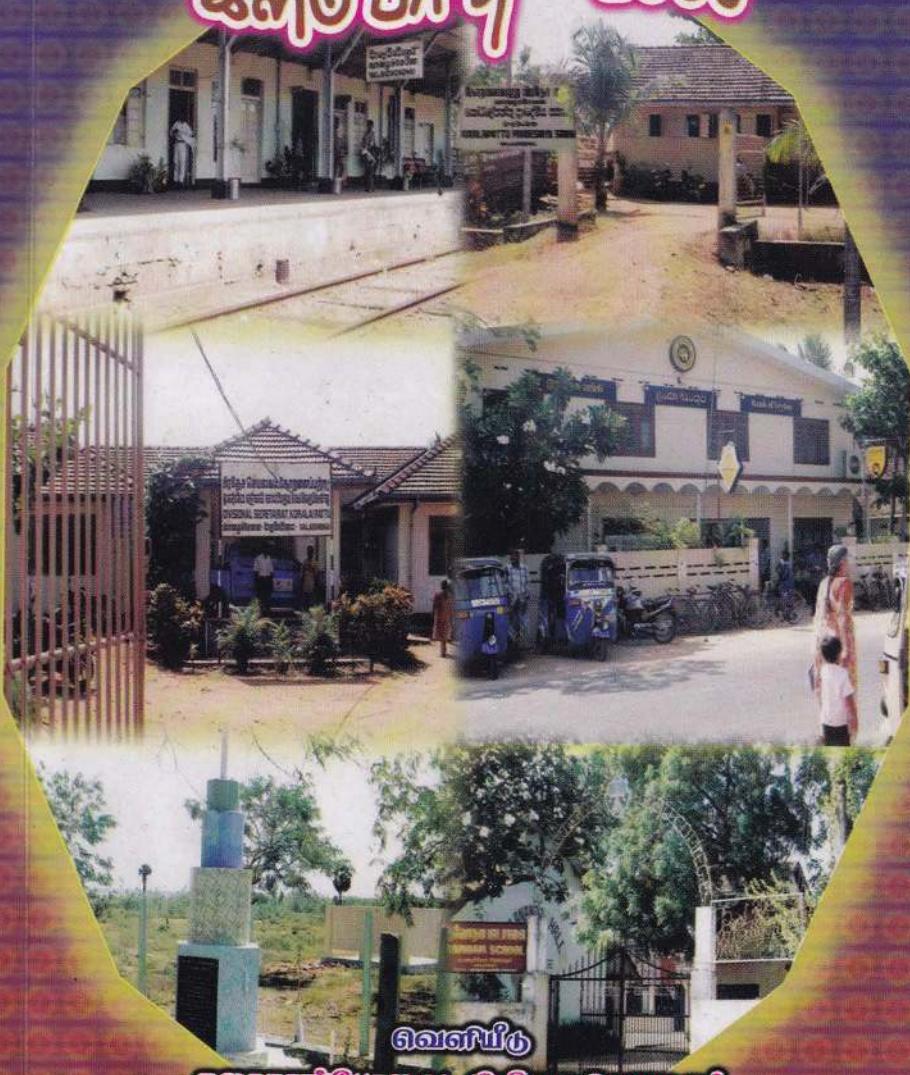

முத்துமிழு விழாச்-சிறப்புமரை

இளற்பகுதி - 2006

வெளிப்பு

கலோசாரப்பேரவை, மரதேச செயலகம்
கோறகளைப்பற்று, வாழுச்சேகன

தின்றையட்டுவைச் செல்வர்வீகளுக்கான

சிறந்த பூரி

ரண்

கெதுஞ்

சிறுவர்
சேமிப்புக்
கணக்கு

இலங்கை வாங்கி
என்றும் உங்களுடன்

ரன் கெதுஞ் கணக்கை ஏன்?

மலரும் மழையைச் செல்வங்களின், வளரும் பிரின்னங்களின் எந்தெந்த வளமாக்க, பெற்றோர்கள் அல்லது அவர்களை ஒழிவாக்கி ஆரம்பிக்கக்கூடிய அதிர்வீசு நன்மைகளைக் கொண்டுவரும் கணக்குகளாகும்.

கணக்கொன்றை ஆரம்பித்தல்

18 வயத்திற்கு குறைந்த பிரின்னங்கள் காரில் ஏந் தான் ஒரு வங்கிக்கொண்டுவரும், 16 வயதுக்குத் துறைத் வயது வந்தோர் எவ்வும் கணக்கை ஆரம்பிக்கலாம்.

16 வயதை எட்டிவரவாக்கி தான் கணக்கை ஆரம்பிக்கலாம். கணக்கு ஆரம்பிக்க வேண்டிய அதக்குறைந்த வயப்பட்ட தொகை ரூபா 100.00

கணக்கொன்றை ஆரம்பித்தல்

சுதானம் சேமிப்பு கணக்குகளுக்கு வழங்கும் வட்டு விதத்தை விட கூட கூடிய வட்டு

பிரின்ன ஒன்றாகக் குழுமம் 500,000 வரை நூர் ஒருவர் ஆரம்பித்த எல்லை கணக்குகளுக்கும் து. 1,000,000 வரை யாரியின் கணக்கு ஆரம்பித்துவரின் வயது எல்லை 70 வரை, கீழ் ஒன்றிட்டுள்ள காப்புறுத்தக் :

- பிரின்னங்களுக்காக கணக்கை ஆரம்பித்த நூர் மற்றுத்தால் அல்லது ஆயுர் முழுநாட்டு இவையை நிலைக்குத்தானால் கணக்கில்லை நிலையைப் போன்ற 10 மடங்கு காப்புறுத்தக் கணக்கை ஆரம்பித்தால் 2 டல் ஆகையிற்கு 2 பிரின்னங்கள் கணக்கில்லை நிலையைப் போல் ஜந்து (5) மடங்கு காப்புறுத்தக்

வருதங்கள் கீட்டிழுமினின் மூலம் கணக்கும் பெறுமையினால் பிரிசுகள்.

பிரின்ன தீவர் விபத்திற்குள்ளானால் அல்லது காப்புறுத்து உள்ளடக்கம்பட்ட ஆயுதான நோய்கள் காரணமாக வைத்தியசாலையில் அவுமதிக்கப்பட்டால் ரூபா 75,000 வரையில்லை தீவர் விபத்து வைத்தியக் காப்புறுத்.

தூங்க மேற்குறிப்பிட்ட காப்புறுத் நன்மைகளை அடைவதற்கு சம்மான் நிகழ்வுகளுக்கு முன்பு கணக்கில் நிலையை ரூ. 2500/- ஐயும் ஆயு மாதாண்ணங்கள் கணக்கை செய்யப்படுத்தியும் இருக்கல் வேண்டும்.

பணம் செய்யப்படுவதுதல்

பிரின்ன 18 வயதை அடையும் வரை பணம் மீஸப் பிரானை பிரின்னாயின் எதிர்காலத்துக்கணாலூ சேமிப்பாக முன்கொடுக்க கணக்கு குதுப்படும்.

ஆனால் பிரின்னாயின் விடுதை கல்வி அல்லது வைத்திய தேவைகளுக்காக கோருவதற்கு பேரில் பணம் மீஸப் பிரானையும்.

ஆரம்ப கணக்கு மீஸப் பிரானைத்தாக, ஆனால் பணம் நிலைக் கிருஷ்ட் அளவிற்குள் பிரதி ஒன்றாயும் சம்பாக்கி வேண்டும். பிரின்ன 18 வயதை அடைந்ததும் வைப்புச் செய்யப்பட்ட தொகை வட்டியுடன் மை அமைக்கங்களைப்படைய 18+ (ஸ்பிள் ப்ளாஸ்) இனாலும் சேமிப்புக் கணக்கிற்கு மற்றும் பட்டு அவர்களாலேயே செய்யப்படுக்க கூடியதாக இருக்கும்.

நீண்கள் செய்ய வேண்டியது என்ன?

உடனே அருகிலுள்ள இலங்கை வங்கிக் கிளைகளுக்கு சென்று உங்கள் பிரின்னங்களுக்காக அல்லது எதிர்கால வளர்ச்சிக்காக கை கொடுக்க நின்கள் விரும்பி வேறொரு பிரின்னக் காலையை ரன் கெதுஞ் கணக்கில்லை அரும்பியுங்கள்.

அங்கூரி:- மட்/ அடு
கோட்டை தெட்டுமே

KP
D/S.

தினச்சாலை

2006

ஆறாவது ஆண்டு
முத்தமிழ் விழா சிறப்பு மலர்

எழுமொழியைந்து கடலைகளை
என்றென்றும் பெறுகொப்போம்

வெளியீடு
கலாசாரப் பேரவை
முதேச செயலகம் - கோட்டைஸ்பற்று
வாழைச் செனை

கோருஷாப்பர்ரஸ் பிரதேச செயலக கலாசாரஸ் பேரவை

தலைவர் :- திருமதி. கலாமதி பத்மராஜா (S.L.A.S) (பிரதேச செயலாளர்).

உடபத்தைவர் :- திரு. தி. ரவி (S.LEAS) (உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர் கல்கூடா கல்வி வகையம்)

செயலாளர் :- திரு.கே.எஸ்.ஆர்.சிவகுமார் (கலாசார உத்தியோகத்தர்).

பொருளாளர் :- திரு.எஸ்.ஜெயசேகர் (சமூகசேவை உத்தியோகத்தர்).

இணைப்பாளர் :- திரு. எஸ். ராஜ்குமார்

(பதில் நிர்வாக உத்தியோகத்தர் / பதவிநிலை உத்தியோகத்தர்)

நிர்வாகக் குழு:-

திரு. எஸ்.நோகண்தாஸ

திரு. க. பரமானந்தராஜா

திரு. கோ. வலவன்

திரு. சி. சிவானந்தராஜா

திரு. கே. சதாசிவம்

திருமதி. சா. குமாரவேல்

திரு. தி. சங்கரவிங்கம்

செல்வி. க. கலையரசி

திரு. வி. யோகராஜா

செல்வி. கி. மோகனா

திரு. வி. கிருபைரட்னம்

திரு. பொ. கபிலன்

திரு. செ. நல்லதம்பி

திரு. யோ. பிரபாகரன்

திருமதி. மே. பாஸ்கரன்

திருமதி. க. கஜேந்திரன்

விழா ஏற்பாட்டுக் குழு

*பாடசாலை அதிபர்கள்

*கிராமசேவையாளர்கள்

*சமுர்த்தி அபிவிருத்தி

உத்தியோகத்தர்கள்

*அலுவலக உத்தியோகத்தர்கள்

*வெளிக்கள் உத்தியோகத்தர்கள்

மலர்குழு

திரு. தாழைசெல்வநாயகம்

திரு. அ. ஸ்ரீதர்

திரு. எஸ். உமேஸ்காந்

திரு. ச. நிமலநாதன்

திரு. பி. அசோக் ஹாயில்

நிதி ஏற்பாட்டுக் குழு

திருமதி. எஸ். சுகுணா

திரு. கே. அற்புதநாதன்

திருமதி. எஸ். சுமித்ரா

திரு. ரி. லேசன்

திருமதி. கு. தங்கமலர்

திரு. ஏ. வசந்தகுமார்

திரு. எஸ். வரதராஜா

திரு. கே. கஜேந்திரராசா

திருமதி. சாந்தினி. குமாரவேல்

திரு. சி. அரியக்குட்டி

திரு. கே. நாகநாதன்

திரு. கா. ஜேகதீஸ்வரன்

திரு. சா. சண்முகநாதன்

கிளம்பரிதி வீச்சுக்கள்

வாழ்த்துச் செய்தி

திரு. செ. புண்ணியலூர்த்தி (S.L.A.S)
திருமதி. கலாமதி பத்மராஜா (S.L.A.S)

அட்கடப்பட உதவிகள்

திரு. சி. ஜயசேகர்
சமுகசேவை உத்தியோகத்துர்

கவிதைகள்

திரு. செ.பத்மநாதன்
சௌகாஷநாயகி
திரு. சி. ஜயசேகர்

கணனிப் பதிவு

திருமதி. ர. நகுலேஸ்வரி
சௌகாஷநாயகி

கட்டுரைகள்

சௌகாஷநாயகி
சௌகாஷநாயகி
திரு. தி. ரவி (S.L.E.A.S)
சௌகாஷநாயகி

அச்சகம்

வணசிங்கா பிரின்டர்ஸ்,
இல, 126/1, திருமலை வீதி,
மட்டக்களப்பு.

சிறுகதை

திரு. தாழை சௌகாஷநாயகம்
சௌகாஷநாயகி

அட்கடப்பட கணனிஏற்பாடு

திரு. T. சங்கர்

ஏனையவை

போட்டி முடிவுகள்
விளம்பரங்கள்
மலரும் நினைவுகள்
நன்றியுறை

அரசாங்க ஆதியரின்

வழக்குச் செய்தி

இரு பிரதேசத்தில் வாழும் நாகரிகமான சமூகம் தனது இருப்பை நிலைநிறுத்தி அதன் தனித்துவத் தினைப் பேணி பாதுகாக்கவும் தேசிய அபிவிருத்தி யினை முன்னெடுக்கவும் தனது மொழி பண்பாடு கலை கலாசார விழுமியங்களை பேணிப்பாதுகாப்பது அவசியம் என்பதை பல்வேறுபட்ட சமூக வரலாறுகள் எடுத்தியம்பி நிற்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வகையில், கடந்த இரு தசாப்தங்களாக நாட்டில் மாறி மாறி ஏற்பட்டுவரும் அமைதியின்மையும் அமைதியும் பொதுவாக தமிழர் களின் சமூக கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்கு பலமுறைகளில் பலத்த சவாலை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இதற்கு மட்டக்களப்பு மாவட்டம் விதி விலக்கல்ல என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வகையில், பிரதேசத்தில் கலை கலாசாரங்களை வளர்க்கும் பணியில் 2000ம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்று வரை பணியாற்றிவரும் கோறளைப்பற்று பிரதேச செயலக கலாசாரப்பேரவை ஆறாவது சிற்பு மலராம் இளம்பரிதியை வெளியிடுவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமே.

இப் பணிக்கு கலாசாரப் பேரவையின் தலைவராக இருந்து சேவையாற்றிவரும் பிரதேசசெயலாளருக்கும் எனது தனிப்பட்ட நன்றியையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்ளும் அதே வேளை இம்மலர் வெளியீட்டில் பங்களிப்பும் ஒத்துழைப்பும் வழங்கிய சகல உத்தியோகத்தர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன் தொடர்ந்தும் இப்பேரவையானது அரிய பணிகளையாற்றி சமூக கலாசார பாரம் பரிய விழுமியங்களை மேம்படுத்த எனது நல்லாசிகள் என்றும் உரித்தாகும்.

திரு. செ. புண்ணியழுர்த்தி (S.L.A.S)

அரசாங்க அதிபரும், மாவட்ட செயலாளரும்
மாவட்ட செயலகம், கச்சேரி, மட்டக்களப்பு.

பிரதேச செயலாளரின்

ஆச்சி செய்து

பிரதேச செயலக கலாசாரப்பேரவை 2000^{ம்} ஆண்டு தொடக்கம் முத்தமிழ் விழாவினை சிறப்பாக நடத்துவதோடு அதனுடன் இணைந்த வகையில் இளம்பரிதி சிறப்பு மலரையும் வெளியிடுகின்றது.

இவ் வகையில் இதுவரை வெளிவந்த இளம்பரிதி முத்தமிழ் சிறப்புமலர் இப்பகுதிமக்களின் வரலாறு மற்றும் இலக்கிய பணிகளை உள்ளடக்கி காணப்பட்ட போதிலும் 2005ம் ஆண்டு முத்தமிழ் சிறப்புமலர் சனாமி(ஆழிப்பேரவை) அழிவுகள் குறித்த சிறப்பு இதழாக வெளி வந்தது. 2006 ஆம் ஆண்டுக்குரிய இம் மலரானது கோறணைப்பற்றினை சமூக அடித்தளமாக கொண்டு பல்வேறு நோக்கில் பாரம்பரிய விடயங்களை ஆய்வு செய்வது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வகையில் முத்தமிழ் விழாவுக்கும் இளம்பரிதி சிறப்பு மலருக்கும் பல வழிகளில் உதவிநல்கிய பிரதேச செயலக பிரிவுக்குட் பட்ட பொதுமக்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும் வர்த்தக பெரு மக்களுக்கும், பிரதேசசெயலகப்பிரிவின் கிராமசேவையாளர்க்கும், சமர்த்தி உத்தியோகத்தர்களுக்கும், உள்ளகவெளிக்கள் உத்தியோ கத்தர்களுக்கும் எமது நன்றிகளை தெரிவிப்பதுடன் எமது பிரதேச செயலகபிரிவுக்குள் தொழிற்படும் அரசார்பற்ற நிறுவனங்களாகிய ஒப்பு எஸ்கோஆகியன் எமது பேரவைக்கு தேவை யான நிதியுதவியினை வழங்கியமைக்கும் தனிப்பட்ட நன்றிகளைஅவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

பேரவையின் பணியானது சகல நலன்களோடும் ஆல விருட்ச மென பரந்து விரிந்து வளர்ச்சியடைய எனது நல்லாசிகள் உரித்தாகுக.

திருமதி. கலாமதி பத்மராஜா (S.L.A.S)

கலாசார பேரவைத் தலைவரும், பிரதேச செயலாளரும் பிரதேச செயலகம், கோறணைப்பற்று, வாழைச்சேனை.

கோற்றைப்பற்று பிரதேசத்தின் பண்டைக்கால கல்வி முறை

தி.ரவி (B.A) (S.L.E.A.S)

பின்னணி

எமது நாட்டினது இன்றைய கல்வி முறைக்குள் இப்பிரதேசம் எவ்வாறு நுழைந்ததென்பதை அழாயும் ஞாக்கில் எம்மால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேலோட்டமான ஆய்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது. ஆண்டுதோறும் வெளிவரும் “இளம் பரிதி” சிறப்புமலரின் வெளியீட்டுக் குழுவினர் இத்தகையதோர் ஆய்வுக்கட்டுரையை நீண்டகாலமாக வேண்டிநின்றமையும் இதனை எழுதுவதற்கு ஏதுவாய் அமைந்த மற்றுமேர் காரணியாகும்.

கோற்றைப்பற்று

பண்டைக்கால கோற்றைப்பற்று மிகப்பரந்து விரிந்ததொரு நிலப் பிரதேசமாகும். ஆங்கிலேயர்களாலும் பின் வந்த சுதேச ஆட்சியாளர்களாலும் இத்தீவின் நிருவாக அமைப்பில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களின் போது கோற்றைப்பற்றும் மாற்றமுறலாயிற்று. இவ்வகையில் பண்டைய கோற்றைப்பற்று நிருவாக அலகு பல தடவைகள் பிரிக்கப்பட்டு இன்று 5 பிரதேச செயலக பிரிவுகளாக நிருவகிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

அரும்பகால ‘கோற்றைப்பற்று’ ஆனது வடக்கே வெருகல் (மகாவலி) கங்கை, தெற்கே சித்தாண்டியும் அதற்கு மேற்காக பொலன்னரூவை மாவட்ட எல்லை வரையான பகுதிகளும், கிழக்கே வங்கக்கடல், மேற்கே மன்னம்பிட்டி வரையான பகுதி என பரந்த நிலப்பகுதியை கொண்டிருந்த போதும் இன்றைய கோற்றைப்பற்று சுமார் 49 சதுர கி.மீ பரப்பளவைக் கொண்ட மிகச்சிறிய பிரதேசமொன்றாக மாறிவிட்டது. இன்றைய கோற்றைப்பற்று பிரதேசத்தின் எந்தவொரு வரலாற்று ஆய்வையும் மேற்கொள்ளும் போது பண்டைய கோற்றைப்பற்றிலிருந்து ஆரம்பிப்பதே சாத்தியமானதென்பதாலும் கோற்றைப்பற்று - வடக்கு (1972), கோற்றைப்பற்று - மேற்கு (1990), கோற்றைப்பற்று - தெற்கு (2002), கோற்றைப்பற்று - மத்தி (2002) ஆகிய இன்றைய பிரதேசங்களின் தாயாக தற்போதய கோற்றைப்பற்றுப்

பிரதேசமே விளங்குவதாலும் இக்கட்டுரையானது இன்றைய கோறளைப் பற்றின் நிருவாக எல்லைகளையும் தாண்டி பல இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டு கின்றமை தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது.

பண்டைய கல்வி முறை

கோறளைப்பற்று பிரதேசத்தின் பண்டைய கல்விமுறை பற்றி ஆராயும் போது அது பல நூற்றாண்டு வரலாறு கொண்டதாகும். ஆரியர்கள் வட இந்தியாவிலிருந்து தெற்கு நோக்கி பல்வேறு படையெடுப்புக்களை மேற் கொண்டதன் மூலம் தென்னிந்தியாவின் கல்விமுறையிலும் சமய கலாசார விழுமியங்களிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய அதேவேளை இலங்கையிலும் பிற்காலத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தலாயினர். எனினும், தென்னிந்தியாவை விடவும் மிகவும் பிற்பட்ட காலத்திலேயே இலங்கையின் மேற்குக்கரைகளில் ஆரியர் வந்திருங்கினர். எவ்வாறெனினும், இலங்கைத் தீவை இரண்டு அரைப்பாகங்களாக வகுத்து நோக்குவோமாயின் வடகிழக்கு அரைப் பாகமானது ஆரிய குடியேற்றங்களுக்கு இலக்காகாத அதேவேளை தென்னிந்திய மக்களினதும் அரசர்களினதும் சமூக, கலாசார தொடர்பு களுக்கு மிக நெருக்கமான அளவில் உட்பட்டிருந்தது.

தென்னிந்தியாவின் தமிழகத்தில் முதற் சங்கம், இடைச் சங்கம், கடைச்சங்கம், என சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்க்கப்பட்ட காலத்தில் இலங்கையைச்சேர்ந்த அறிஞர்களும் அச் சங்கங்களில் இடம்பெற்றிருந்தனர். இதன் மூலமாக இலங்கையின் கல்விமுறையில் அவர்களது பங்களிப்பு பெரும் பொக்கிச்சமாக விளங்கியது. எமது தாய்மொழியிலேயே பல துறை சார்ந்த விடயங்களையும் எமது மக்கள் கற்றுக்கொள்ள சங்கங்கள் உதவின. தமிழக மக்களுக்கும் இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கும் இடையே கலாசாரம், வர்த்தகம் ஆகியவற்றில் இருந்த தொடர்புகள் போலவே கல்வித்துறையிலும் நெருக்கமான தொடர்புகள் இருந்தன. அதன் செல்வாக்கு இன்றும் காணப்படுகிறது. இது போலவே அது என்றென்றும் தொடரும். தமிழகத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட கல்விமுறை யாழ்ப்பாணம் தொடக்கம் தெற்கே கதிர்காமம் வரை மிகமிக ஆணித்தரமாக செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. இதற்கு இப்பிரதேசங்களை ஆண்ட அரசர்களும் சிற்றரசர்களும் பெரும்பங்காற்றினர்.

கோற்றளப்பற்றுப் பிரதேசத்தின் பண்டைய கல்விமுறை

‘கோற்றளப்பற்றுப் பிரதேசத்தின் பண்டைய கல்விமுறை’ என்பது இங்கு நிலவிய “திண்ணைக்கல்வி” முறையையே பெரிதும் அடியொற்றி நிற்கின்றது. கற்பித்தல் வழிமுறைகளிலும் குருமாரின் சிறப்புத் தேர்ச்சியிலும் கல்வி பயின்ற மாணவர்களின் பொருளாதார நிலைமையிலும் யாழ்ப்பாணம் முதல் கதிர்காமம் வரையான இலங்கையின் பல்வேறு இடங்களும் ஓரினத்தன்மையானதாக இருக்கவில்லையெனினும் அக்காலத்தில் கல்வி பெறாத சமுதாயமொன்று எமது பகுதியில் இருக்கவில்லையென்பது உண்மையானது.

கோற்றளப்பற்றுப் பிரதேச திண்ணைக்கல்வி முறையானது வடக்கே யாழ்ப்பாணம் வரையும் தெற்கே கதிர்காமம் வரையும் தொடர்புற்றிருந்தது. பேத்தாழை, கிண்ணையடி, தாமரைக்கேணி, வாத்தியார்கல், பனிச்சங்கேணி, மன்னம்பிடடி, அம்பிளாந்துறை, குருக்கள்மடம் ஆகிய இடங்களில் நிலவிய நீண்டகால திண்ணைக்கல்வி நிலையங்களுக்கிடையே மிக நெருக்கமான தொடர்புகள் இருந்துள்ளன.

கோற்றளப்பற்றுப் பிரதேச திண்ணைக்கல்வி என்பது குருவின் வீட்டிற்கு சீடர்கள் சென்று பெற்று வந்த கல்வியாகும். அதுமட்டுமன்றி குருவானவர் பரம்பரை பரம்பரையாக தனது முத்தபிள்ளைக்கு தமது கற்பிக்கும் பொறுப்பை ஒப்படைத்துவந்த ஒரு கல்விமுறையாகவும் இது விளங்குகிறது. “திண்ணை” என்பது பிற்காலத்தில் “விறாந்தை” (varanda) என அழைக்கப்படலாயிற்று.

திண்ணைக்கல்வியானது குருவின் வீட்டுடன் சேர்த்து அமைக்கப்பட்டதான் 6'X12' அளவிலான திண்ணையில் நிலவிவந்த ஒருவித கற்பித்தல் → கற்றல் செயற்பாடாகும்.

கோற்றளப்பற்றுப் பிரதேச திண்ணைக் கல்வி முறையில் பின்வரும் துறைகளில் மாணவர்கள் கல்வி பெற்றனர்.

1. விடி வைத்தியம்
2. மிருக வைத்தியம்
3. மகப்பேற்று வைத்தியம்
4. மாந்திரீகம்
5. தச்ச வேலை

6. இசை
7. வானசாஸ்திரம்
8. மீண்பிடி

இத்தகைய துறைகளில் ஒன்றையோ பலவற்றையோகற்பதற்கு மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்பட்ட போதும் மகப்பேற்று மருத்துவம் தொடர்பான செயன்முறைக் கல்வி பெண்களுக்காக மட்டுமே போதிக்கப்பட்டது. இத்துறைகள் யாவும் கோப்பாட்டுக் கல்வி, செயன்முறைக் கல்வி என இரு உட்பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தன. இரண்டிலும் போதிய அடைவு மட்டத்தைக் காண்பித்த மாணவர்களே பின்னாளில் உரிய துறையில் தமது சேவையை வழங்க அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

திண்ணைக் கல்வி முறையில் கல்வி பயின்றோர் தாம் பெற்ற கல்வியை வருமானமீட்டும் தொழில் முயற்சியாக அன்றி பொதுமக்களுக்கான சேவையாகவே செய்து வந்தனர். திண்ணைக் கல்வியின் அடிநாதமாக விளங்கியது மக்கள் சேவையே அன்றி வேறில்லை.

மேற்படி கல்வித்துறை சார்ந்த செயற்பாடுகள் இன்றும் கூட கோறளைப் பற்றுப் பிரதேசத்திலும் எமது நாட்டிலும் மக்களால் வரவேற்கப்படு கின்றமை குறிப்பிட்டதக்கது. திண்ணைக் கல்வியினால் வந்த விடை வைத்தியம், மிருக வைத்தியம், மகப்பேற்று மருத்துவம் முதலியன் இன்றும் எமது பிரதேசங்களில் சிற்பாக உள்ளன. நவீன மருத்துவத்தை விடவும் இவ் வைத்தியங்களில் மக்கள் நம்பிக்கை வைப்பதற்கு காரணம் இச்சேவையை வழங்குவோரின் செய்முறை அனுபவமும் சேவை மன்பாங்கும் ஆகும். ஆங்கில மருந்துகளின் பக்கவிளைவுக் கோளாறுகளால் மக்கள் அனுபவிக்கும் சில நெருக்கடிகளும் பண்டய வைத்திய முறைகளை மக்கள் நாடக் காரணமாகிறது..

கோறளைப்பற்றுப் பிரதேச “திண்ணைக்கல்வி” முறையின் பெருங்குறைபாடுகளில் ஒன்று எழுத்தறிவுக் கல்விக்கு நிலைத்து நிற்கக் கூடிய முன்னுரிமை வழங்கப்படாதிருந்தமை ஆகும். திண்ணைக்கல்வி முறையானது கி. பி 1230 – 1860 வரை மிகவும் செல்வாக்கு மிக்கதொன்றாக இப்பிரதேசத்தில் விளங்கியதெனினும் கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் பெரிதும் “எழுதாமறை” யாகவே அமைந்தது. இதற்குக் காரணம் பண்யோலைகளில் எழுத்தாணி கொண்டு எழுதுவதற்கு அதிக

நேரம் தேவைப்பட்டமை, ஓலைச் சுவடிகளைக் கறையான்கள் முதலியவற்றிடமிருந்து பாதுகாப்பது சீரமாக இருந்தமை, பேணாவும் மையும் பழக்கத்துக்கு வராதிருந்தமை முதலியனவாகும். எனினும் மனனம் செய்தலுடாக வலுப்பெற்ற இக்கல்வி முறையானது மக்களின் ஞாபகசக்திக்குப் பெரும் பயிற்சியாக அமைந்ததுடன் அவர்களின் சிந்தனை சக்தியையும் வளர்க்கலாயிற்று.

கோறளைப்பற்றுப் பிரதேச திண்ணைக்கல்வியகங்கள் ஒவ்வொரு கொத்தனீக் கல்வியகங்களாக காணப்பட்டன. குருவானவர் ஒருவர் எல்லாத்துறை சார்ந்த கல்வியையும் வழங்க முடியாதிருந்தமையால் ஒரு குறிப்பிட்ட ஊரில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குருமார் திண்ணைக்கல்வியை வழங்கி வந்தனர். ஒரு ஊரிலுள்ள பல திண்ணைகள் நிகழ்ச்சி நிரல் மூலம் நிரந்தரமாக இணைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்பிரதேசத்தின் வெவ்வேறு இடங்களில் இருந்த திண்ணைகள் செய்முறைப்பயிற்சி, அனுபவங்களையும் வளங்களையும் கைமாற்றுதல், பகிர்ந்து கொள்ளல் முதலிய தற்காலிக நோக்கங்களுக்காகவும் தமிழ்டையே உறவைப் பேணின.

எழுத்தறிவுக் கல்விக்கு இக்கல்வி முறையில் முக்கியத்துவமளிக் கப்படாத போதும் எழுத்தறிவுக் கல்வி நிராகரிக்கப்பட்டிருந்ததெனக் கூறமுடியாது. ஏனெனில், திண்ணைக்கல்வியை வழங்கி வந்த குருமார் தமிழ்டம் வரும் மாணவர்கள் பெற்றோரால் எழுத்தறிவு ஊட்டப்பட்ட பின்னரே தமிழ்டம் வரவேண்டுமென எதிர்பார்த்தனர். அதுமட்டுமென்றி உயர் திறமை மிக்க மாணவர்கள் மேலதிக நேரத்தைப் பயன்படுத்தி குருவிடமிருந்த ஓலைச் சுவடிகளை தாழும் பிரதிபண்ணிக் கொண்டனர்.

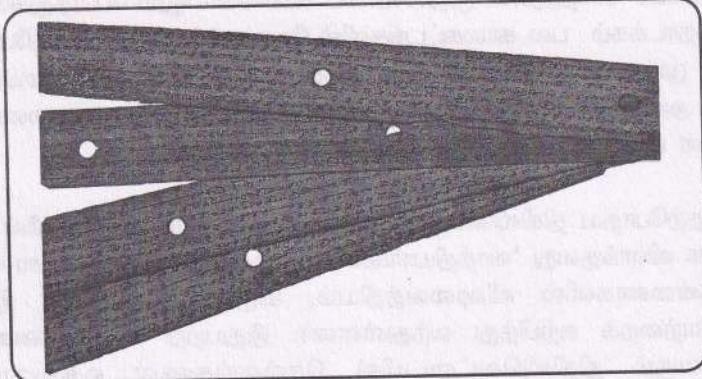
பேத்தாழை, கிண்ணையடி, வாத்தியார்கல் ஆகிய இடங்களில் இயங்கிய திண்ணைக்கல்வி நிலையங்களுக்கிடையே மிகமிக நெருக்கமான உறவு நிலவியது. பேத்தாழையைச் சேர்ந்தோர் கிண்ணையடிக்கும் கிண்ணையடியிலிருந்தோர் வாத்தியார்கல்லுக்கும் மிகக் குறுகிய நேரத்தில் பயணங் செய்து தமது தேவைகளை நிறைவு செய்தனர். அதுமட்டுமென்றி இவர்கள் தமது கலைத்திறன்களை வெளிப்படுத்தும் கண்காட்சிகளையும் ஒன்று சேங்கு நடத்திவந்தனர். பேத்தாழைக்கும் கிண்ணையடிக்கும் இடையே பயணங் செய்யும் பிரதான வழியில் அமைந்ததான் ‘ஷட்டை மாவடியில்’ இருந்த காளியம்மன் ஆலயத்திலும் ‘முறாவோடை’ காளி கோயிலிலும் இத்திண்ணைக்கல்வியை முடித்த மாணவர்கள் தமது கண்காட்சிகளை நடத்தி தம் திறமைகளை வெளிப்படுத்தியதாக அறியமுடிகிறது.

‘ஒட்டை மாவடி’ என்பது இன்றைய ஒட்டமாவடி ஆகும். ஒட்டமாவடியில் காளிகோயில் இருந்த இடம் தற்போது சந்தைத் தொகுதியாக காணப்படுகிறது. ‘முறாவோடை’ என்பது தற்போது மிராவோடை என அழைக்கப்படுகிறது. இங்குள்ள காளிகோயிலானது தற்போதும் காணக்கூடிய விதமாக சேதமடைந்த நிலையில் உள்ளது. கி.பி. 9ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததான் ஒட்டமாவடி காளிகோயிலும் கி.பி. 14ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததான் முறாவோடை காளிகோயிலும் போர்த்துக்கேயர் காலம் தொடக்கம் பல காலகட்டங்களில் சேதப்படுத்தப்பட்டு வந்தபோதும் 1985 ல் முற்றாக அழிக்கப்பட்டன. எமது நாட்டின் மிக இன்பமயமான சூழலில் அன்புறவோடு வாழ்ந்த மக்களிடையே அரசியல் வஞ்சனையால் உண்டான வன்முறைகளால் இப்பேரழிவுகள் நிகழ்ந்தன.

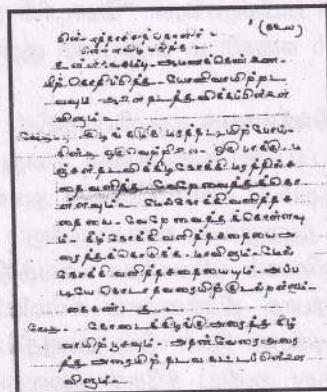
தற்போதய திகிலிவெட்டை கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவின் ஒரு கிராமமாக விளங்குவது ‘வாத்தியார்கல்’ ஆகும். இங்கு மூன்று ஆசான்கள் தம் திண்ணைகளில் விஷவைத்தியம், மிருக வைத்தியம், இசை முதலியவற்றைக் கற்பித்து வந்துள்ளனர். இதுபற்றி எமது மனதைக் கவர்ந்தவரும் திகிலிவெட்டையின் செல்வங்களுள் ஒருவருமான திகிலிவெட்டை ஸ்ரீ மகா விஷ்ணு ஆலயத்தின் அரச்சகர் சக்கரு- தம்பிராசா (வயது 80) அவர்கள் மூலமாகவும் அவரது குருவாக விளங்கியவரும் சிறிது காலம் எனக்கு பழக்க கிடைத்தவருமான ‘கோடரிக் குருக்கள்’ என அழைக்கப்பட்ட கணபதி சக்கரு என்பவருடனும் நான் கடந்த காலத்தில் நடத்திய உரையாடல்கள் மூலம் அறிய முடிந்தது. பேத்தாழை, கிண்ணையாடி, வாத்தியார்கல் ஆகிய இடங்களில் இருந்த திண்ணைக் கல்வியகங்களில் தனது தந்தையார் கல்வி பயின்றாரென “கோடரிக் குருக்கள்” தனது 90 வயதில் 1985ம் ஆண்டில் என்னிடம் கூறியமை குறிப்பிட்டக்கது.

வாத்தியார்கல் திண்ணைக் கல்வியகத்தில் கல்வி பயின்றவரான வேலாச்சி என்பவர் தான் பயின்ற கலைகளை தனது முத்தமகன் சின்னத் தம்பி (குடுக்கள் சின்னத்தம்பி) என்பவருக்கும் அவர் தனது முத்தமகன் ஆறுமுகம் (அண்ணாவி ஆறுமுகம்) என்பவருக்கும் ஆறுமுகம் என்பவர் தனது முத்தமகன் சிவலிங்கம் (சிவலிங்க வைத்தியர்) என்பவருக்கும் தலைமுறை தலைமுறையாக திண்ணைக் கல்வியில் பெற்ற அறிவை ஊட்டி வந்ததாக அறியமுடிகிறது. இவர் விஷ வைத்தியம், மிருக வைத்தியம், மாந்திரீகம், நாட்டுக் கூத்து ஆகிய சுதேச கலைகளில் கைதேர்ந்தவர். இவரை கோறளைப்பற்றுக் கலாசாரப் பேரவை கடந்த காலத்தில் கெளரவித்துள்ளது.

கீழ்க் காணும் ஓலைச் சுவடியானது சுமார் 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தாமரைக் கேணி தின்னைக் கல்வியகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு தற்போது மட்டக்களப்பு கச்சேரியின் தொல்பொருள் காட்சியகத்தில் பேணப்படுகிறது. ஏட்டுச் சுவடியானது விடை வைத்தியம் தொடர்பான மருத்துவம் பற்றி எடுத்துக் கூறுகிறது. இதன் ஒரு ஓலை “விரியன் பாம்பு” தீண்டினால் மருந்து செய்வதெப்படியெனக் கூறுகிறது.

பின்வரும் கையெழுத்துப் பிரதியானது திரு. ஆறுமுகம்- சிவலிங்கம் அவர்களுக்குச் சொந்தமானது. சுமார் 300 ஆண்டுகால பழமை வாய்ந்த ஓலைச் சுவடிகளை தனது கைபட காகிதங்களில் மைப் பேனா மூலமாக எழுதி அவர் பாதுகாத்து வருகிறார். ஓலைச் சுவடிகள் 1987 அக்டோபரில் இந்திய இராணுவத்தினர் காலத்தில் நிகழ்ந்த தாக்குதலின் போது அழிந்து போய் விட்டன.

வாத்தியார்கல் தின்னைக்கல்வி முறையில் எழுதப்பட்டு பேணப்பட்டு வந்த ஏட்டின் “குய” ஆம் இலக்க ஓலையின் பிரித்தெடுப்பிதழே

இதுவாகும். இது குழந்தை பிரசவிக்கும் போது கர்ப்பிணித்தாய் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சனைகளுக்கு சிகிச்சையளிக்கும் முறை, அவ்வேளையில் மருந்துப் பொருளாக உபயோகிக்கப்படும் பொருட்கள் முதலியவற்றை எடுத்துக் கூறுகிறது.

இவ்வாறான பல ஆதாரங்கள் கோறளைப்பற்றுப் பிரதேச பண்டைக்கால கல்வி முறை தொடர்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்டமெங்கும் பரந்து கிடக்கின்றன. இவற்றை தொடர்ச்சியாக தேடித் தொகுக்கவேண்டியது இனாந் தலைமுறையினரின்தலையாய் கடமையாகும். ஏனெனில், எமது கல்வித்துறையில் எதிர்கால வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு இத்தகைய வரலாற்றுச் சான்றுகள் பெரிதும் உதவும்.

திண்ணைக் கல்வி முறைபற்றி மேலும் அறிந்து கொள்ள தேனகம் சர்க்கிகை -2005 வெளியீட்டில் கலாநிதி, செ. யோகராசா அவர்கள் எழுதிய “மட்டக்களப்பு பிரதேச பாரம்பரிய கல்வி வளர்ச்சி” எனும் கட்டுரையும் மற்றும் திரு. கே. எஸ். ஆர். சிவகுமார் எழுதிய “எண்ணெய்ச் சிந்து” எனும் கவி வடிவம் பற்றி மேற்கொண்ட ஆய்வுக்கட்டுரையும் உதவும்.

பொழும்பு

பல நூற்றாண்டு கால வரலாற்றைக் கொண்ட கோறளைப்பற்று திண்ணைக் கல்வி முறையானது இப்பிரதேசத்தின் தேவைக் கேற்ற சகல விதமான அறிவையும் வழங்கியது. இதனால் இப்பிரதேசமும் நாடும் தன்னிறைவடைந்திருந்தன. கி.பி. 1800 களின் பின் ஆங்கிலேயர் இலங்கைத் தீவைமுற்று முழுதாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டதால் எமது சுதேச கல்வி முறையும் முற்றாக சீர்க்கலைந்தது. இன்று மேலும் மேலும் புதிய புதிய பல கல்வித் துறைகளும் தொழில் வாய்ப்புக்களும் பெருகிச் செல்கின்ற போதிலும் இவை எமது மக்களின் சமுக, கலாசார, அரசியல் விழுமியங்களிலிருந்து முற்றிலும் அந்தியப்பட்டிருப்பதால் நாடு பாதிக்கப்படுகிறது. உலக மயமாக்கல் என்ற சித்தாந்தம் மூலமாக நவீன ஏகாதிபத்தியம் எமது

நாடுகள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. எவ்வளவு தான் முயன்றாலும் இனி ஒரு போதும் தன்னிறைவு காண முடியாத கல்வி முறைக்குள்ளும் பொருளாதார- அரசியல் முறைக்குள்ளும் இன்று நாம் சிக்குண்டுள்ளோம்.

எனவே, கோறளைப்பற்றுப் பிரதேசத்தின் பண்டைக்கால கல்வி முறையில் எம் முன்னோர் அனுபவித்த தன்னிறைவை நோக்கி எமது சமுதாயம் மீண்டும் செல்ல வேண்டுமாயின் நகரப் பகுதி மாணவர்களுக்கு மட்டுமன்றி மிகவும் வசதி குறைந்த பகுதிகளில் வாழும் கிராமிய மாணவர்களுக்கும் மிகவும் இதய சுத்தியோடு கல்வியை வழங்கத்தக்க சுய இலாப நோக்கற்ற சந்ததியொன்று இன்று அவசியமாக உள்ளது. இதற்காக நாம் அனைவரும் கைகோர்த்துச் செயற்படவேண்டிய காலம் இதுவேயாகும்.

எமது பேரவையின் செயற்பாட்டுக்கும்

நிதியுதவி வழங்கிய ஒப(ர) நிறுவன

நிற்வாகத்திற்கு எமது நன்றிகள்

- கலாசாரப்பேரவை -

சூஷப் அரசுடைவுச் அற்றுத்

யீர்வாஸ்களின்

செல்வன். வ. டிலக்ஸ்குமார்
மட்/வாழைச்சேனை, இந்துக்கல்லூரி.

தீர்க்காவடு

எதிரவரும் ஆண்டுகளின் முக்கிய சவாலாக விளங்கவிருக்கும் குழல் பாதிப்புத் தொடர்பாக உலக நாடுகள் முக்கிய கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியுள்ளன. இதற்காக நாடுகள் தமது பெளதீகச் குழலை பாதுகாப்பதில் ஆர்வம் காட்டியும் வருகின்றன.

அபிவிருத்தி வளர்ச்சிப் படிமுறையின் சகல முன்னெடு ப்புக்களும் இயற்கை வளங்களின் கூடிய அழிவினையும் அவற்றால் ஏற்படும் பாதக விளைவுகளையும் கவனத்திற் கொள்ளாமலோயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. அதிகரித்து வரும் சனத்தொகைக்கு நவீன வாழ்க்கை முறை வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தலே அபிவிருத்தியின் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் குழலின் மீது பாதக விளைவுகளை ஏற்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளது. இவற்றின் தாக்கம் நிலம், நீர், இயற்கைத்தாவரம், வளிமன்றலம் என்பவற்றில் பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

சனத்தொகை அதிகரித்ததன் காரணமாக நகரநெருக்கம், நஞ்சுத் தன்மை வாய்ந்த பொருட்களை கட்டுப்பாடற்ற விதத்தில் பாவித்தல், அகற்றுதல், கழிவு நீரை நீர் நிலைகளில் கலக்கவிடுதல், வன வளத்தை திட்டமிடப்படாத வகையில் அழித்தல், அவற்றை சிறந்த முறையில் பராமரிக்காமல் விடுதல் போன்ற தொடர்ச்சியான செயன்முறைகளினால் எமது குழல் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றது. எனது இக்கட்டுரை இயற்கைச் குழலில் உள்ள வளங்கள்

அழிக்கப்படுவதால் அல்லது அவற்றின் நிலையிலிருந்து மாற்றமடையச் செய்வதால் மனிதன் உள்ளிட்ட ஜீவராசிகள் எவ்வாறான பிரச்சினைகளையும், சவால்களையும் எதிர்கொள்கின்றன என்பதனையும் மக்களின் வறுமை நிலை எவ்வாறு குழலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதனையும் எவ்வகையில் உயிரினங்களுக்கு அச்சுறுத்தலாக அமைகின்றது என்பதனையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகின்றது. உலக நீதியாக நிலவளம் மற்றும் வன வளம் என்பவை யுத்தக் கெடுபிடிகளால் எவ்வாறான மாற்றங்களுக்கும், குழல் பிரச்சனைகளுக்கும் காரணமாக அமைகின்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதுடன் இவ் வளங்கள் இலங்கையில் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் எவ்வாறான பாதிப்புக்குள்ளாகின்றது. அதனால் குழலிலும், உயிரின வாழ்க்கை ஏற்கத்திலும் எவ்வாறான பாதிப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதனையும் விளக்குவதாக அமைகின்றது.

வளிமண்டலத்தில் ஓட்சிசன், நைதரசன் என்பவை அவற்றின் இயல்பான அளவுகளில் முறையே 20.8,70.2 என்ற சதவீத அளவுகளில் பேணப்படுதல் குழல் பாதுகாப்பிற்கு மிகவும் அவசியமாகின்றது இந்த அளவுகளில் மாற்றம் ஏற்படும் போது இயற்கையின் சமநிலை பாதிப்படைவது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது. குறிப்பாக வெப்பநிலைகளில் மாற்றம் ஏற்படும்போது குழலில் பல்வேறுவகையான தாக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஓசோன் படையில் இது ஏற்படுத்தும் தாக்கம் மனித மற்றும் உயிர் வாழ்விலங்கினங்கள், அங்கிகள் அனைத்தையும் பாதிப்படையச் செய்கின்றது.

அடுத்த முப்பது வருடங்களில் பூகோள சனத்தொகை 8.5 பில்லியனாக வளர்ச்சியடையுமென எதிர்வு கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் ஏறக்குறைய 7.1 பில்லியன் மக்கள் வளர்முக நாடுகளில் காணப்படுவார்கள். கைத்தொழில் மய நாடுகளில் இன்று காணப்படும் 1.2 பில்லியன் 2025 ஆம் ஆண்டில் 1.4 பில்லியனாக மாற்றமடையும்.

உலகில் இரட்டிப்பாகும் சனத்தொகை பூகோளச் குழலில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்? அதிகரித்து வரும் உணவுத்

தேவையின் அமுக்கங்களினால் காட்டு வளங்கள் தொடர்ந்து அளிக்கப்பட்டு வருமா? மக்கள் இரண்டு மடங்கு அதிகரிப்பார்கள் என்பதன் கருத்து மாசுபடலும், உணவு நுகர்வும் இரு மடங்காகும் என்று அர்த்தமா? வளர்முக நாடுகளில் எழுச்சி பெற்று வரும் விருப்புக்களும், வாழ்க்கைக்குத் தரமும் குழலியல் தாக்கங்களை மேலும் தூண்டி விடுமா? குழலியல் சேதங்களை ஏற்படுத்தாமல் 2050 இல் உலகமானது 10 பில்லியன் மக்களுக்கு ஒரு வசதியான வாழ்க்கைக்குத்தரத்தினை அளிக்குமா? பயிர்ச் செய்கைக்கு உட்பட்ட தரமான வளம் நிறைந்த நிலங்களின் சீரழிவுகள் எத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பது போன்ற விவாதங்கள் தொடர்ச்சியாக இடம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

அண்மைக் காலங்களில் பூகோளீதியான விவசாய விரிவாக்க மானது மண் வளத்தில் கடும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மண்ணின் உற்பத்தித் திறன் அதன் சேதனப் பொருளிலும், மண் உக்கலிலுமே தங்கியுள்ளது. ஆனால் வருடாந்தம் ஏற்பட்டு வரும் காபன் இழப்பு இவ்வற்பத்தித் திறனில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தில் இருந்து 12 பில்லியன் ஹெக்டேயர் மண்ணிலம் அல்லது உலக தாவர நிலப்பகுதியில் 10.5 சதவீதம் மனித நடவடிக்கையினால் தரமிழந்தது. ஆசியாவில் 450 மில்லியன் ஹெக்டேயர்களும், ஆபிரிக்காவில் 320 மில்லியன் ஹெக்டேயர் நிலப்பரப்புக்களிலும் மண்ணிலிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் உலகப்போரிலிருந்து உலகம் முழுவதும் இடம் பெற்று வருகின்ற இத்தகைய மண்சீரழிவுகளுக்கு அளவுக்கதிகமான மேய்ச்சலும், காடறிப்பும், விவசாய நடவடிக்கைகளும் காரணமாக இருந்தாலும் யுத்த நடவடிக்கைகளே பெரிதும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன.

உள்நாட்டிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் இடம்பெற்றுவரும் போர்ந்தவடிக்கைகள் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் மண் தரம் இழப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றன. வளமிக்க விவசாய நிலங்களில் பாரிய பள்ளங்களை ஏற்படுத்தல், தீயினால் அழிவு, விலங்குகளின் அழிவு, மண்படைகளின் மாற்றம், உயிரினங்கள் அழிவடைதல் போன்ற பாரிய தாக்கங்களை யுத்தம் ஏற்படுத்தி வருகின்றது. யுத்தம் முடிவுற்ற பின்னரும், அதன் தாக்கங்கள் நீண்ட காலத்திற்கு இருக்கும். நிலத்தின்

பயன்பாடு பாதிக்கப்பட்டு உற்பத்தி திறன் பெரிதும் வீழ்ச்சியடையும். இது மனிதன் உள்ளிட்ட சகல ஜீவராசிகளினதும் இருப்பை கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது.

உலகில் 1,300 மில்லியன் மக்கள் மரக்காடுகள் பற்றாக் குறையான பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். அப் பகுதிகளில் மரநடுகை செய்யப்படுவதனைவிட கூடிய அளவில் காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. இன்னும் 110 மில்லியன் மக்கள் தமக்குத் தேவையான விறகினைப் பெற்றுமிடியாத பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். இத்தசாப்தத்தின் இறுதியில் இவர்களின் எண்ணிக்கை இரண்டு மடங்காக அதிகரிக்கலாம்.

ஆப்கானிஸ்தான், ஈரான், ஈராக், மொசாம்பிக், அங்கோலா ஆகிய நாடுகளில் கண்ணி வெடிகளும், ஏனைய வெடிமருந்துப் பொருட்களும் விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்ற அல்லது புல் மேயும் கால்நடைகளுக்கு உயிர்ச் சேதத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்தோநேசி யாவில் நாடு பூராவும் ஏறக்குறைய 23 மில்லியன் வெடிக்காத ஏறிகணை களும், 2 மில்லியன் வெடிக்காத குண்டுகளும் காணப்படுவதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவை எதிர்காலத்தில் சகல உயிரினங்களுக்கும் அச்சுறுத்தலாகவே அமையப்போகின்றது.

யுத்த நடவடிக்கைகளின் பாதிப்புக்களினால் விவசாய நிலங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. போர் நடவடிக்கைகளினால் பற்றைக் காடுகள் தீபிடித்து எரிகின்றன. இதனால் எவ்வளவு நிலங்கள் இழக்கப்படுகின்றன என்பதை மதிப்பிடுவது கடினம். ஆனால் குண்டுத் தாக்குதல்களினால், ஏறிகணைகளினால் ஏற்படும் பள்ளங்களை அடையாளம் செய்வது இலகுவானது. வியட்னாமில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீட்டின் படி 25 மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட இத்தகைய பள்ளங்கள் காணப்படுவதுடன் 3 மில்லியன் கனமீற்றர் மண்ணும் இடம் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

“ஸ்ரான்போட்” உயிரியல் ஆய்வுப் பிரிவின் (1971) அவதானிப்பின் படி 500 இறாத்தல் நிறையுள்ள உயர் வெடிப்புச் சக்தி கொண்ட குண்டானது 14 மீற்றர் அகலமும் 9 மீற்றர் ஆழமுமான பள்ளத்தை உருவாக்கக்கூடியது என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1968 -

1969 காலத்தில் இத்தகைய 35 இலட்சம் குண்டுகள் வியட்னாம் மீது போடப்பட்டன. குண்டுவெடிப்பினால் ஏற்பட்ட 25 வருடம் பழமை வாய்ந்த பள்ளங்கள் நியூகினியாவில் இன்றும் காணப்படுகின்றன.

1960 இல் குண்டு போடப்பட்ட வியட்னாமின் சில பகுதிகள் 1988 வரைக்கும் தாவரப் போர்வையின்றி வெறும் நிலமாகவே காணப்பட்டது. தாக்குதல்கள் இடம்பெறும் பொழுது செடிகள், பற்றைகள் தீப்பற்றி எரிவதும், ஆயுதங்களை பயன்படுத்தும் போது உலோகத்தகடுகளினால் மரங்கள் பாதிக்கப்படுவதும் முக்கியமான பிரச்சனையாக உள்ளன.

வியட்னாம், லாவோஸ், இந்தோனேசியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் யுத்தங்களினால் காட்டு வளங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. நேபாம் குண்டுகள், காடுகள் பாரிய இயந் திரங்களின் மூலம் அழித்துத் தரைமட்டமாக்குதல் போன்றவற்றினால் 22 மில்லியன் ஹெக்டேயர் காட்டு நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு புறம் யுத்த சூழ்நிலைகளால் நிலம் இயற்கை நிலைகளில் இருந்து மாற்றமடைவதுடன், மாசுபடுத்தப்படுவதுடன் பலர் இவ் அரிய நிலவளம் அற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். பிழேசிலில் 70 சதவீதமானவர்களும், யாவாவில் 80 சதவீதமானவர்களும் நிலமற்றவர்கள். வங்காளதேசத்தில் 2025 ஆம் ஆண்டு தலா ஒருவருக்கான பயிர்ச்செய்கை நிலம் 0.04 ஹெக்டேயராகக் குறைவடைந்து செல்லும் என எதிர்வு கூறப்படுகின்றது. எனவே அதிகரித்துவரும் சனத்தொகைக்கு உணவளிப்பது எதிர்காலத்தில் பெரும் பிரச்சனையாக மாற்றமடையலாம்.

கடந்த 30 வருடங்களில் 2.0 சதவீதமாக இருந்த உணவு உற்பத்தியின் வளர்ச்சி இனிமேல் 1.6 சதவீதமாகவே இருக்கப் போகின்றது. காடழிப்புத் தொடர்கின்றது, மண்ணின் வளம் தரமிழுந்து வருகின்றது, வளர்முக நாடுகளின் சனத்தொகை மிக விரைவாக அதிகரிக்கின்றது. சர்வதேச ரீதியாகவும் நாடுகளுக்கிடையிலும் ஏற்பட்டுள்ள முரன் பாடுகள் நிலவளத்தைச் சீரழிக்கின்றன. குறிப்பாக

வளர்முக நாடுகளில் யுத்தங்களினால் பாரிய சேதங்கள் விவசாய வளங்களிலிடம்பெறுகின்றன. இது சூழலில் கடும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதுடன் மனிதன் உள்ளிட்ட சகல உயிரின வாழ்வினையும் பாதிக்கக் கூடியது. இது புதுப்பிக்கக் கூடிய வழங்களின் தரத்தினை முற்றாக சீரழித்து விடும்.

இத்தகைய சூழல் சீரழிவுகள் இன்று மாற்ற முடியாத அளவிற்கு சென்று விட அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுக் காரணங்களை அகற்றுகின்ற “சமூக மாற்றம்” அறிவுறுத்தப்பட்டாலும், இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் தரமிழத்தலுக்கான நிலைமைகள் தொடர்ந்து நீடித்து வருவதையே அவதானிக்கழிகின்றது. அதுமட்டுமன்றி, புதுப்பிக்கக் கூடிய வளப்பற்றாக குறை ஒரு சிறிய விடயமாக இருந்தாலும், சில வேளைகளில் அது அரசியல், பொருளாதாரக் காரணிகளை ஒன்றிணைத்து விடுவதன் மூலம் சமூக முரண்பாட்டிற்கும் வழிவகுத்து விடுகின்றதை இன்றும் பல நாடுகளிலும் காணமுடிகின்றது. எனவே சூழலைப் பாதுகாப்பதை மனித இனம் கவனத்தில் கொள்ளாது விடின் ஒட்டு மொத்தமான உயிரினச் சீரழிவிற்கு இது வழிவகுக்கலாம். தற்போதய போக்குகள் இதனையே எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

உலகில் மிக அருமையாகக் கிடைக்கின்ற வளங்கள் தூர்நோக்கற்ற சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் தொடர்ந்தும், அழிவுகளையும், அச்சுறுத்தல்களையும் எதிர்நோக்கியே வருகின்றது. தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று வரும் யுத்த சூழ்நிலைகளினாலும், வறுமையினாலும் சூழலில் உள்ள இவ் வளங்கள் பாரிய தாக்கங்களை எதிர்நோக்கி வருகின்றது.

உலகளாவிய சூழல் தரம் குறைதலுக்கு பல்வேறு காரணங்கள் இனங்காணப்பட்ட போதிலும் வளர்முக நாடுகளில் காணப்படும் குறைவான வாழ்க்கைத் தரத்தினைக் கொண்ட வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்பவர்களும் இதற்கு ஒருவகையில் உடன்தெயாக இருக்கின்றனர். விருத்தியடைந்த நாடுகளில் உயர் வாழ்க்கைத்தரத்தை அனுபவிக்கும், சமூகத்தின் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களும் தொழில் நுட்பங்களும் குழலைப் பாதிப்பதனைப் போன்று வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடுகளில் உள்ள வறிய சமூகமும், தமது இருப்பிடம் மற்றும்

அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளை குறைந்த பட்சத்திலாவது பெறுவதற்கு புலிமேற்பரப்பு இயற்கை வளங்களையும் குழலையும் முறையற்ற விதத்தில் பயன்படுத்த முனைகின்றனர்.

இலங்கையில் வறுமையின் கொடிய விளைவுகளில் காடழிப்பு பிரதானமானது, குறிப்பாக நிலமற்ற கிராம வறியவர்கள் வன வளங்களில் நெருக்குதல்களை அதிகரிக்கின்றனர். அத்துடன் வளங்களுடன் இவர்கள் கொண்ட உறவு வறுமையின் காரணமாக ஒருபகையுணர்வைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் அபிவிருத்தி வழிமுறைகளின் பகடைக் காய்களான வறியவர்கள் காடுகளை கண்மூடித்தனமாய் அழிப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். பிரித்தானியர் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய போது நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 84 சதவீதம் காடுகளாகக் காணப்பட்டது. 1956 காலப்பகுதியில் இது 44 சதவீதமாகக் காணப்பட்டது. பின்பு 1992 இல் 29 சதவீதமாய் குறைவடைந்தது. இவ்வாறு 1956 க்குப் பின்னரான காலப்பகுதியில் இலங்கையின் காட்டுப் போர்வை வீழ்ச்சியடைய காரணமாக அமைந்தவை இலங்கையில் அதிக கிராமிய மக்கள் காட்டுப் போர்வையை அழித்து குடியிருப்புக்களை அமைத்தமையுடன், அவர்களுக்கான விவசாயக் காரணிகளும் காடுகளைத் துப்பரவாக்கி வழங்கப்பட்டமையுமாகும். அது மட்டுமன்றி இலங்கையில் வறிய கிராமிய மக்களின் ஜீவனோபாயப் பயிர்ச்செய்கையாக சேனைப் பயிர்ச்செய்கை நீண்ட காலந்தொட்டுக் காணப்படுகின்றது. 1979 இல் 377,000 ஹெக்டேயராகக் காணப்பட்ட சேனைப் பயிர்ச்செய்கை 1950-1980 க்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் 12,000 ஹெக்டேயரால் மேலும் அதிகரித்ததுடன் அரசாங்கக் காணிகளும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு பெரும்பாலான வறிய கிராம குடியிருப்பாளர்கள் தமக்கு அண்மையில் உள்ள வனவியல் உற்பத்திகளையும், உயிரினங்களையும் வேட்டையாடியும், காட்சிப்பொருளாகப் பயன்படுத்தியும் தமது வாழ்க்கைக்கு வருமானம் சேர்ப்பிக்கின்றனர். கிராமங்களில் காடுகளை அழித்து விறகு, கரி என்பன பெறப்பட்டு விற்பனை செய்யப் படுகின்றது. இதன் காரணமாக பெறுமதியான காட்டு வளம் பாதிக்கப்படுவதுடன் அதனுடன் இணைந்து பல்வேறு குழல் பாதிப்புக்களும் இடம் பெறுகின்றன. குறிப்பாக வன ஜீவராசிகள் பெரும் அச்சுறுத்தலை எதிர்கொள்ளவேண்டிய குழல் உருவாகியது.

இவ்வாறான செயற்பாடுகளால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுபவை மனிதன் உள்ளிட்ட வன மற்றும் நீர்நிலையில் வாழும் சகல ஜீவராசிகளும் ஆகும். மனிதனின் தூரநோக்கற் செயற்பாடுகளின் காரணமாக காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வன ஜீவராசிகள் தமக்குத் தேவையான உணவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் உறைவிடப் பாதுகாப்பு நிமிர்த்தங்களின் காரணமாகவும் கிராமங்களுக்குள் நுழையும் நிலமை தோன்றியுள்ளது. உதாரணமாக எமது மாவட்டத்திலும் எமது மாவட்டத்திலும் அண்மித்தாயுள்ள பொலன்றுவை மாவட்டத்திலும் உள்ள காடுகள் அழிக்கப்பட்டதனால் பல அரிய யானைகள் வீதியோரங்களில் நடமாடித்திரிவதை அவதானிக்கின்றோம். இவ்வாறான நிலமைக்கு தள்ளப்பட்ட சமார் 07 அரிய யானைகள் 2003 ம் ஆண்டு மின்சாரம் தாக்கி இறந்த நிகழ்வு சகலரையும் சிந்திக்க வைத்த நிகழ்வாகக் காணப்பட்டது. இவை தவிர சிறிய விலங்குகள் இலகுவாக மனிதரால் வேட்டையாடப்படுகின்றன. இந்நிலமை தொடருமானால் இன்னும் சிறிது காலத்தில் எமது மாவட்டத்தில் வன ஜீவராசிகளை காணமுடியாத நிலமை ஏற்படலாம்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் சத்துருக்கொண்டான் என்னும் இடத்திலுள்ள சதுப்பு நிலத்துடன் கூடிய குழல் கண்டல் எனப்படும் கண்ணாக்காடுகள் நிறைந்த இடமாகக் காணப்படுகின்றது. இப் பிரதேசம் “பறவைகளின் சரணாலயம்” என வர்ணிக்கப்படுகிறது. இப் பிரதேசத்தில் மூன்று வகையினதான பறவையினங்கள் புகலிடங்களை அமைத்துக்கொள்கின்றன.

1. நிரந்தரமாகக் கண்ணாக் காட்டில் கூடுகளை அமைத்து வாழும் பறவைகள் (வெள்ளைக் கொக்கு, உன்னிக் கொக்கு, கானாங்கோழி, பவளக்காளி)
2. இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் இருந்து வந்து சிறிது காலம் தங்கிச் செல்பவை (நாயர இனங்கள்).
3. ஆண்டு தோறும் தூர நாடுகளில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து வருபவை.

இந்த முன்றாம் வகை பறவை இனங்கள் வடவரைக் கோளத்தில் உள்ள வெப்ப வலயப் பிரதேசங்களில் மாரி காலத்தில் கடும் குளிர் நிலவும் போது அங்குள்ள மரங்கள் இலைகளை உதிர்த்து உறக்க நிலையை அடையும் வேளையில் பறவைகளுக்கான உணவுப் பற்றாக்குறை தோன்றும். அதிக குளிர் காரணமாகவும், உணவுப் பிரச்சனை காரணமாகவும் இப் பகுதியில் வாழும் பறவையினங்கள் உலகின் மத்திய கோட்டுப் பிரதேசத்திலும் தென்னரைக் கோளத்திலுமின் மியன்மார், தாய்லாந்து, சைபிரியா, மொங்கோலியா, இந்தியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து பல மைல் தூரம் பயணம் செய்து எமது மாவட்டத்திலுள்ள சத்துருக்கொண்டான் கண்டல் தாவரப் பிரதேசத்திற்கும் வந்து சிலகாலம் தங்கியிருந்து செல்வதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன (கலாநிதி.மீனா தர்மரத்தினம் 1992, உலக சூழல் தினம் கட்டுரைகள், பக்.65). இவ்வாறு பெருமைக்குரியதும் எமது சூழலில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமான இக் கண்ணாக்காடுகள் வறுமை, பாதுகாப்பு, மற்றும் அரசியல் காரணிகளின் நிமிர்த்தம் அழிக்கப்படுகின்றது. இது இப்பிரதேசத்தில் வாழும் பறவையினங்களின் எதிர்கால இருப்பை கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது.

இலங்கை சுற்றி வர கடலால் சூழப்பட்ட ஒரு தீவாகும். இந்த வகையில் இதன் கடற்கரையோரம் அரிப்பிலிருந்து பாதுகாக்கப் படுவது மிக முக்கியமான ஒரு விடயமாகும். இருந்தும் வறுமையின் காரணமாக கரையோரச் சூழல் பாதிப்பிற்கு உட்படும் வகையில் முருகைக் கல் அகழ்தல், கடற்கரை மணல் அள்ளுதல் என்பன முனைப்பாக இடம்பெறுகின்றது. இலங்கையில் தென்மேற்கு பகுதியில் முருகை கல் அகழ்தல் வறிய மக்களின் ஜீவனோபாயத் தொழிலாக இடம்பெறுகின்றது. முன்னர் சில கிராமவாசிகள் மாத்திரமே முருகைக் கல் அகழ்வில் ஈடுபட்டனர். ஆனால் இப்போது பல்லாயிரக் கணக்கான வறிய தொழிலாளர்கள் இத்தொழிலில் ஆர்வம் காட்டுகின் றனர். ஆரம்ப காலத்தில் இப்பகுதியில் 75 குடும்பங்கள் மாத்திரம் இத் தொழிலில் பாரம்பரியமாக ஈடுபட்டுள்ளனர். இன்று அப்பகுதியில் வறிய குடித்தொகையினரைக் கொண்ட கிக்கடுவையைச் சேர்ந்த சுமார் 684 குடும்பங்களும், இவ்வகழ்வுத் தொழிலில் பாரம்பரியமாக ஈடுபட்டு வருகின்றனர் கிக்கடுவையில் சுமார் 907 ஏக்கர் காணிகள் முருகைக்கல் அகழ்வுக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆண்கள், பெண்கள்,

சிறுவர்கள் என்று சுமார் 5000 வறிய தொழிலாளிகள் இந்த முருகைக்கல் அகழ்வில் ஈடுபடுகின்றனர். இது மட்டுமென்றி இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் திருகோணமலையில் முதூர், சம்பூர் கடற்கரையோரங்களிலும், மட்டக்களப்பில் கல்குடா, பேத்தாழை போன்ற பகுதியிலும் இது இன்று வறியவர்களின் தொழிலாய் இடம்பெறுகின்றது. இதன் விளைவான குழல் பாதிப்பாக

1. சண்ணக்கல் அகழ்வுக் குழிகளில் நீர் தேங்கி நின்று நூள்ம்புகளைப் பெருகச் செய்யும்.
2. கடலை பிரிக்கும் நிலப்பகுதி ஒடுங்கியதாக இருக்கையில் இவ் அகழ்வு நடவடிக்கையினால் புயல் வீசும் போதும், சூராவளியின் போதும் பெருமளவு நிலப்பகுதியைக் கடல் விழுங்குகின்றது.
3. முருகைக்கல் அகழ்வினால் தென் கரையோரம் பெருமளவு மண்ணிப்பிற்கு உட்படுகின்றது. அம்பலாங்கொடையிலிருந்து மாத்தறை வரையிலான கரையோரப் பகுதியில் 15,600 சதுர மீற்றர் நிலம் கடலினால் விழுங்கப்பட்டுள்ளதென கரையோரப் பாதுகாப்பு திணைக்களம் தெரிவித்துள்ளது.

இலங்கை மக்களின் குறிப்பிடப்பட்ட பகுதியினர் மீண்பிடித்தொழிலை மேற்கொள்பவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் தங்களது அன்றாட வாழ்க்கைத் தேவையை பூர்த்தி செய்ய முறையற்ற மீன் பிடி முறைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர். இதனால் மீன் வளமும் கடற் குழலும் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. வறிய மீன் பிடியாளர்கள், மீன் குஞ்சுகளைக் கூட பிடிக்க ஆரம்பித்துள்ளனர். அத்துடன் மீன் பிடியில் பயன்படுத்த முடியாத சிறிய கண்வலைகள் இவர்களால் பயன்படுத்தப்படுவதுடன் டைனமெற் வெடிவைத்தும் மீண்பிடியில் இவர்கள் ஈடுபடுகின்றனர். இதனால் மீன் இனப்பெருக்கம் பாதிக்கப்படுவதுடன் கடல் குழலும் மாசடைகின்றது. தேசிய நீர்வள ஆய்வு நிலையம் புத்தளத்தில் அண்மையில் நடத்திய ஆய்வின் போது வறிய மீனவர் தொகை அதிகரிப்பால் கடல் வளம் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகின்றது என்றும் அதன் விளைவாக மீனவர் வருமானம் குறைகின்றது என்பதும் தெரியவந்துள்ளது. நன்ஸீர் மீன் பிடிக்கும்

இலங்கையில் இதே கதிதான் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் நீரின் பண்பும், சீரழிந்து வருவதனால் அவற்றின் மீன் வளம் குன்றும் ஆபத்தும் தோன்றியுள்ளது.

பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குதல்

குழல் மாசுபடுதலை எதிர்த்து போராடும் போதும் அதற்கான திறமையான பயன்பாட்டு முறைகளை பின்பற்ற முயலும் போதும், ஏற்படக்கூடிய செலவினங்களை மாசுபடுத்தியவர்களே கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறப்படும் கருத்து நியாயமானதாகவே தோன்றுகின்றது. இதனை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். ஆனால் இதற்காக பின்பற்றப்படும் விலைப் பொறிமுறையின் இறுதி விளைவுகள் விரக்தியை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. மாசு படுத்தும் தொழில்களில் ஈடுபெருவர்களை அதில் இலாபம் இழக்கச் செய்வதற்காக அறவிடப்படும் அபராதத் தொகைகளின் அளவு அத்தகைய தொழில்களைச் செய்யும் செலவந்தர்களை திருந்தச் செய்யும் அளவிற்கு அதிகமாக இல்லை. வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் சட்டதிட்டங்கள் வீரியமிக்க வகையில் நடைமுறைப்படுத்தப் படுவதில்லை. சட்டதிட்டங்கள் வீரியமாய் இருக்கும் பட்சத்தில் செலவந்தர்கள் சட்டவல்லுனர்களை வாடகைக்கு அமர்த்தி அச்சட்டதிட்டங்களை வீரியமிழக்கச் செய்கின்றனர். எனவே அரசாங்கத்திற்கு தமது உயிர் குழலைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு உண்டு. காடுகள், நிலம், ஆறுகள், கடல்லைகள் ஆகியவற்றைத் தமது வருங்கால சந்ததியினரும் பயன்படுத்தக் கூடியவகையில் பொறுப்பான முறையில் தற்போது பயன்படுத்துவதனை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். கடுமையான இரசாயணத்தை பெருமளவிற்கு கொட்டியதன் காரணமாக பல ஆறுகள் பயனற்றதாக உள்ளன. ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட விவசாய அணுகுமுறையின் மூலமே கிருமி நாசினிகள், களைகொல்லி கள் மற்றும் விவசாய இரசாயணங்களால் நீர் நிலைகளை மாசடையச் செய்யும் நடவடிக்கைகளைத் தடை செய்யமுடியும்.

இத்தகைய பிரச்சினைகளை எவ்வாறு தீர்க்கலாம் என்பது பெரும் வினாவாகும். 1972 ஆம் ஆண்டு கல்வீனிலும், 1992 ஆம் ஆண்டு பிரேசிலிலும், 1993, 1994 ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியாவிலும் ஜக்கிய நாடுகளின் குழலும் அபிவிருத்தியும் பற்றிய உலக நாடுகளின்

மகாநாடுகள் நடைபெற்றன. 1972 ஆம் ஆண்டின் போது மேற்கத்தய நாடுகளில் கடுமையான சூழல் பாதுகாப்பு சட்டத்திட்டங்கள் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டன. 1992 ஆம் ஆண்டு ரியோ மாகாநாட்டின் நிகழ்ச்சி நிரல் 21 மிகவும் தீவிரமான சூழல் பாதுகாப்பு பிரேரனைகளை உருவாக்கி சமூகங்களின் பாராட்டினைப் பெற்றுள்ளது. இதற்கு பின்ன ணியான பிராண்ட்லஸ்ட் ஆணைக்குழுவின் (1987) எமது பொதுவான எதிர்காலம் என்னும் அறிக்கை சூழல் ரீதியாக ஏற்கக் கூடிய பலமிக்க பொருளாதார அபிவிருத்தி கொண்ட புதுயுகம் பற்றி பிரேரித்து இருந்தது.

இத்தகைய கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் வகையிலேயே ரியோடி ஜெனிரோவிலும், மான்செஸ்டரியும் விவாதங்கள் இடம் பெற்றன. அனைத்து உயிரினங்களையும் பாதிக்கும் சூழல் தொடர்பான கருத்துக்களை உள்ளடக்கியதும் பேண்டகு அபிவிருத்திக்கான உபாயங்கள் பற்றியதுமான கலந்துரையாடல்களில் பிரதிநிதிகள் மிக அக்கறையுடன் கலந்து கொண்டனர். இவற்றுக்கான இறுதித் தீர்மானங்கள் இறுதியில் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. இப் பிரேரனைகளும் தீர்மானங்களும் நுனுக்கமான சட்ட பலமற்றதெனவும் விமர்சிக்கப்படுகின்றது. ஆயினும், ஐக்கிய நாடுகளின் சபையினால் இத்தகைய ஒப்பந்தங்களில் கைச்சாத்திட்ட நாடுகள் இத்தீர்மானங்களை மீறி நடந்தால் சட்ட தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியும். எவ்வாறாயினும் அனைத்து உயிரினங்களும் அழிவதனை தடைசெய்யும் முயற் சிகளில் அனைவரும் மனமுவந் து நடவடிக்கைகளில் ஈடுபோலிடத்து சட்ட ஒழுங்குகளின் விளைவுகள் அனைத்து உயிரினங்களையும் அழிவுகளிலிருந்து பாதுகாத்துவிட முடியாது. ஆகவே

1. இலங்கை போன்ற வறுமையான நாடுகள் சூழல் பாதுகாப்புக்கு திட்டங்களை உருவாக்கி சர்வதேச நிதிநிறுவனங்களின் மூலம் வறுமையான வர்களை இனங்கள் கண்டு அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த முயற்சிக்க வேண்டும். (இதற்கு நிறுவன ரீதியாலான திட்டம் அவசியம்).
2. வறுமையினை போக்கி சூழல் பற்றிய விளிப்புணர்வை ஏற்படுத்த மனிதவள் அபிவிருத்தியையும் பயிற்சிகளையும்

வழங்கி நிறுவனங்களின் உள்ளார்ந்த வழங்கலை வலுப்படுத்த வகைசெய்ய வேண்டும்.

3. வறியவர்களின் வாழ்வுக்கு ஆதாரமான ஒழுங்கின் பிரதானமான விதயங்களை முன்னுரிமை, தேவைகளின் அடிப்படையில் குழல் வளங்கலைப் பயன்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு வறுமையை ஒழிக்காத நாடுகளில் குழலை பாதுகாக்க முடியுமா அல்லது வறுமை ஒழிக்கப்படும் வரை குழலைப் பாதுகாக்கவும் அதன் மூலம் ஜீவராசிகளின் நிலையான வாழ்விற்கும் விருத்திக்கும் வழிவகுக்கவும் உதவும் என்பது எமது எதிர்பார்ப்பாகும்.

மனிதரதும், ஏனைய ஜீவராசிகளினதும் உயிர் வாழ்வினை சாத்தியமாக்குகின்ற இயற்கை வளங்கள் தொடர்ந்தும் நிலைத்திருக்க வேண்டுமாயின் வழமையான வளர்ச்சி முறைகளில் விரும்பத்தகு மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவது இன்றியமையாதது.

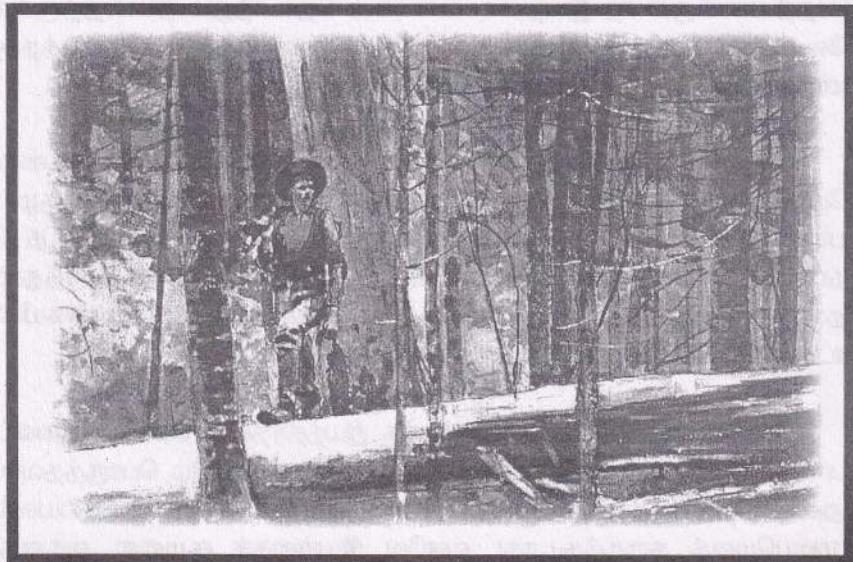
நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு சில முன் திட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறான நடவடிக்கையினால் குழல் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கமுடியாது. ஆகவே அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் கூட இயற்கைச் குழலின் மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களை இயன்றலவு குறைத்துக் கொள்ள கூடிய வகையில் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

“இயற்கைச் குழலை நாம் ஒரு இயந்திரத்தை போல் அதனைப் பாகங்களாக கழற்றவும், கழற்றிய பாகங்களை மீண்டும் பொருத்தவும், அவ்வாறு பொருத்ததும் போது புதிய பாகங்களை பிரதியீடு செய்யவும் முடியுமெனக் கருதக்கூடாது. எனவே இயற்கைச் குழலை அதனது இயல்பான வேகத்திலும், இயல்பான வழிகளிலும் மட்டுமே மாற்ற வேண்டும் என்ற பொதுவான விதியினை நாம் கட்டாயமாகக் பின்பற்ற வேண்டும்”. அப்போது தான் நாம் எமது குழலையும் அதன் அங்கமான உயிரினங்களையும் பாதுகாக்க முடியும்.

“இந்த உலகமானது நாம் எமது முதாதயரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட பரம்பரைச் சொத்து அன்று. அது உண்மையிலேயே நாம் எமது வருங்கால சந்ததியினரிடம் கடனாகப் பெற்றுக் கொண்ட ஒன்று”.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. மீனா தர்மரெட்னம் “உலக குழல் தினக் கட்டுரைகள்”-1992
2. சக்தி வளம் மற்றும் நீர்வள ஆய்வரங்கு மஞ்செஸ்டர்- 1994
3. ஆசிய வார இதழ் - 1994
4. ம.வர்ணகுலசிங்கம், உலக குழல் தினக் கட்டுரைகள் : புவியியற் துறை கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் - 2002

கோற்றைப்பற்றுருதேச உரும்பியதீர்வயாருந்துவக்கலை

செல்வி. எஸ்.காவேரி (ஆசிரியை)

பேத்தாழை, வாழைச்சேனை.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கோற்றைப்பற்று பிரதேசம் கிராமிய மருத்துவத்தில் ஏனைய பிரதேசங் களை விட தனித்துவம் பெற்று விளங்குவதனை அறிய முடிகின்றது. இவ்வைவத்திய முறையானது இப்பிரதேச மக்களால் ‘நாட்டு வைவத்தியம்’ எனவும் அழைக்கப்படும் அல்லது ‘தமிழ்வைவத்தியம்’ எனப்படும். அதற்கு காரணம் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் மண்வளமும் இம்மண்ணில் இயற்கையாகச் செழித்து வளரும் பல்வேறுபட்ட மருத்துவக் குணம் நிறைந்த மூலிகைகள் மாத்திரமின்றி புகழ் பெற்ற மந்திரம் கலந்த மருத்துவ பயிற்சி பெற்ற கைதேர்ந்த மருத்துவர்களுமேயாகும்.

பலநாற்றாண்டு காலமாக இப்பிரதேசத்தில் சரிசமனான சனத்தொகையுடன் வாழ்ந்து வரும் தமிழ், முஸ்லீம் சமூகத்தினரிடையே தமிழ்ப் புலமையுடன் கிராமியக் கலைகள் மினிரவது போன்று கிராமிய மருத்துவக்கலையும் இவர்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளதனைக் காண முடிகின்றது.

முதலில் இப்பிரதேசத்தின் நிலப்பண்பாட்டின் தன்மைகள், எல்லைகள், புவியியல் காரணிகள் போன்றவற்றினைச் சிறிது ஆராய்வோம். கோற்றைப்பற்று பிரதேசத்தின் அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட பகுதிகள் வயல் சார்ந்த மருத நிலமாகவும், காடும், மலையும் சார்ந்த குறிஞ்சி, மூல்லை நிலங்களாகவும் உள்ளதனை அவதானிக்க முடிகிறது. பிரதேசத்தின் கிழக்கு எல்லை கடலாகவும், மேற்கு எல்லை காடுசார்ந்த மலைப்பிரதேசமாகவும் உள்ளது. கடலமட்டத்திலிருந்து 30 அடி உயரத்திற்கு குறைந்த பிரதேசங்களே இங்கு உள்ளன. மேற்கே உள்ள ஊவாப்பிரதேசத்திலிருந்து கிழக்கு நோக்கி இப்பிரதேசத்தின் ஊடாக ஓடிவரும் பிரதான நதிகளான ‘மாதுறு

ஒயாவும்’, ‘மீயாங்கொல’ ஆறும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவ் ஆற்றின் பிரதேசங்களை அண்டிய நிலப்பரப்பில் மருத்துவ குணமிக்க மூலிகைச் செடிகளும் கொடிகளும் (முக்கியமானது தண்ணீக் கொடி) மரங்களும் செழித்து வளர்கின்றன. மிருக வைத்தியத்துக்கு தேவையான, முறிவுவைத்தியத்திற்கு தேவையான, மனிதர்களுக்கு தேவையான, ‘ஆஸ்த்துமா’ போன்ற பயங்கர ஆட்கொல்லி நோய்க் ஞக்கு தேவையான, பாம்பு, விஷ கடி நோய்களைக் குணப்படுத்துகின்ற, மூலிகைகள், விதைகள், பூக்கள், வேர்கள், பட்டைகள் ஆகியன அப்பிரதேசங்களிலிருந்து தான் பெறப்படுவதாக இப்பிரதேச பரம்பரை வைத்தியர்கள் தெரிவிக்கும் கருத்துக்களிலிருந்து அறியமுடிகிறது.

கோற்றைப்பற்று பிரதேசமானது சனத்தொகைப் பெருக்கம், சமூகச் சச்சரவுகள், அரசியல், இடப்பெயர்ச்சி போன்ற இன்னோரன்ன பல காரணிகளால் அண்மைக்காலத்தில் கோற்றை வடக்கு(வாகரை), கோற்றைதெற்கு(கிரான்), கோற்றைமத்தி, கோற்றைமேற்கு(இவை இரண்டும் மூஸ்லீம் பிரதேசங்கள்) மேற்கில் கணிசமன அளவு தமிழர்கள் வசித்துவருகின்றனர் என வெவ்வேறு பட்ட பாலனப் பிரதேசங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட போதிலும் இக்கட்டுரை பற்றி நாம் ஆராய்வதற்கு நாம் ஏற்கனவே ஒன்றுபட்டிருந்த கோற்றைப்பற்று பிரதேசத்தினுள் அடங்கும் கிராமிய மருத்துவக்கலை பற்றியே அனுக வேண்டி உள்ளது.

இங்குள்ள ஊர்களின் பெயர்கள் சில கிராமிய வைத்தியத் திற்கு உபயோகமாகும் மூலிகை, வேர்களின் பெயர்களால் அழைக்கப் படுவதும் கவனிக்கப்பாலதே. உதாரணத்திற்குச் சில: கோராவெளி, கோர கல்லிமடு, கிரான், காட்டுத்தேங்காக்கல், நாகம்பூமலை, பொன்னாங்கணிச்சேனை, திராய்மடு, கறுவாக்கேணி, கண்டல்டி, காயான்கேணி, பனிச்சங்கேணி, குப்பிளாக்கொடி போன்றன. இனி இப்பிரதேச மருத்துவக்கலை பற்றிச் சற்று விரிவாக ஆராய்வோம்.

**“ஆயிரம் வேரைக் கொண்டவன்
அரை வைத்தியன்”**

என்பது பழமொழி. காலவரையில் ‘வேர்’ என்ற சொல் ‘பேர்’ ஆக மாறி

**“ஆழிரம் பேரைக் கொண்டவன்
அரை வைத்தியன்”**

என்று திரிந்து, கிராமிய வைத்தியத்தினையும், வைத்தியர்களையும் இழிவுபடுத்தும் நிலைக்குள்ளாகியது. எப்படியும், ஆழிரம் வேர்களின் தன்மை, குணநலன்கள்பற்றிய அறிவுள்ளவனே ஒரளவு வைத்தியம் புரிய தகுதியானவன் என்பதே இம்மொழியின் கருத்து. இரண்டாயிரம் வேர்களைப்பற்றிய அறிவுள்ளவனே முழுமையான ஒருவைத்தியணாவான். கல்வி வளர்ச்சியடையாத கிராமப் புறங்களில் அந்நாளில் நாட்டு வைத்தியமே தலையாய வைத்தியமாகவிருந்தது. இவை அனேகமாக ‘மந்திரங்களில்’ ஆற்றல் மிக்கவர்களாலேயே கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தன. எவ்வளவு தான் படித்திருந்தாலும் மந்திரங்களைப் படித்தவர்கள் மாத்திரமே மட்டக்கள்பில் படித்தவர் களாக கருதப்பட்டார்கள். மந்திரங்களும், மருத்துவக் குறிப்புகளும் பணியோலை ஏடுகளில் எழுதப்பட்டிருந்தன.

மருத்துவக் குறிப்புகள் எழுதியிருந்த ஏடுகளை அல்லது நால்களை ‘வாகடம்’ என அழைத்தனர்.

**‘மடத்தனத்திற்கு மருந்து
வாகடத்திலும் இல்லை’**

என்று ஒரு முது மொழியும் இங்குள்ளவர்களின் மத்தியில் பேசப்படுகின்றது. வாகடங்கள் இங்குள்ள வைத்தியர்களின் வீடுகளில், ஏடுகளில் எழுதப்பட்ட நிலையில் உள்ளன. யாருக்கும் பயன்படுவதில்லை. அவற்றுள் பலவற்றினை செல்களிரித்துவிட்டன. எஞ்சியவைகள் கட்டுப்பெட்டிகளிலும், பெட்டகங்களிலும் முடங்கிக்கிடக்கின்றன. ஒரு வைத்தியனின் மகன் தான் வைத்தியாக வரவேண்டும். ஒரு அண்ணாவியின் மகன் தான் அண்ணாவியாக வரவேண்டும். ஒருமந்திரவாதியின் மகன் தான் மந்திரவாதியாக வரவேண்டும் என்கின்ற கருத்து இங்கு நிலவுவதனால் இக் கலைகள் மக்கள் மத்தியிலிருந்து அழிந்து போவதற்கு காரணமாயுள்ளமை இங்கு நோக்கத்தக்கதே.

மருத்துவக் குறிப்புகள் அடங்கிய ஏடுகள் பலவற்றினை நான் ‘கிரான்’ என்னும் கிராமத்தினைச்சேர்ந்த ‘செல்லையா’ பரிசாரியின் வீட்டில் பெட்டகம் ஒன்றில் கண்ணுற்றேன். இவற்றினைக் கொள்வனவு செய்து பாதுகாக்க கோறுளைப்பற்றுப் பிரதேச செயலகம் முன்வரவேண்டும். கிராம வைத்தியர்கள், பரிகாரி அல்லது பரிசாரி, தொழிலாளி, மந்திரவாதி போன்ற பல பெயர்களால் இப்பொழுதும் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றனர். இவ்வகையில் கோறுளைப்பற்றுப் பிரதேச பரிசாரிமார்களையும் அவர்கள் ஆற்றிய வைத்தியசேவைகளையும் ஆராய்வோம்.

கிராமிய வைத்திய முறையில் தலைசிறந்தனவாகக் கருதப்பட்டவையும் மக்களிடையே அச்சம் கலந்த நம்பிக்கை மிக்கதொன்றாக விளங்கியவைகள் பாம்பு வைத்தியம், முறிவுவைத்தியம் மனநோய், ரணசிகிச்சை, பிள்ளைப்பேறு, செய்வினை, குனியங்கள் ஆகியனவாகும் இப்பிரதேசத்தில் இனங்காணப்பட்ட பாம்புகடி விடைவைத்தியர்களாக அமரர் கணபதிப்பிள்ளை வைத்தியர் (இவர் கணபதிப்பிள்ளை சாத்திரியார் எனவும் அழைக்கப்பட்டார்), கல்குடா தாமோதரம்பிள்ளை வைத்தியர், பொன்னையா வைத்தியர், சிவலிங்கம் வைத்தியர், புதுக்குடியிருப்பு முருகேச தம்பிராசா வைத்தியர், தம்பியப்பா கணபதிப்பிள்ளை வைத்தியர், நாசிவந் தீவு முதலையர், காளிவீரக்குட்டி, கிரான் செல்லையா வைத்தியர் சந்திவெளி சிவலிங்கம், வாகனேரி காத்தமுத்து வைத்தியர் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களுள் சிலர் காலமாகிவிட்டனர்.

பாம்பு வைத்தியம்

இப்பிரதேசத்தில் ஒருவருக்கு பாம்பு கடித்து விட்டால் அவரை வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு செல்லாது வைத்தியரின் வீட்டிற்கே கொண்டு செல்வார்கள் அல்லது வைத்தியரை வரவழைப்பதற்கு ‘தாது’ அனுப்புவார்கள் வைத்தியர் உடனடியாகச் செயல்படுவார். அவர் ‘தாதுவன் குறி’ பார்ப்பார் கடியுண்டவர் உயிர் தப்புவாரா? அல்லது இறந்து போய்விடுவாரா? என்பதனைக் கண்டறிவார். தாதுவன் கொண்டு வந்த செய்தியின் தன்மை, அவன் நின்று தெரிவிக்கும் திசை, அவனது பதட்ட நிலை, அவன் வலது குறைந்தவனா? அல்லது

முழுமனிதனா? குருடா? செவிடா? இவைகளைக்கொண்டு கணிப்பதே தூதுவன் குறியாகும்.

தூதுவன் குறிப்பாடல்

“ அருக்கனில் நல்ல பாம்பு
தேன் வழலை அல்ல நீர்ப்பாம்பு
அரணை எலி மண்டெலி
இருக்கு நந்சாரைப் பாம்பு
மானாகன் எறும்பு மயக்கரவு
வண்டு கன்ற செய்யான்
பூரம் விரியன் சிலந்தி என்னும் படி
பூர்வ திசை பதினாறு வகைக்கு”

தூதுவனின் நிலை குணநலன்களை அறிந்து என்ன கடித்துள்ளது? என்ன மருத்துவம் செய்யவேண்டும்? என்பதனை விளக்கும் பாடலிது.

அடுத்த நடவடிக்கையாக வைத் தியர் பாம் பினால் கடியுண்டவரின் வீட்டினை அடைந்து (முடியுமானவரை நோயாளியை வைத்தியரின் வீட்டிற்கே கொண்டு செல்வார்கள்) வைத்தியம் பார்க்க ஆரம்பித்து விடுவார். பாம்பினால் கடியுண்டவர்கள் மணித்தியால் கணக்கிலும், நாள் கணக்கிலும், மாதக் கணக்கிலும் மயக்கநிலையில் இருப்பதும் உண்டு. உடல் நீல நிறத்திலும் சளியும், நுரையும் மூக்கினாலும் வாயினாலும் வருவதுமுண்டு. எதுவித பலனையோ, சம்மானங்களையோ ஏதிர் பாராமல் செய்யும் வைத்திய முறையிது. வைத்தியத்திற்கு ஊதியம் பெற்றால் பலிக்காது போய்விடும் என்பது ஜீதீகம். வாழ்க்கைச் செலவும், மூலிகை போன்ற மருத்துவ பொருட்களும் அரிதாகக் கிடைக்கும் இந்நாளில் மருத்துவர்கள் கூலி பெறுவதுமுண்டு.

பாம்பினால் கடியுண்ட ஒருவரை ஒருவைத்தியரிடம் கொண்டு சென்றால், அவர் கைவிடும் நிலையில் இன்னொரு வைத்தியரை

நாடமுடியாது. பாம்பினால் கடியுண்ட ஆறுமாத குழந்தை ஒன்றினை தந்தை ஒருவர் நடுநிசியில் வைத்தியரிடம் கூறி அழைத்துவருமாறு கால் ஊனமுற்ற அவரது சித்தப்பா முறையான ஒருவரை அனுப்பி வைத்தார். தூதுவன் குறிபார்த்த அவர் இது கண்டத்திற்கு மேற்பட்ட கடி (காது) என்றும் குழந்தை உயிர் பிழைக்காது என்றும் தன்னிடம் இதற்கான மருந்து இல்லை என்றும் கூறி திருப்பியனுப்பி விட்டார்.

அந்த தந்தையானவர் முயற்சி எடுத்து தூரத்திலுள்ள இன்னுமொரு விஷவைத்தியரின் வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று அக் குழந்தையினைச் சுகப்படுத்தி விட்டனர். இப்படியும் சில சம்பவங்கள் நடைபெறுவதுமுண்டு.

பாம்புகளில் பல வகையும், பல வித கடிமுறைகளும் உள்ளதெனக் கூறப்படுகின்றது. காலக்கடி, கண்டத்திற்கு மேற்பட்டகடி, சாபக் கடி ஆகியவற்றிற்குப்பட்டவர்கள் உயிர் பிழைக்க மாட்டார்கள் என்பது வைத்தியர்களின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. ஆனால் இன்று அந்நிலை மாறி விஞ்ஞான யுகத்தில் பலவித மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நிலையில் எவ்வகையான பாம்புக் கடிகளையும் விஷக்கடிகளையும் குணப்படுத்த முடியும் என்ற உண்மை வெளியாகி உள்ளது. பாம்பு வைத்தியர்களால் கைவிடப்பட்டவர்கள் கூட உயிர்பிழைத்து சமூகத்தில் இன்று நடமாடுவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

பாம்பு வைத்தியத்தில் பெயர் குறிப்பிடத்தக்க இன்னுமொருவர் முருகேச தம்பிராசா என்பவர் இவர் ஓய்வு பெற்ற காகித ஆலை ஊழியர். முன்னர் குறிப்பிட்ட கு. கணபதிப்பிள்ளை வைத்தியரின் பரம்பரையில் வந்தவர் (ஏழாவது தலைமுறை) அவரது மருமகன் தனக்குப் பின்னர் இவ்வைத்தியத்தினைக் கற்றுக்கொள்ள எவரும் இல்லையெனவும் யாராவது முன்வந்தால் என்னால் கற்பிக்க முடியும் என்று ஆதங்கமாகக் கூறினார். இவர் ஒரு கால பலன் கூறும் சாத்திரியும் கூட. எந்தேருமும் சிரித்த முகத்துடன் காணப்படுவார். “பாம்பு வைத்தியம் தொடர்பான சில பாடல்களைத் தரமுடியுமா?” என நான் அவரிடம் வினவியபோது? உள்ளே சென்று சிறிது காலதாமதமாகி வந்து ஒரு நூலை விரித்து ‘நான் சொல்லும் பாடல்களை எழுது’

என்று கூறினார். ஆனால் அவர் என்னிடம் அந்நாலினை தரவில்லை. நாலின் பெயரென்ன? என்று கேட்டேன். சிரிப்புத்தான் பதிலாகக் கிடைத்தது.

பாம்பு இரையெடுக்கும் நாட்கள்

“ஆதித்த வாரம் ஆண்தன் வாசகி
அடுத்த திங்கள் இரையெடுக்கும்
போதுற்ற செவ்வாய் தட்சகன் கார்கோடன்
புதன்கிழமை இரையெடுக்கும்
விடங் கொண்ட துறை யெற்றுப் பத்மன்
வியாழக்கிழமை இரையெடுக்கும்
பறந்து சென்று இரை தேடி மாபத்மன் பார்க்கவன்
வாரத்தில் பரிந்து இரையெடுக்கும்
கூறும் சனிக்கிழமை பகல் சங்கபாலன்
குளிகன் இவைஇரையெடுக்கம்”

பாம்பின் வேறு பெயர்கள்

“அரவுகட் செவியே போகியரி வியாழஞ் சர்ப்பம்
உரகம் பன்னகமே நாகமுற்ற மாசணமே சக்கிரி
பரவிய புயங்கம் பாந்தளங் கதம்பணி பாம்பின் பெயர்
இரை கொள்ளும் துண்டஞ் சாரையிரர் சிலம்பென்பதும்”
- குடமணி நிகண்டு -
அரவு கட்செவி போகி அகி, அரி வியாளம் சர்ப்பம் உரகம், பன்னகம்,
நாகம், மாசணம், சக்கிரி புயங்கம், பாந்தள் அங்கதும், பணி எனவும்.

சாரைப்பாம்பின் பெயர்கள்:- துண்டம் இராசிலம் எனவும், இவற்றினை
விட மண்டெலி கண்குத்தி பெரும் பாம்பு, நாகம் கருவழலை பறவை
நாகம், புடையன், விரியன், கண்ணாடிப் புடையன், வெங்கிளாந்தி,
வெள்ளாளன் குட்டி, ஆமணக்கங்கொட்டைத் தலையன் ஆகிய இளங்க
ளையும் வகைகளையும் சார்ந்த பாம்புகள் உள்ளனவாகப் பாடல்கள்
கூறுகின்றன.

இவ்வகை வைத்திய முறையில் இப்பிரதேசத்தில் கைதேர்ந்த பரம்பரைவைத்தியர்கள் இருந்தனர் அமரர் கே.எஸ். காராளசிங்கம் அவரது தந்தையார் சீனித்தம்பி வைத்தியர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் இதில் முன்சொல்லப்பட்டவர் நாலாவது பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். ஒருவரின், உடைந்து நொழுங்கிப்போய் சீழ் வழிந்த நிலையிலிருந்த கை, கால்களைக் கூட காட்டு மூலிகைகளை கொண்டு ஒட்டச் செய்து குணமடையைச் செய்த பெருமை கே.எஸ். காராளசிங்கம் அவர்களுக்கே உரியதாகும்.

வாழைச்சேனை புகையிரத நிலையத்திற்கு அருகாமையில், அரசினால் இவ்வைத்தியருக்கு 2 ஏக்கர் காணி இனாமாகவும் வழங்கப்பட்டது. இக் காணியில் மூலிகைத் தோட்டம் உள்ளது. தற்போது அவரது மனைவியும் மகனும் வெளிநாடொன்றில் இவ்வைத்தியமுறையினைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருவதாக அறியமுடிகிறது. ஒரு கோழியின் காலைமுறித்து மூலிகைகளைக் கொண்டு உருக்கு மருந்து வைத்துக்கட்டி கோழியினைச் சுகப்படுத்தி மீண்டும் நடக்க வைத்தே இம் மருத்துவமுறை தன்னால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக நேர்காணல் ஒன்றில் கூறினார். (வீரகேசரி, இலங்கை வாணோலி கல்விச்சேவை ஆகியவற்றில் வெளியாகியது).

கால் நடை வைத்திய முறை

அரச மிருக வைத்தியத் துறை விரிவுபடாத அந்நாளில், இப்பிரதேசங்களில் கால்நடைகளுக்கு ஏற்படும் நோய்களுக்கு மாட்டுவைத்தியர்கள் வைத்தியம் புரிந்தனர். குரைநோய், சந்துப்பமு, குறிச்சுதல், நலமுடைத்தல் போன்றவற்றை இவர்களே கவனித்தனர். மூல்லீம் சமுகத்தில் பல மிருக வைத்தியர்கள் இருந்தனர். நன்னியர் செல்லையா, கறுப்பி மருகன் (காலமாகி விட்டனர்) ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

மகப்பேற்று மருத்துவமுறை

ஜந்து தசாப்த காலங்களுக்கு முன்னர் இப்பிரதேசங்களில் பிள்ளைப் பேற்றினைக் கவனிக்கும் மருத்துவிச்சிமார்கள் இருந்தனர். இவர்கள் எவ்வித படிப்பறிவும் அற்றவர்கள். அநுபவப் படிப்பு மாத்திரமே இவர்களுக்கு கைகொடுத்தது. சீரான பாதைகளும் போக்குவரத்து வசதிகளும் அற்றிருந்த அந்நாளில் ஊர்மக்கள் மருத்துவிச்சியின் வீடுகளைத் தேடிச்சென்று அவர்களின் உதவிகளை நாடினர். இப்பிரதேசத்தின் காட்டுப்புற கிராமங்களான வாகனேரி, முறுத்தானை, காளந்தனை, கட்டையழைடு, பொண்டுகள்சேனை, பூலாக்காடு, தரவை, அலியாழடை ஆகிய பிரதேசங்களில் இன்றுவரையும் நாட்டு வைத்திய முறையிலான மகப்பேற்று மருத்துவ முறையுள்ளதனை அறிய முடிகிறது.

மந்திர சுனியமுறையிலான மருத்துவங்கள்

‘மந்திரவாதி’ தான் நினைத்தவற்றைச் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவன் என்பதே இங்குள்ள மக்களின் கருத்து. மந்திர சக்தியினால் மனநோய்களும் பேய்கள், கெட்ட ஆவிகளின் பெயரால் ஏற்பட்ட நோய்களை குணப்படுத்தும் வல்லமையும் இப்பிரதேசங்களில் இருந்து வருகின்றது. குறிபார்த்தல், மைபோட்டு பார்த்தல் போன்றவற்றின் மூலம் நோய்களை கண்டுபிடித்து மந்திரங்களின் மூலம் நோய்களை குணப்படுத்தும் ஆற்றல் மிக்க மந்திரவாதிகள் உள்ளனர்.

அத்துடன் வயிற்றுக் கட்டி என்னும் நோய்க்கு ‘மொக்காட்டுப்பேய்’ சடங்கு செய்யும் மந்திரவாதிகளும் காய்ச்சல், சுளுக்கு, கண்கொதி, வயிற்றுப்பொருமல் போன்ற நோய்களுக்கு திருநீறு போட்டும் தண்ணீர் ஒதிக்கொடுத்தும் காய்வெட்டியும் கழிப்புச் செய்தும் சோறு ஒதிக்கொடுத்தும் குணமடையச் செய்த கிராமிய வைத்தியர்களும் இன்றும் இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இன்னும் வயிற்றுப்பேதி, வயிற்றுப்புண் ஆறுவதற்கு குரணத்தாள், சவாதிபொடித்தாள் பேதிக்கு கோரோசனை மாத்திரைகள் வழங்குவார்கள். சொறி, சிரங்கு போன்ற தோல்நோய்களுக்கு வைத்தியம் பார்ப்பவர்களும் எது பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களில் அநேகர் பெண் வைத்தியர்களாய்

உள்ளனர். இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் தெய்வானை முத்தையா, திருமதி. ஆறுமுகம் கண்ணகை (காலமாகிவிட்டனர்). மருத்துவ சாலைகளை விட மந்திர ஒலைகளே இன்னும் இப்பிரதேச மக்களுக்கு கைகொடுப்பதினைக் காணக்கூடியதாய் உள்ளது. பயங்கர நோய்களைக் கண்டு பிடித்து மடைபோட்டு, பேயோட்டி, கழிப்புச் செய்து, சந்தியில் நீற்றுப் பூசனிக்காய் வெட்டுதல் போன்ற புகழ் பெற்ற மருத்துவ முறைகளைக் கொண்டது கோறுளைப்பற்று பிரதேசமாகும்.

இதே போன்று இப்பகுதி விவசாயிகள் பயிர் நிலங்களில் ஏற்படும் பூச்சி புழுக்களின் தாக்கங்களுக்கு மந்திரத்தால் திருந்து ஓதி நாலுபக்கம் வீசியும், கவுறடி மன் அள்ளிக் கொண்டு வந்து வீசுவதும், மண்டுக் குழை குத்துவதும் ஒருவகையான பழக்கங்களே.

“வச்சீர வாவி நிறை மதி முக்குடை
நெற்றி நேர் வாங்கல் விலங்கறுத்தல்
உட்சக்கர வட்டத்தும் யுள்ளி என்பதே
புட்கரணார் கண்ட யுணர்ப்பு”

என்னும் பாடலின் மூலம் மந்திரங்களின் மூலம் கீற்பபடும் சக்கரங்கள் கிராமிய வைத்திய முறைக்கு எவ்வாறு பயன்பட்டது என்பது புலனாகிறது. எவ்வாறு விஞ்ஞான வளர்ச்சி ஏற்பட்ட போதிலும் நம்பிக்கை குறைவடையாது இப்பகுதி மக்கள் கிராமிய வைத்தியத்தில் வைத்துள்ள பற்று இப்பிரதேச கலைச்செல்வங்களுள் மதிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

கிராமிய வைத்தியத்திற்கு துணைநிகற்கும் மூலிகைகள் சில

துளசி, தூவளை, திருநீற்றுப்பச்சை, கற்பூரவள்ளி, ஆடாதோடை, கீழ் காய் நெல்லி, குப்பைமேனி, முடிதும்பை, வட்டுக்கத்திரி, சிறுகுறிஞ்சா, நாயுருவி, காட்டாமணக்கு, ஊராமணக்கு, பாகல், சேம்பு, சிறுபூளை(ஊமத்தை), வழுதலை, கத்தாழை, கொவ்வை, பட்டிப் பூ, முருங்கை, அகத்தி, வல்லாரை, கருந்தினை, ஏனல், இறடி, ஆடகம், அவரை, கொள்ளு, எள்ளு, இஞ்சி, சித்திரப்பாலாவி, தொட்டாற்சுருங்கி, ஆனைவணங்கி, மான்பாஞ்சான், அறுகு, கோரை ஆகியன.

ஒரு பாடல்

“விம்பமே தொன்டை கொவ்வை பசி பாவி துரோணம்
கும்பையே யலாபு மற்றைச் சரை நூழில் கொடிக் கொத்தானம்
கொம்பர் சேர் முருங்கையே சீக்குரு வடக்கைக் கறப்பேர்
பம்பிய பீரம் பீக்காம் படலிகை பெரும் பீக்காமே”

கோறுளைப்பற்று பிரதேசவாழ் மக்களிடம் காணப்படும் திருமண நடைமுறைகள்

திருமணம் என்பது ஆயிரம் காலத்துப் பயிர் என்றும், இருமனத்தின் கலப்பு என்றேயும் பல கருத்துக்கள் கூறினாலும்.....,

“யாயும் நூயும் யாராகியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எவ்வழியறிதும்!..”

என்பது குறுந்தொகையின் 140வது பாடல். ஒன்றுபட்டு வாழ முனையும் ஆணையும் பெண்ணையும் இணைத்து வைக்கும் வாழ்க்கைச் சடங்கு திருமணமாகும்! இதனை மட்டக்களப்பு வாழ் மக்கள் “கல்யாணம்” எனும் வடமொழிச் சொல்லால் அழைப்பதே பெரும்பாலும் வழக்கமாக உள்ளது. இத் திருமணத்தினை பல தரப்பட்ட இனங்களும், மதங்களும் ஏற்றுக் கொண்டாலும் தங்களின் மதங்களுக்கும் இனங்களுக்கும் ஏற்ப அவை முற்றிலும் சில வேறுபாடுகளையும், நடைமுறையில் உள்ள மாற்றங்களையும் காணலாம். இத்திருமணத்தினை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம்.

01. மரபு வழித் திருமணம்
02. மரபுக்கு அப்பாற்பட்ட திருமணம்

மரபுவழித் திருமணமென்பது பெரியோர்களால், பெற்றோர்களால், உறவினர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டு தங்களின், சமய சம்பிரதாயப்படி நடாத்தி வைக்கும் புனித சடங்காகும்.

மரவுக்கு அப்பாற்பட்ட திருமணமென்பது....., காதல் திருமணம், களவுத்தொடர்பை பிற்க கண்டு சேர்த்து வைத்தல், விதவைகள் திருமணம் என்பன இதில் அடங்கும். இவ்வாறு காணப்படும் திருமணங்களில் பல பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதை நாம் காணக் கூடியதாக உள்ளது. நம் கோறுளைப்பற்று பிரதேசத்தி

லும் கூட, இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர்கள் பரந்து வாழ்கி றார்கள். இவர்களின் திருமணங்கள் மரபுக்கும், மரபுக்கு அப்பாற்பட்ட திருமணங்கள் என அமைந்தபோதும் இன்றைய கால கட்டத்தைப் பொறுத்தவரை மரபுக்க்யாற்பட்ட திருமணங்கள் கூட மரபுக்கு ஏற்றவாறு, தமது சம்பிரதாயங்களுக்கு ஏற்பவே பெரும்பாலான திருமணங்கள் அமைவதைக் காணலாம்.

முதலாவதாக இந்துக்களின் திருமண நடைமுறையினை எடுத்துக் கெண்டால்.., சில நடைமுறைகள் உண்டு அவையாவன,

1. கேட்டுப் போதல்.
2. திருமணப் பேச்கவார்த்தை
3. நல்ல நாட்குறித்தல்
4. ஜாதகப் பொருத்தம் பார்த்தல்
5. மோதிரம் மாத்துதல்
6. மணவறை அமைத்தல்
7. மணமகன் - மணமகனுக்கு தோழன், தோழி இருத்தல்
8. பத்திரிகை வைத்தல்
9. திருமணப்பதிவு
10. கைபிடித்தல்
11. கலத்தில் போடுதல்
12. கால் மாறிப் போதல்

என்பன முக்கியமாக இந்துக்களிடம் காணப்படும் நிகழ்வுகளாகும். எல்லாத் திருமண வைவாங்களிலும் பொதுவாக தமது குலம், கோத்திரம் என்பவற்றிற்கு பொருத்தமானவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது பெற்றோரின் கடமையாகும். இதன்படி தாம் தெரிவு செய்த வரனின் விருப்பினைப் பெற தம் குடும்பத்தில் அல்லது உறவினர்களில் முத்தவர் ஒருவரை மணமகன் வீட்டிற்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். அங்கு சம்மதம் தெரிவிக்கும் இடத்து தங்களின் நடைமுறைக்கேற்ப கேட்டுப் போவார்கள்.

இவ்வாறு போகும் போது 3, 5, 7 பெட்டி என்ற அடிப்படையில் தின்பண்டங்களும் வாழைப்பழம், கொழுக்கட்டை வட்டா என்பன இதில் அடங்கும் முக்கியமாக மாப்பிள்ளைக் கொழுக்கட்டை என்று பெரிதாக அவிக்கப்பட்டு அதனுள் மோதிரம் வைக்கப்படுவது வழக்கமாகும். இவ் மோதிரத்தை மாப்பிள்ளை அணிந்திருப்பார். இது மாப்பிள்ளைக்கு திருமணம் நிச்சயமாகி விட்டது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாகும். இவ் வைபவத்தில் சுமங்கலிப் பெண்களும், ஆண்களும் தான் கலந்து கொள்வார்கள். இது மிகவும் சிறப்புக்குரிய அம்சமாகும். இதில் திருமணப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்படும்.

முக்கியமாக தமிழ் மக்களிடையே வயதெல்லை கவனத்தில் கொள்ளப்படும். பெண்ணாக இருப்பின் 18 வயது நிரம்பியவளாகவும் ஆணாக இருப்பின் 22 வயது நிரம்பியவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். அதை விட, உறவுமுறை பார்க்கப்படும். பெண்ணிற்கு முறை மச்சாணாக இருத்தல் வேண்டும். அதாவது தாய் மாமன் மகனாகவும் அல்லது தகப்பனின் தமக்கை, தங்கையின் மகனாகவும் (மாமி மகனாகவும் இருத்தல் வேண்டும்) அப்படி இல்லாத பட்சத்தில் வெளியாட்களில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து தமது புது உறவினை ஏற்படுத்திக் கொள்வார்கள். இப்பேச்சு வார்த்தையின் போது முக்கியமாக சீதனம் சம்பந்தமாக உரையாடப்படும்.

சீதனம்

சீதனம் என்பது இலட்சமி கரம் பொருந்திய பணம் எனப் பொருள்படும். திருமணத்தின் போது பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளைக்கு கொடுக்கும் அசைவுள்ள, அசைவற்ற ஆதனங்களும், நன்கொடைப் பணமும், நகைகளும், வீடு, காணி, தோட்டம், ஆடு, மாடு, வாகனம் என்பன இதில் அடங்கும். எல்லாம் சுபமாக அமையும் பட்சத்தில் நல்ல நாள் குறிக்கப்படும்.

நஸ்ரட்டுக்குறித்தல்

நாள் குறித்தல் என்பது, வயல் விதைப்பு, அறுவடைக் காலமான வைகாசி, ஆவணி, ஐப்பசி, கார்த்திகை, தை ஆகிய மாதங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அதில் ஓர் நல்ல நாளை தெரிவு

செய்து திகதி குறிக்கப்படும். இத் திகதி குறிக்கப்படும் பட்சத்தில் ஜாதகப் பொருத்தம் பார்ப்பது மிகவும் வழக்கமாக உள்ளது.

ஜாதகப் பார்த்தம் ஸர்த்தல்

பொருத்தம் பார்க்கும் வழக்கம் நம் பிரதேச மக்களிடம் அநேகமாகக் காணப்படும் விடயமாகும். இதனைக் கணிப்பதற்காக சோதிடரை நாடி மணமகன், மணமகளின் பிறந்த ஆண்டு, மாதம், திகதி, நேரம் என்பன சரியாகக் கணிக்கப்பட்டு இருவருக்கும் பொருத்தம் உள்ளதா என்பதை கவனத்தில் கொள்ளப்படும். மணமக்களின் பொருத்தம் என்பது தொண்ணூறு வீதம் ஒத்துப் போனால் மிகவும் ராசியான, அதிஷ்டமான ஜோடிப் பொருத்தம் என்று ஆனந்தமடைவார்கள். இவ்விடயத்திற்கு பெண், மாப்பிள்ளை வீட்டார் இரு உறவுகளுமே செல்வது வழக்கமாகும்.

ஸத்தர்க்கலவத்தல் (கர்ட்டகாருத்தல்)

இரு வீட்டாரும் தனித்தனியாகவோ அல்லது ஒன்றாகவோ பத்திரிகை அச்சடித்து பத்து நாட்களுக்கு அல்லது ஒருவாரத்திற்கு முன்பே தமது உற்றார் உறவினர் நண்பர்கள், ஊரவர்களுக்கு திருமணச் செய்தியை அறிவிக்கும் பொருட்டும், திருமண வைபவத் தில் கலந்து கொள்ளும் பொருட்டும் அன்புடனும், பணிவுடனும் வழங்கப்படுவது பத்திரிகை வைத்தல் எனப்படும்.

இவ்வாறாக திருமணத்தின் சில விடயங்கள் கவனத்தில் கொள்ளும் போது தாலிக்கு பொன் உருக்கும் வைபவம் நடைபெறும். இது நல்ல நாளில் நகைக் கடையில் பொன் உருக்கி தாலி செய்யப்படும், இச் சந்தர்ப்பங்களில் மணமகன், மணமகளுக்கு முகூர்த்தப் புடவை என்று புதிதாக எடுக்கப்படும். தொடர்ந்து திருமணத்திற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்ட பின்பு திருமணத்திற்கு முன்று நாட்களுக்கு முன்பு பெண் வீட்டில் “கன்னிக் கால்” நாட்டும் வைபவமும், மணவறைக்கு முன்பாக “கலியாண முருங்கை” நடப்பட்டு புதுத் துணி சுற்றப்படும். பின் திருமணத்திற்கு முதல் நாள் மணவறை அமைக்கப்படும். இதனை நம் பேச்சு வழக்கில் பந்தல் போடுதல் என்று அழைப்பார்கள். பெரும்பாலான திருமணங்கள் தங்களின் வசதிக்கேற்றவாறு வீட்டிலோ ஆலயங்களிலோ நடத்தப்படும்.

விசேடமாக இந்துக்கள் ஆலயங்களில் பெரும்பாலும் பிள்ளையார் கோயில்களில் நடைபெறுவதை அநேகமாக அவதானிக்க முடியும்.

ஆலயங்களில் நடைபெறும் திருமணமாயின் குறிக்கப்பட்ட இடத்தில் ஓமகுண்டம் வளர்க்கப்படும். வேதம் ஒதும் பிராமணர்கள் அல்லது குருக்கள் இவ் ஒமத் தீயை பலவகைக் குச்சிகளும், நவதானியங்களும் சேர்த்து வளர்ப்பார். அதற்கு அருகாமையில் மணமகன் அமர்ந்திருக்க பின் மணமகள் அழைத்து வரப்பட்டு மணமகனின் இடப்பக்கமாக அமர்த்தப்படுவார். இது வழக்கமாகும். தொடர்ந்து “முகர்த்தப் புடவை” இதனை “கூறை” என்பார்கள். இதனை மணமகன் மணமகளுக்கு போர்த்தி விட பெண்ணும் மாப்பிள்ளைக்கு அவரது வேட்டி சால்வைகளை போர்த்தி விடுவாள். இருவரும் உடை மாற்றிய பின்பு சபையிலுள்ள பெரியவர் ஒருவர் மங்களப் பொருளுடன் கூடிய தாலிக் கொடியை சபையோரின் ஆசீர்வாதத்திற்காக எடுத்துச் செல்வார். ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தாலி மங்கள வாத்தியம் முழங்க குருக்களின் மந்திரங்களுடன் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் மணமகள் கழுத்தில் மணமகன் தாலியை அணிவிப்பார். இதனையடுத்து இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் மாலை மாற்றிக் கொள்வார்கள். பின்னர் பெண்ணின் தகப்பனார் தெய்வம் சாட்சியாக, அக்கினி சாட்சியாக கைப்பிடித்துக் கொடுப்பார்.

அதன் பின் மணமக்கள் விவாகப்பதிவாளர் அலுவலகத்திற்கு சென்றோ அல்லது பதிவாளரை வீட்டிற்கு அழைத்தோ விவாகப்பதிவு நடைபெறும். இதில் முக்கியமாக மணமகன் தரப்பில் இருந்து ஒருவரும், மணமகள் தரப்பிலிருந்து ஒருவரும் சாட்சிகளாக பதிவு இடம் பெறும். இவ்வாறு ஆலயங்களில் நடைபெறும் திருமண தம்பதியர் ஆறு மாத காலங்களுக்கு கோயில் வாசற்படி தாண்டக் கூடாது என்பது பெரியவர்களின் கருத்தாகும். இவ்வாறு நடைபெற்ற பின் கலத்தில் போடும் வைபவம் நடைபெறும். இது பெரும்பாலும் எல்லோராலும் கடைப்பிடிக்கப்படும் முக்கியமான விடயமாகும்.

கலத்தில் ஸௌதுல்

கலத்தில் போடும் போது “கழுகம்பூசம்பா” அரிசிச் சோற்றுடன் ஏழு மரக்கறி சேர்த்த கறியுடன் தயிர், கூழ், பழம், பலகாரம்

என்பவற்றுடன் மணமகன் அவ்வணவில் சிறிதளவு எடுத்து ஒன்று சேர்த்து மணமகனுக்கு மூன்று வாய் கொடுப்பார். இதைத் தொடர்ந்து மணமகனும் மணமகனுக்கு மூன்று வாய் ஊட்டுவார். இவ்வாறு ஒரே பாத்திரத்தில் இருவரும் உண்பதே கலத்தில் போடுதலாகும். இக்கலத்தில் போடும் மழக்கம் அன்று தொட்டு இன்று வரை கடைபிடித்து வந்தாலும் தற்போதய காலகட்டத்தில் முற்றிலும் மாறுபடுவதைக் காணலாம்.

மணமக்களுக்கு கலத்தில் போடும் போது சபையோருக்கும், வாழ்த்த வந்த உற்றார், உறவினர், நண்பர்களுக்கும் விருந்துபசாரம் நடைபெறும். முக்கியமாக கலத்தில் போடும் உணவில் மச்சம், மாமிசம், மது ஊற்றிக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. ஆனால் சபையோருக்கு மாமிசம், மது என்பன முக்கியமென்பது தற்போது நடை முறையில் உள்ளது எனலாம். அதன் பின் உறவினர்களாலும், சொந்த பந்தங்களினாலும் மணமக்களுக்கு வாழ்த்துக்களும், பரிசில் பொருட்களும் வழங்குவது இங்குஇடம் பெறும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கால்மருசு பேதுஸ்

இதுவே இந்துக்களின் தற்கால நடைமுறையில் காணப்படும் நிகழ்வாகும். திருமணம் முடிந்து மூன்று நாட்களின் பின் மணமகனின் தாய் வீட்டிற்கு மணமக்கள் இருவரும் முதல் முறையாக செல்வதாகும். இவ்வாறு செல்லும் போது பெண்வீட்டார் சிலரும் செல்வார்கள். அத்தோடு பழம், பலகாரவகை, இனிப்புப் பண்டங்கள் கொண்டு செல்வது வழக்கமாகும். இது நடைமுறையில் உள்ள தென்று கூறலாம். ஆனால் திருமணமான தம்பதியினர் கால்மாறிப் போக தாமதிக்கும் பட்சத்தில் மணமகள் கருவுற்றிருந்தால் இவ்வாறு கால்மாறிப் போவது தடைப்படும். மீண்டும் குழந்தை பிறந்த பின் கால்மாறிப்போகும் பழக்கத்தினை ஆங்காங்கே காணக்கூடியதாய் உள்ளது.

இவ்வாறு இந்துக்களின் திருமண நடைமுறையில் நிகழ்வதாகும். ஆனால் பல திருமணங்கள் சமய சம்பிரதாயப்படி நடைபெறுவதில்லை. முற்றிலும் மாறுபட்ட நவீன முறைகளை கடைப் பிடிப்பதையும் அவதானிக்கலாம். ஆனால் ஒரு சாதாரண திருமணம் இவ்வாறு நடைமுறையில் உள்ளதென்பது கருத்தாகும்.

இனி கிறிஸ்தவர்களின் திருமணநடைமுறை எவ்வாறு உள்ளது என்பதைக் கவனித்தால், அனேகமாய் கிறிஸ்தவமாய் பறங்கியின மக்களே காணப்படுகின்றனர். இவர்களின் நடைமுறை இந்துக்களை விட மிகவும் மாறுபட்டதாய்க் காணப்படுகிறது.

கிறிஸ்தவ (பறங்கியின்) திருமண நடைமுறை

இலங்கை வரலாற்றில் பறங்கியின மக்கள் வேற்று நாட்ட வரின் வருகைக்குப் பின்னரே வாழும் ஒரு பிரிவினராவார்கள். இவர்களின் திருமணம் அனேகமானவை தங்கள் இனத்திற்குள்ளே இடம்பெறும். எனினும், பறங்கியின் திருமணத்தில் இந்துக்களை விட சில மாற்றங்கள் முற்றிலும் வேறுபட்டவையாகக் காணப் படுகின்றது. இந்துக்களைப் போன்று இவர்களும் சில கோட்பாடுகளைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். அவையாவன,

- ❖ பெண்பார்த்தல்.
- ❖ பாவ கீர்த்தனம் (பாவமன்னிப்பு)
- ❖ முதலாம் கூறல்.
- ❖ திருமணப் பதிவு.
- ❖ மோதிரம் மாற்றுதல்.
- ❖ கைப்பிடித்துக் கொடுத்தல்.
- ❖ பூ மாற்றும் சடங்கு.
- ❖ கால் மாறிப் போதல் என்பனவாகும்.

மர்ம்ப்ளைஸர்த்தல்

முதலில் பெண் வீட்டாரே திருமணம் பேசுவார்கள். தங்களுக்குத் தெரிந்தவர்களின் மூலம் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் சென்று அவரைப்பற்றி நன்கறிந்த பின் அவரது பெற்றோர் வீட்டிற்குச் சென்று பெற்றோரின் சம்மதத்தினைப் பெறுவார்கள். சம்மதம் என்று மாப்பிள்ளை வீட்டார் கூறியதும் தங்களுக்கு நாள் அல்லது நல்ல நாள் பார்த்து தங்களின் வசதிக்கேற்ப குடிவகைகளுடன் மாப்பிள்ளைக்கு அன்பளிப்பாக சேட், காற்சட்டை முதலியவற்றை வாங்கிக் கொண்டு செல்வது இவர்களின் சம்பிரதாயமாகும். வசதியற்றவர்கள் ஒரு சாராயப்போத்தலேனும் கொண்டு செல்வது முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வாறு இருதரப்பினருக்கும் பூரண சம்மதம்

கிடைக்கும் பட்சத்தில் தங்களின் தேவாலய பாரிதியாரிடம் அறிவிக்கப்படும்.

அது போன்று மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் பெண்வீட்டிற்கும் போகும் போது குடிவகைக்களுடனும், பெண்ணிற்கு அன்பளிப்பாக சட்டையும் கொண்டு செல்வது வழக்கம். அத்துடன் சீதனம் பற்றியும் பேசுவார்கள். இவர்கள் திருமணத்திற்கு நல்ல நாள் பார்க்க சாஸ்த்திரிமாரை நாடுவது மிகமிகக் குறைவு. ஆனால் இன்று சிலர் அதைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். இதன் பின் தங்கள் ஆலய குருவான பாதிரி யாரிடம் அறிவிக்கப்படும்.

ஸஹகரித்தனம் (ஸஹமன்னிபு)

தேவாலய பாதிரியார் மணமக்களாகப் போகும் இருவரையும் தனித்தனியே அழைத்து சம்மதத்தினைப் பெறுவார். அதன் பின் ஆனும் பெண்ணும் தனித்தனியே தங்கள் குருவானவரிடம் “பாவகர்த்தனம்” என்னும் பாவமன்னிப்பு பெறுவார்கள். அதன் பின் மணமக்களாகப் போகும் இருவரும் பரிசுத்தமாக இருப்பதுடன் தங்களின் திருமண சம்மதத்தின் ஒப்புதலை குருவானவரிடம் கூறுவார்கள். இதனை “வார்த்தைப்பாடு” என்றழைப்பார்கள்.

முதலாம் கூறல்

திருமண செய்தியினை தங்கள் ஆலய சபையோருக்கு அறிவிக்கப்படுவது “முதலாம் கூறல்” எனப்படும். இவ்வறிவிப்பினை பாதிரியாரே அறிவிப்பார். அத்துடன் இவ்வார்த்தைப் பாட்டுக்காரர்கள் பற்றி ஏதும் விக்கினகங்கள் இருக்குமாயின் அக்கோயிற் கிறிஸ்த வர்கள் அந்தக் கட்டளைக் குருவானவரிடம் அறிவிக்க விசேட கடமைப்பட்டவர்களாக உள்ளார்கள். இது முதலாம் கூறல் என்றும் அழைப்பார்கள் இவ்வாறு தொடர்ந்து வரும் முன்று ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் நடைபெறும் விசேடமாக இவ்நிகழ்வில் கவனிக்கப் படுவது யாதெனில், மணமக்களாகப் போகும் இருவருக்கும் இரத்த உறவு தொடர்பான முறையீங்கள் உள்ளனவா என்றும், அந்த ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஏற்கனவே உடல் உறவு இருக்கின்றதா

என்றும் முக்கியமாக விசாரிக்கப்படும். இவ்வாறு பிரச்சினைகள் ஏதும் இருக்குமிடத்து அத்திருமணம் தடைப்பட வாய்ப்புண்டு. இத்திருமண சடங்கு முறை அனைத்து கிறிஸ்தவ நடைமுறையில் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

திருமணப் பதிவு

நல்ல நாள் பார்த்து திருமணப்பதிவினை அரசாங்க திருமணப் பதிவு நிலையத்தில் அல்லது வீட்டில் வைத்தும் நடத்துவார்கள். இது அவர்களின் வசதிக்கேற்ற மாதிரி நடத்துவது வழக்கம். திருமணப் பதிவு முடித்த பின் மோதிரம் மாற்றும் வைபவம் இடம்பெறும்.

மேதர்ம் மற்றுதல்

விசேடமாக மோதிரம் மாற்றுதல் ஆலயங்களில் நடைபெறுவது வழக்கம். பெண்வீட்டார் மாப்பிள்ளைக்கு ஒரு மோதிரத் தையும் மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண்ணுக்கு ஒரு மோதிரத்தையும் கொண்டு செல்வார்கள். மோதிரம் மாற்றும் சடங்கு ஆலயத்தில் ஒன்று கூடியிருக்கும் சபையோர் மத்தியிலும் உற்றார் உறவினர் மத்தியிலும் நடைபெறும். மீண்டும் இருவருக்கும் விருப்பமா என்று பாதிரியார் கேட்பார். அதன் பின் பாதிரியாரால் அம்மோதிரங்களை ஆசிர்வதித்து முதலில் மாப்பிள்ளை பெண்ணுக்கும், பின் பெண் மாப்பிள்ளைக்கும் மோதிரத்தை மாற்றுவது வழக்கம். இவ்வைபவத் தின் விசேடம் என்னவெனில் இந்துக்களைப் போன்று தாலிகட்டும் வழக்கம் இல்லை. ஆகையால் மோதிரம் மாற்றுவது மிகவும் விசேடம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

திருமணத்திற்கு முதல் நாள் பெண்வீட்டில் மணவரை அமைக்கப்படும். இவ் மணவரையை மாப்பிள்ளை வீட்டார்கள் சேர்ந்தே சோடிப்பார்கள். விசேடமாக மாப்பிள்ளைக்கு தோழனும், பெண்ணுக்கு தோழி வைப்பதும் வழக்கமாகும். திருமணத்திற்கு முதல் நாள் பின்னேரம் மணமகனின் சகோதரியும், அவளது கணவனும் மாப்பிள்ளையின் உடுப்புப் பெட்டியினை மணமகளிடம் கொண்டு கொடுக்க மணமகள் மணமகனின் கோட்டிற்குரிய பூச்செண்டைக் கொடுப்பார். இது போன்று மாப்பிள்ளைத் தோழன்,

தோழி இருவரும் கோட், பூச்செண்டு என்பவற்றை தமக்குள் பரிமாறிக்கொள்வார்கள்.

அமைக்கப்பட்ட மணவறையில் பெண்ணின் தகப்பனார் பெண்ணை அழைத்து வந்து அமரவைப்பார். இது அவரின் கடமையாகும். மணப்பெண் தனக்கென தைக்கப்பட்ட வெள்ளை ஆடடயே அணிந்திருப்பார். அப்போது மணமகனின் மச்சான் முறையான ஒருவர் மணமகளின் கையில் ஓர் கைக்குட்டையைப் போட மாப்பிள்ளை அதை எடுத்து விடுவார். பின் குடிபானங்கள் அருந்துவது வழக்கமாகும்.

கைமாற்றுத் தகரூத்தல்

பொதுவாக இவ்வைபவம் தேவாலயத்திலே இடம்பெறும். பூசையின் போது குருவானவர் மாப்பிள்ளையின் தாய் தந்தை பெண்ணின் தாய் தகப்பன் ஆகியோரின் சாட்சிகளையும் அழைத்து அவர்கள் முன்னிலையில் மீண்டும் மணமக்களிடம் சம்மதம் கேட்டு பின் பாதிரியாரே அவர்கள் கரங்களை இணைத்து விடுவார். இது மிகவும் முக்கியமான, விசேடமான நிகழ்வாகும். இவ்வேளையில் கோயில் மணி அடிக்கப்படும், பட்டாசுகள் கொழுத்தப்படும். மீண்டும் அவர்களின் மோதிரங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு மாற்றப்படும். பின்னர் பூஜைப் பொலி கொடுக்கப்படும். பூசை நடுவில் மணமக்களுக்கு “தேவநந்தகருணை” இடம்பெறும். பூசை முடிவில் மணமக்கள் அவர்களது பெற்றோர்களால் முத்தமிட்டு கைகுலுக்கி ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். இது பறங்கியர் கடைப்பிடிக்கும் அம்சமாகும்.

அதன் பின் கோயிற் திருமணப்பதிவு இடம்பெறும். அதனையடுத்து சீனி, முட்டை, பழவகைகள் முதலியவற்றைன் அதனை தட்டுக்களில் முடி குருவானவர் பாதங்களில் வைத்து அவரது ஆசியைப்பெறுவது வழக்கத்தில் உள்ளது.

பூமர்றும் சடவீகு

மணமகன், மணமகள் அவரவர் இடப்பக்கத்தில் வைத்திருக்கும் பூக்களை, மணமகன் மணமகளுக்கும் மணமகள் மணமகனுக்கும் மாற்றி விடுவார்கள். இப் பூமாற்றவது தாங்கள்

கணவன்- மனைவி ஆனதற்கான அறிகுறியாகும். இப் பூமாற்றும் வைபவம் முடிவுற்றதும் “கேக்” வெட்டப்படும். கேக்கின் ஒரு புறத்தில் கத்தியும், மறுபுறத்தில் முள்ளுக்கரண்டியும் வைத்திருப்பார்கள். மணமகள் முள்ளுக்கரண்டியை கேக் மீது குத்தி விடுவாள். பின் மணமகன் கேக்கைக் கத்தியால் குத்திவிடுவார். இக்கேக் சபையோ ருக்குப் பரிமாறப்படுவதில்லை. இவர்களே தமக்குள் பரிமாற, சபையோருக்கென வேறுகேக், வைன், குடிபானங்கள், இனிப்புப் பண்டங்கள் பரிமாறப்பட்டு விருந்து நடைபெறும். இங்கு குடிபானங்களின் செலவு மாப்பிள்ளையே சாரும்.

இதனைத் தொடர்ந்து பறங்கியரின் பாரம்பரிய நடனம் நடைபெறும். மணமக்களைத் தவிர சகலரும் கலந்து கொள்வார்கள். பிரதானமாக இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்படும். மணமக்களை நித்திரைக்காக அனுப்புவதற்கும், துயிலெழுப்புவதற்கும் இசைக்கருவிகள் மூலம் பாடல்கள் பாடுவார்கள்.

கால்மரூபி ஸேதால்

திருமணம் நடைவற்று முதல்வரும் ஞாயிற்றுக் கிழமை மணமக்கள் கோயிலுக்கு சென்று பூசையிற் கலந்துகொள்வார்கள். இதன் போது மாப்பிள்ளை பெண்ணைத் தன் வீட்டிற்கு உற்றார் உறவினர் குழ அழைத்துச் செல்வார். இது கால் மாறிப்போதல் எனப்படும்.

இவ்வாறு பறங்கியரின் திருமண நடைமுறை சற்று வித்தியாசமென்றாலும் எல்லாத் திருமணங்களிலும் நடைபெறும் மோதிரம் மாற்றும் வைபவம் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது.

கிவை எழுது பிரதேச செயலகப்பிரிவில் காணப்படும் திருமண முறைகளாகும், கிவை தவிர அயல் சமூகமாகிய மூஸ்லிம் மக்களின் திருமண நடைமுறை கீழ்வருமாறு உள்ளது. திருமண நடைமுறை களை ஓப்புநோக்கி மூய்வு செய்யும் வகையில் கிஸ்லாமிய திருமணம் கிங்கு நோக்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

முஸ்லிம்களின் திருமண நடைமுறை

முஸ்லிம் மக்களின் திருமண நடைமுறையானது இந்து, கிறிஸ்தவ திருமணங்களைவிட மிகவும் வித்தியாசமானது. ஆனால் இன்று பண்டைய திருமண நடைமுறையினை விட மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதை உணர முடியும். ஆனால் அன்று தொட்டு இன்று வரை நடைமுறையில் காணப்படும் விசேடமானவைகள் பின்வருமாறு,

- ❖ செப்புக் கொண்டு போதல்.
- ❖ வாழைப்பழப் பெட்டி கொண்டு செல்லல்.
- ❖ திருமணம் பேசுதல்.
- ❖ திருமண அழைப்பு.
- ❖ தாலி கட்டுதல்.
- ❖ விருந்தும் மௌலுதும்.
- ❖ மருதோன்றி மாற்றுதல்.
- ❖ காவின் எழுதுதல்.
- ❖ கால் கழுவுதல்.
- ❖ வாழ்த்துக்கள்.
- ❖ கால் மாறிச் செல்லல்.

செப்புக் கொண்டு போதல்

வயது வந்த பெண் ஒருவர் வீட்டிலிருந்தால், அவளுக்குப் பொருத்தமான ஒருவரைத் தெரிவு செய்ய சமூக அமைப்பில் செல்வாக்குப் பெற்ற ஆலிம் ஒருவரிடம் பெண்ணின் தந்தை கூறுவார். ஆலிம் தமது கடமையின் நிமிர்த்தம் மக்களை நன்கறிந்திருப்பார். எனவே அவர் தமது செல்வாக்கினையொட்டி ஒருவரை சிபார்சு செய்து பெண்ணின் தந்தையிடம் கலந்துரையாடுவார். பெண்ணின் தந்தை சம்மதித்தால் மாப்பிள்ளை வீட்டாரைச் சந்தித்து இது பற்றி ஆலிம் கலந்துரையாடுவார். மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் சம்மதித்தால் சம்பிரதாயப் படி பெண் வீட்டிலிருந்து பெண் வீட்டிற்கு மாப்பிள்ளை கேட்டு செப்புக் கொண்டு போவார்கள். இதற்கான ஏற்பாடு மிகவும் விசேடமாக உற்றார், உறவினர், அயலவருடன்

பலகார வகைகள் இனிப்புப் பண்டங்களுடன் செப்பு எடுத்து செல்வது வழக்கம். இவ் நிகழ்வில் பெண்கள் தான் அதிகமாய் பங்கேற்றபார்கள். மிகவும் குதூகலத்துடன் குரவைச் சத்தமும், வெடிகளும் நிறைந்து காணப்படும். செப்பு வந்து மறுதினாம் ஆலிமு சகிதம் உறவினர் ஒன்று சேர்ந்து செப்பை அவிழ்ப்பார்கள். அவர்களே ஒன்று சேர்ந்து கூவத்து மகிழ்வார்கள். பெண் வீட்டார் கொண்டு வந்த தின்பண்டங்களை உற்றார் உறவினர், நண்பர்கள், அயலவருக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படும். இந்நிகழ்வின் பின் இரு வீட்டாரும் வந்து போய் உறவு கொண்டாடுவது வழக்கமாகும்.

வகைப்பழுப் பட்டினகண்டு செல்லல்

பெண் வீட்டார் செப்பு வைத்துக் கொண்டு வந்த பாத்திரங்களில் பலகார வகைகள், இனிப்புப் பண்டங்கள், வாழைப்பழம் என்பவற்றுடன் பெண்ணுக்கு கூரைச் சேலை ஆகியவற்றுடன் மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் வீட்டிற்கு அனுப்பிவைப்பார்கள். இதுவும் செப்புக் கொண்டு போகும் நடைமுறை போன்றே அமையும். இந் நிகழ்வில் பெண்ணை அழகு பார்க்கும் நிகழ்வு முக்கியமாக இடம் பெறும்.

திருமணம் பேசுதல்

இருசாராருக்கும் ஒரு நல்ல நாளைப்பார்த்து திருமணம் பேசுவதற்கான அறிவிப்பை ஆலிம் அறிவிப்பார். அதற்கான ஆயத்தங்களை இரு சாரரும் செய்வார். பெண் வீட்டார் ஆலிம் சகிதம் உற்றார் உறவினருடன் மணமகன் வீட்டிற்கு செல்வது வழக்கம். இவ்நிகழ்வில் ஆண்களே கூடுதலாக செலவார்கள். பின் மணமகள் சார்பாக திருமணப் பேச்சவார்த்தை ஆரம்பமாகும். இதில் முக்கியமாக சீதனம் பற்றியும் தெளிவாக பேசி தீர்மானிக்கப்படும். இவர்களின் திருமணமானது “பிறை” க்கணக்கு அடிப்படையிலே திகதி குறிக்கப்படும். பெரும்பாலும் வளர்பிறைக் கணக்கை தேர்ந்தெடுப்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். இத்திருமணப் பேச்சவார்த்தையின் போது கொடுக்கல், வாங்கல்களில் சிக்கல் ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் திருமணம் தடைப்படுவதுமுண்டு. ஆகவே இவ்விடயத்தில் சுமுகமான தீர்வு ஏற்பட்டால் பெண்ணின் தந்தை மணமகனுக்கு மோதிரம் அணிவிப்பார். அதன் பின் சிற்றுண்டி

வகையுடன் வைபவம் முடிவுற்றதும் மறு தினம் பெண் வீட்டிலிருந்து மாப்பிள்ளை வீட்டிற்கு புட்டுப் பெட்டி அனுப்புவது நடைமுறையில் உள்ளதொன்றாகும்.

நகுமண அழைப்பு

இவர்களின் நடைமுறையானது வட்டாவில் வெற்றிலையும் பாக்கும் வைத்து வெள்ளைத்துணியால் மூடி மிகவும் மரியாதையுடனும் அன்புடனும் அழைப்பது இன்று இது அநேகமாய் நடைமுறையற்றுக் காணப்படுகின்றது. இன்று பத்திரிகை அச்சடித்து கொடுப்பது தற்போது நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்கின்றார்கள்.

தால்கட்டுதல்

தாலி கட்டு வழக்கம் முஸ்லீம்களிடம் இல்லாத ஒன்று. ஆனால் தமிழரின் நடைமுறைபோன்று தாலி கட்டும் வைபவத்தினை இன்று கடைப்பிடிப்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். முஸ்லிம் மக்கள் தாலிக்காய் செய்வதில்லை. மணவறையில் மணப்பெண்ணா எவள் கிறிஸ்தவர்கள் போன்றே வெள்ளை ஆடை அணிந்திருப்பார். இவர்கள் இந்து, கிறிஸ்தவர்கள் போன்று பள்ளி வாசல் என்னும் புனித தலத்தில் நடத்துவதில்லை. தங்களின் வீட்டிற்கு ஆலிமு என்பவரை அழைத்து நடத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது. மணமகனின் தாய் அல்லது சகோதரியே தாலியை மணமகனிடம் வழங்க மணமகன் தாலியை மணமகளுக்கு அணிவிப்பார். அதனைத் தொடர்ந்து ஆலிமு “துஆு” பிரார்த்தனை செய்வார். இவ்நிகழ்வில் பிரதானமாய் இருவீட்டாரும் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் காணப்படுவார்கள்.

ஏருந்தும் மௌலூக்கலூம்

பள்ளிவாசலில் கடமைபுரியும் ஆலிம் லெப்பை “முஅத்” போன்றோர் முக்கியமாகக் கலந்து கொள்வார்கள். திருமணமானது அன்னை நபி (ஸல்) அவர்களின் சன்னத்து என தீர்மானிக்கப்பட்டபடியால் அவரின் புகழ்பாடும் நிகழ்ச்சியாகவே இவ்வைபவத்தினைர் கருதுகின்றனர். இவ் நிகழ்வு பிரதானமாய் மணமகள் வீட்டில் தான் இடம்பெறும். இதில் கலந்து கொண்டு ஒதும் ஆலிம் லெப்பை முஅத்தின் போன்றோருக்கு அன்பளிப்பாக

பணம் வழங்கும் பழக்கம் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ள தொன்றாகும்.

மருதோன்று

திருமணம் சிறப்பாக நடைபெறுகிறதோ இல்லையோ ஆனால் மிகமிக முக்கியமாகவும் சிறப்பாகவும் கருதப்படுவது மருதோன்றியாகும். இவ்நிகழ்வில் பெண்களே முக்கிய இடம் வகிப்பர். வெடி, மேள வாத்தியம், குரவையுடன் ஆரம்பமாகும் மருதோன்றி முதலில் மணப்பெண்ணுக்கே அணிவிப்பார். கைகள், நகங்கள், உள்ளங்கை, கால்களில் மிகவும் அழகாக வைப்பது பார்ப்போரை நெகிழிச் செய்யும் விடயமாகும். மணமகளைத்தொடர்ந்து பெண் வீட்டில் உள்ள அனைவரும் கலந்து கொள்வதுண்டு. இவ்நிகழ்ச்சிக்கு மிகமிக நீண்ட நேரம் கழிப்பதுடன் மகிழ்ச்சியுடனே இவ் நிகழ்வு முடிவுறும்.

காவன் எழுதுதல்

காவின் எழுதுதல் என்பது திருமணப் பதிவாகும். இவ்நிகழ்வில் பெண் வீட்டார், ஆலிமு, பதிவாளர், உற்றார், உறவினர் சகிதம் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்குச் செல்வார். மாப்பிள்ளை புத்தாடை அணிந்து நன்பர் களுடனும் உறவினர் களுடனும் காணப்படுவர். பின் மாப்பிள்ளைக்கு “நிக்காஹ்” என்னும் நிகழ்வு நடைபெறும். அதைனைத் தொடர்ந்து பதிவு இடம் பெறும். அதன் பின் திருமணப்பேச்சு வார்த்தையின் போது கூறப்பட்ட அனைத்து விடயங்களும் பள்ளிப் புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்படும். அதன் பின் மணமகன் ஆலிமுக்கும், பெண்ணின் தந்தைக்கும் சலாம் கொடுப்பார். இதன் போது வெள்ளி அல்லது தங்கத்தினால் செய்த கணையாழி மணமகனுக்கு அணிவிக்கப்படும். ஆனால் இதுமாற்றம் பெற்று இன்று கைக்கடிகாரம் நடைமுறையில் உள்ளதை அவதானிக்கமுடியும். இவ்வைவபவத்தில் வைத்தே அன்பளிப்புகள் இடம் பெறும். அதன் பின் மேள தாள வாத்திய ஒலியுடன் உறவினர் புடைக்குழி மணமகன் பெண்வீட்டிற்குச் செல்வது வழக்கமாகும்.

கால்கழுவுதல்

மணமகன் ஊர்வலத்தில் வரும் போது மச்சான் முறையான இருவர் குடை பிடித்துச் செல்வது நடைமுறை. மணமகன், மணமகள் வீட்டை வந்தடைந்ததும் மணமகனுடைய காலை தேங்காய்ப் பாலுடனும், நீரினாலும் கழுவுவது வழக்கமாகும். தனது கால்களைக் கழுவபவருக்கு மணமகன் தனது மோதிரம் ஒன்றை அணிவித்து மகிழ்ச்சியடைவார். இக் கால் கழுவுதலின் போது, மணமகன் சுத்தமான ஒருவராகவும், புதுவாழ்வை ஆரம்பிக்கப்போகிறார் என்பதற்கும் இது ஒரு எடுத்துக்காட்டான நிகழ்வாகக் கருதுகின்றனர். பின், சற்று நேரம் பந்தலில் தாமதித்த பின் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவார்.

மழுத்துக்கள்

மிகவும் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட மணவறையில் மணமக்களை வைத்து வாழ்த்தும் வைபவம் சிறப்பானது. இந்நிகழ்வு ஏழு நாட்கள் தொடர்ந்து இடம் பெறும். குரவை, வெடிச்சத்தத்துடன் மணமக்களை வாழ்த்துவது நடைமுறையில் உள்ளதொன்றாகும்.

கால்மருசிசெஸ்ஸல்.

திருமணமாகி ஏழு நாட்கள் கடந்த பின், மணமகனின் உறவினர் மணமகள் இல்லத்திற்கு வந்து தண்ணீர் வாத்து மணமக்களை மணமகன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வர். செல்லும் போது குரவைச் சத்தம் முக்கிய இடம் பெறும். இதன் போது அவர்களின் தகுதிக்கேற்றவாறு விருந்துபசாரமும், அன்பளிப்புகளும் இடம்பெறும். கால்மாறிச் செல்லும் போது பெண் வீட்டார் சுவையான பலகார வகைகளை தம்பதியர் மூலம் மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கு அனுப்பிவைப்பது குறிப்படத்தக்கது. இவ்வாறு நடைமுறையில் சிலசில மாற்றங்கள் உள்ளதை இன்று காணக்கூடியதாய் உள்ளது.

**செல்வி. எஸ். அன்னவெச்சுமி
கொண்டையன்கேணி,
வாழைச்சேனை**

செல்வி. க. நிரோக்கா

மட்/ வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி

அகிள்சை

துப்பாக்கிரவைகள் சினுங்குகின்றன

உயிர்கள் உதிக்கின்றன

என்றணர்வுகள் எல்ல ஏழுந்து நின்றே

அகிள்சை பற்றி பேச துடுக்கிறது

அழதுஷ் சுத்தம் ஆரவாரம் கேட்டு

அமைதியானேன்

பல பேர் ஒன்றுகூடி

மேடை போடுகின்றனர்

காந்தியின் அகிள்சையை

கலகலப்பாக பேச

கதிரை போட்டு

உட்கர்ந்து கொண்டனர்

வாதுப் பிரதி வாதங்கள்

அழதுயில் முடகின்றன

நின்று பார்த்தேன் ஏன்க்கும் அழவிழலாம்

நாளை வரும் அகிள்சை என்ற

நம்பிக்கையில் நகர்கின்றேன்.

25 மதக்கும்

2ணர்வே மனதம்

திரு. செ. பத்மநாதன்

இ.போ.சபை,

மெயின் வீதி, வாழூச்சேனை.

உள்ளத்தில் உதிப்பதெல்லாம் புனிதமாயின்
உண்மையில் அதுவே மனிதம்
பள்ளத்தில் பரிதவித்து, வாழும் மனிதவாழ்வை
பண்படுத்தி வாழ்வித்தல் மனிதமாகும்.

மனுக்குலத்தை உய்விக்க சட்டமிட்டு
மறைவழி நிற்காக மன்னருள்ளே
மன்னுயிரை மதித்த மன்னன் மனுச்சோழன்
மனிதத்தின் மகத்துவத்தால் வாழ்கின்றானே.

கருவறையில் சுமந்தபிள்ளை காப்பானென்று
கண்விழித்து கருமங்கள் செய்யும் தாயை
உருக்கொண்டு மானிடராய் வாழ்கின்றோம்
உண்மையில் மனிதம் தாய் தான் உணர்கின்றோமா?

மற்றவரை மதிக்கின்ற மகத்துவம் உலக நீதி
மாண்புள்ள மாந்தர்க்கு மறைதான் நீதி
உற்றகற்ற பழவிரினும் நாக்கோடாமை ஓளவை நீதி
உலகுய்ய உயிர்மதிக்கும் உணர்வே மனிதம் நீதி.

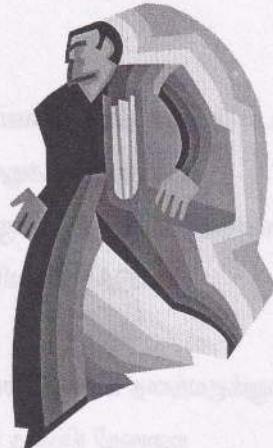

கூட்டுரையை செய்திவாதி லவணி நீல்முறை

மாந்தரை யக்கநோய் மக்களாட்சியில்

சுதந்திரமாய் முன்று துறைகளுண்டு
சப்பங்கள் ஆக்கஸ் சப்பத்துறை அதைச்
செயல்வழவாக்கும் ஆட்சித்துறை
தீந்வழங்க நல் தீத்துறை நிலை
மாண்பும்கூட்டு செயன்ன முன்றுதுறை!

தேவையுள்ளதற்கு நூட்டுப் பார்வை உண்டு

இன்று மற்றுத்தல் தலையடை
இது வளங்கட்டுதலேயார் அரசு குத்தாலத்தல்
ஒங்கும் கொடுக்கேன்கை நுழைஞ்சு
மக்களால் மக்களுக்காக வென்று
நப்பதே மக்கள் ஆட்சியாகும்!

எபாதுத்துறை உறுப்பினர் என்றாலும் நாம்

தந்த உண்மை உண்டது துவக்கவேண்டும்
எபாதுப்பன் செய்கையல் அரசியலை
அந்தப்போதும் பர்க்கையாது கடக்கவேண்டும்
கட்சி கொடி சட்ட மதங்களுக்குத் தீர்மானம்
உண்டது எபாதுத்துறை ஆட்சிவேண்டும்!

இலஞ்சு கடியுகள் என்பவர்கள்
 பக்கள் ஸ்துதயீத் தூண்களாய்
 உழைச் செய்பவர் உத்ருத்திலே
 தேங்றுக்க்கிற ஓர் புற்றுதேயை
 நல்ல நாட்டுனை உருவாக்கப்போ நீந்த
 உண்மை உண்ட்து நாம் கடமையைச் செய்வோ!

நாம் வாக்கும் சம்பளம் ஏழைகள்ன்
 வியாக்கவ சுத்திய வர்ப்பணமாம்
 அதைப் பாதுகாத்து நாம் பண்புருத்தால்
 உகாமஸ்சும் பொதுத்துறையை
 நித்தாப்பனும் கண்டு பக்ஷுத்திலாம்
 அந்தநானுக்காய் நாம் உழைத்துவோ!

யாத்வந்து கேப்பனும் துண்ட்து நாம் சொல்வோ
 நாம் பொதுத்துறை உறுப்பனாம் என்பதனை
 யாத் தமைக்கேப்பனும் தமத்து நற்போம்
 நாம் பொதுமக்கள் சேவகம் என்பதனாம்
 பலனை ஏதாக் பாதிக்கடமல் கடமை செய்வோ
 திறுத்யல் கடமைப்பது நற்பலன்தான்

ஆக்கம்
திரு.சி. ஜெயசேகர்
 சமூக சேவைகள் உத்தியோகத்தர்
 பிரதேச செயலகம், கோவை வெள்ளப்பற்று
 வாழைச்சேனை.

ஏத்திலகள்

திரு. தாழை செல்வநாயகம்

உச்சி வெயில் பொழுது - மருத மரம் ஆற்றின் குறுக்காக விழுந்து கிடக்கின்றது. தண்ணீரில் இருவரினதும் முகங்கள் அழகாக தெரிகின்றன. இடையிடையே சிறு “பொட்டியான் மீன்” குஞ்சுகள் வாலையாட்டியவாறு ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

மரத்தின் கொப்பில் வேலழகனும், வேலாயியும் தூண்டில் கம்புகளுடன் குந்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். இருவரும் தங்களுக்குள் ஏதேதோ வெல்லாம் கதைத்துக்கொண்டிருந்த போதிலும் தூண்டில் மிதப்புக் கம்பில் கண்ணாயிருந்தனர்.

“வேலாயி மிதப்பு இழுபடுகிறது- வெட்டி விடு பெரிய கொக்கிச்சான் போலக் கிடக்கு...” என்றான் வேலழகன்.

தினமும் ஆற்றில் தூண்டில் போட்டு மீன் பிடிப்பதும் பறி நிறைந்ததும் குளித்துவிட்டு வீட்டிற்கு சென்று சமைத்து உண்பதும் இருவரதும் பொழுபோக்குமாய் இருந்தது.

“பாலாமை.... மச்சான்...” என்றவாறு குளிந்த நிலையில் தூண்டில் கம்பினை ஒரு வெட்டு வெட்டி வெளியில் இழுத்தாள்.

ஆமை கரையில் வந்து விழுந்தது.

“மச்சான்!... காந்தனை காதர் நானாவின் வாடியில் வேப்பமரத்துக்குக் கீழ் தவழ விட்டுத்து வந்தநான்....”

“கெதியாப் போய்ப் பார்ப்போம்... இன்டைய கறிப்பாட்டிற்கு இது போதும்.”

காதர் உம்மாவும் கடைப்பக்கம் போகவேணுமாம்... நம்மழு கெதியா வரச் சொன்னாவு....

ஆமையை தூண்டிலிலிருந்து கழட்டி சாக்கினுள் போட்டவாறு இருவரும் வீட்டை நோக்கி நடையைக் கட்டினர்.

‘மைலந்தனைக் கிராமம்’ தற்போது புதுப்பொலிவுடன் காட்சியளித்தது.

முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் இனக்கலவரம் காரணமாக மலையகத்திலிருந்து வெறும் கைகளுடன் ஒடி வந்து குடியேறிய குடும்பங்களில் வேலழகன் குடும்பமும் ஓன்று.

வேலாயி மாத்தளைப் பகுதியிலிருந்து ஒடி வந்தவள். வேலழகன் இப் பகுதி பரம்பரை போடியார் வழியில் உள்ளவன்.

அவள் பேரழகியாகவிருந்த காரணத்தால் அவளில் மயங்கி அவன் போடியாரின் சம்மதப்படி திருமணம் முடித்துவிட்டான்.

அவ்வூர் வழக்கப்படி ஊருக்குச் சொல்லி பந்தல் போட்டு பந்தியில் சோறு போட்டு ஆடம்பரமாகத் திருமணம் நடந்தது.

போடியார் வேலாயியை தனது மருமகள் ஆக்கிவிட்டார்.

அந்தக் கிராமத்தின் எழுவான் பக்கமாக கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரையில் தெரிகிறது “புணாணைக்குளம்” ஊவாப்பிரதேசத்தில் உள்ள விந்தனைப்பற்றிலிருந்து ஊற்றெடுத்து ஒடி வரும் “மாதுறு ஓயா” இந்தக் குளத்தில் விழுவதனால் கோறளைப்பற்றுப் பிரதேசம் செழிப்படைகின்றது.

மந்தை வளர்ப்போரும், மீன் பிடிப்போரும் குளத்தையண்டியும் “சாழும்பைச்சேனை” வரையிலும் குடியேறி உள்ளனர். குளத்துப்

பக்கம் கண்ணோட்டம் விடுபவர்களுக்கு எருமைக் கூட்டங்களும் பசுமாடுகளும் மேய்ந்து கொண்டிருப்பது தென்படும்.

சோலைக்காடுகளில் இருந்து வரும் யானைக் கூட்டங்களும் பகல் வேளைகளில் குளத்தில் நீர்ருந்தும்.

வேலழகனும், வேலாயியும் வீட்டை நெருங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

மறு கணம்.... பார்.... டும்....டும்.. என்ற சத்தங்கள்....

குளத்தில் கிடந்த பறவைக் கூட்டங்களும், மந்தைகளும் பறப்பதும் சிதறி ஒடுவதுமாய் இருந்தன.

அந்த இடத்தில் பெரிய கூச்சல் எழுகிறது.

இந்த கிராமத்து மக்கள் அலறியத்துக்கொண்டு ஒடி வருகின்றனர்.

மண்டையிலிருந்து இரத்தம் பாய வேலழகன் மல்லாக்காக விழுந்தான்.

வேலாயி தலையில் அடித்து ஒப்பாரி வைக்கிறாள்.

உடனடியாக ஆளை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்க வேணும்...

அந்தக் கிராமத்து வைத்தியன் “முத்தன்” அவசரமாக அறிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றான்.

மயிலந்தனைக் கிராமம் சிறிது சிறிதாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது.

ஜூந்தாம் வகுப்பு வரையிலான பாடசாலையினைத் தவிர வேற எந்தவொரு அரச கட்டிடங்களும் அங்கில்லை. அங்கு குடியேறிய வர்களின் குடும்பங்களுக்கு தலா ஜம்பதாயிரம் ரூபாய் அரசினால் வழங்கப்பட்டது. அப் பணத்தினை சில குடும்பங்கள் குடித்து வெறித்து விட்டன. நகை நட்டு என்றும், ஆடை அணிகள் என்றும் சிலர் வாங்கினர்.

வேலழகன் மட்டும் வேலாயின் பெயரில் நகரத்து வங்கி ஒன்றில் சேமிப்புக்கணக்கு ஒன்றில் பணத்தினை வைப்புச் செய்திருந்தான்.

“வேலாயி!.... இப்ப அவசரமாய்.... பணம் வேணும். ஆஸ்பத்திரிச் செலவுக்கும் பிரயாணச் செலவுக்கும் ஐயாயிரமாவது பிரட்ட வேணும்....” என்றான் காதர்.

“உண்ட பெயரில் தான் காச போட்டிருக்கான்.... எதுக்கும் நாம ரோட்டுக்குப் போவோம்.....”

விறைத்துப் போய் நின்ற வேலாயியிடம் காதர் உம்மா கூறினாள்.

இரத்தம் சொட்டச் சொட்டக் கிடந்தவனை சாக்குத் தட்டியில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு சென்று பாதையோரத்தில் கிடத்தி விட்டு பஸ் வண்டிக்காக காத்து நின்றனர்.

பஸ் இண்டைக்கு வராதாம்... ‘வேலைப்புறக்கணிப்புப் போராட்டம்’ நடத்துகிறானுகளாம்... என்றான் ஒருவன் ஒடி வந்தவாறு.

வெள்ளி மலைப் பிள்ளையாரே!.... எல்லாம் எண்ட காலம் தான். எப்படியும் மச்சான்... ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்து... தப்ப வச்சையென்டா.... இந்த முற நான் உண்ட கோயிலுக்கு வந்து “அன்னதானம்” குடுப்பன..... என்று ஆயிரம் தடவைகளாவது வேலாயி வேண்டிக்கொண்டிருந்தாள்.

நல்ல காலம் கிறவல் ஏத்தி வந்த மொட்டை லொறி ஒன்றினை மறித்து மண்டாடி குத்துயிராய் கிடந்தவனை ஏற்றி ஆஸ்பத்திரி வரையில் கொண்டு சென்று விட்டார்கள்.

உள்ளே தான் செல்ல முடியவில்லை.

இரும்புக் கதவு பூட்டப்பட்டிருந்தது.

அவளியே நின்ற நிழல் வாகை மரத்தில் பெரிய எழுத்தில் அறிவித்தலொன்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

“சம்பள உயர்வு கிடைக்கும் வரையில்
ஊழியர்களின் புறக்கணிப்பு
போராட்டம் தொடரும்”

வேலாயியின் தலை பம்பரம் போல் சுத்தியது.... ரோட்டில் பஸ் இல்லை.... வங்கியில் பணம் பெற முடியவில்லை.... ஆஸ்பத்திரியில் வைத்தியர்கள் இல்லை.

ஜூயையோ! மச்சானின் உயிர் போகப்போகிறதே.....!

நாசமறுவானுகள் வேலைநிறுத்தம் பண்ணுகிறானுகளாமே.....

சும்மா..... கத்தாதம்மா!..... வேறு எங்காவது தனியார் ஆஸ்பத்திரியை தேடிப்பார்ப்போம்...

என்ட கையில மருந்துக்குக் கூட காசில்லை..... உன்னட்ட காச இருந்தும் எடுக்க முடியல்ல.....

எல்லாம் “அல்லாஹ் விட்ட வழி” என்றான் காதர்.

என்ன விதி இது..... பிறந்த ஊரிலும் நிம்மதி இல்ல, குடியமர்ந்த ஊரிலும் நிம்மதி இல்ல..... வைத்தியர் சும்மா வைத்தியம் செய்வாரா?

காதர் நானா!..... இந்த சங்கிலியை விற்றாவது காச கொண்டுவா!.....

தன் கஞைத்தில் கிடந்த இரண்டு பவுண் சங்கிலியைக் களாட்டி அவனிடம் நீட்டினாள்.

“இரத்தப் போக்கு காரணமாகவும் தாமதமாகி வந்த படியாலும் உயிரைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை.” வேலழகனைச் சோதனையிட்ட வைத்தியர் கூறினார்.

சவுத்தை வீட்டிற்கு கொண்டு செல்லுங்கள் பிரியோசனமில்லை.

காதர் நானவிற்கு இப்போதுதான் பிரமை ஏற்பட்டது. அவனை எப்படியும் சுக்ப்படுத்தி விடலாம் என்று எண்ணினான். அந்தக் கிராமத்தில் போடியார் குடும்பத்துடன் மிகவும் அன்னியோன் னியமாகக் பழகியவர்கள் காதரும் அவன் மனைவியும். அதே போன்று வேலாயின் குடும்பத்தினர் மலையகத்திலிருந்து அங்கு வந்து குடியேற்ற போது சகல உதவிகளையும் புரிந்து வாழ்வு சாவு சுக துக்கங்களில் பங்கேற்று பெருமக்ஞம் அவனுக்கே உண்டு. இஸ்லாமிய மதக் கோட்பாடுகளை முறையாகப் பின்பற்றுபவன்.

குளத்தின் கரைப் பக்கமாக மேய்ந்து திரியும் எருமை மாடுகளுக்கெல்லாம் சொந்தக் காரன். பால் வாங்கவென்றும், தயிர் வாங்கவென்றும் பட்டிக்கு வருபவர்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் கொண்டு வரும் பாத்திரங்கள் நிறைய வாத்துக் கொடுத்துவிடுவான் காசு வாங்குவதில்லை.

“பொன்னாங்கணி” இலைகளை குளக்கரையில் நோன்றி யெடுத்து பால் ஆடை சேர்த்து சுண்டல் போட்டுச் சாப்பிட்டால் ஏற்படும் ருசியும், குளத்தில் வீக்ம் “முண்டான்” மீன் சொதியும் மயிலந்தனைக் கிராமத்து மக்களுக்கு மறக்க முடியாத உணவுகள்.

என்ன வகையான அமிர்தம் கிடைத்தும் என்ன பயன்?....

பெறுமதி மிக்க மனித உயிர்கள் நாளுக்கு நாள் அழிவடைந்து மண்ணோடு மண்ணாகி வரும் இன்னாளில் இனியும் வாழ்ந்து என்ன பயன்?

காதர் நானாவின் மூளை பலமாகச் சிந்தித்தது. வெறுப்படைந்த வாழ்க்கைப்பிரச்சனைகளின் மத்தியிலும் ஊரவர்க்கு உதவும் மனம்

என்றும் அவனிடம் குறையவில்லை. வேலாயியையும், அவள் மகள் காந்தனையும் அவன் கவனிக்கத் தவறியதில்லை.

அந்நக் கிராமம் அன்று ரண் களமாக மாறியது நள்ளிரவில் கிராமத்தினுள் ஆயுதங்களுடன் புகுந்த காடையர்கள் அடித்தும், வெட்டியும் ஓரேயிரவில் முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட அப்பாவி மக்களை பின்மாக்கி விட்டார்கள். மயிலந்தனைக் கிராமம் சுடலையாக மாறிவிட்டது. இன்று அக்கிராமத்தவர் வேறிடத்தில்.... ஊரின் பெயர் மாத்திரம் வரலாற்றில் நிலைத்து விட்டது. “பொலன்றுவை ராசதானி” கிடப்பது போல் கிடக்கிறது. காகம், ஈ, நாய், நரி கூட அங்கு செல்வதில்லை.

காலம் வேகமாக உருண்டோடியது வன் செயலில் மரணித்தவர்கள் இடம் பெயர்ந்தவர்களுக்காக வழங்கப்படும் அரசின் இழப்பீட்டுத் தொகை வேலாயிக்கும் கிடைத்தது. கிடைத்து என்ன பயன்?... சென்ற உயிர் மீண்டும் கிடைத்து விடுமா?.... நகர்ப் பாடசாலை ஒன்றிற்கு காந்தனை அனுப்பி உயப் வகுப்பு வரை படிக்க வைத்து விட்டாள். அவள் குடியேறியிருந்த கிராமத்தில் விதவைப் பெண்களுக்காகவும் அவர்களது பிள்ளைகளுக்காகவும் அரசினால் பல தொழிலகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. காந்தன் படித்திருந்த காரணத்தினால் தொழிற்சாலையொன்றில் அவனுக்கு “எழுதுவினைஞர்” வேலை கிடைத்தது.

தன் மகனின் உழைப்பில் வேலாயிப் பாட்டி காலத்தை ஓட்டினாள். ஐம்பது வயதினை தாண்டிவிட்ட வேலாயியை “பாட்டி” என்று அழைக்காமல் வேறு என்னவென்று அழைப்பதாம்? ஒரு நாள் காந்தன் தனது சக ஊழியர்களுடன் வீட்டிற்கு முன் வந்து நின்றான். என்ன மகன் வேலைக்கப் போகவில்லையா? இல்லையம்மா இன்றிலிருந்து நாங்கள் “ஸ்ரைக்” பண்ணுகிறோம். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள் எங்களுக்கு அதுவொன்றும் கிடைக்கவில்லை. சம்பள உயர்வு கிடைக்கு மட்டும் வேலைக்குப் போவதில்லையென்று முடிவெடுத்து விட்டோம்.... “லொறியில் அடிப்பட்ட நாயின்” நிலை போலானாள். அவன்

வாயிலிருந்து வெளிப்பட்ட பயங்கரமான கூற்று ஒரு யுகம் மறைந்து இன்னுமொரு யுகம் தோன்றுவது போன்றும்.... குறாவளி போன்றும்.... சனாமி போன்றும்.... இருந்தது.

எதுக்கு மகன் வோலைநிறுத்தம்?..... உனது அப்பாவின் உயிர் போவதற்குக் காரணமாயிருந்தது.... அந்த வேலை நிறுத்தம் தான். எங்கேயோ பிறந்து.... எங்கேயோ வளர்ந்து, வாழ்ந்து கெட்ட நாம் இங்கே வந்து இருப்பதற்கும் காரணமானது அந்த வேலை நிறுத்தம் தான். உனக்கு வேணாம் மகன்!... நீங்கள் எல்லாம் தம்பிமாரே! ஒழுங்காக வேலைக்குப் போங்க... அரசாங்கம் உங்களுக்கு சம்பள உயர்வு தரும்.

மகனின் காலில் வீழ்ந்து விட்டாள். அவனுடன் கூடவந்தவர்களின் கால்களிளெல்லாம் வீழ்ந்து பார்த்து விட்டாள்.

அம்மா!.... எல்லோரும் வேலை நிறுத்தம் செய்யும் போது நான் மட்டும் எப்படி வேலைக்குப் போவது?

என்னை அவர்கள் சம்மா விட்டு விடுவார்களா?

நீ!... வேலைக்குப் போகாவிட்டால்.... நானும் உன் அப்பா போன இடத்திற்கே போய் விடுவேன்... என்றாள் கடைசி வார்த்தையாக.

“மகிடிக்கு அடங்கிய நாகம்” போல அம்மாவின் பேச்சுக்குக் கட்டுப்பட்டான்.

அவனுடன் கூட வந்த சக ஊழியர்களைக் கூட அவன் கவனிக் கவில்லை.

காந்தன் இனி எந்தச் செயலிலும் ஈடுபட மாட்டான். எனது பேச்சுக்கு மதிப்பளித்து விட்டான். மகன் வேலைக்குப் போவதை கண்ணிமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள் வேலாயிப் பாட்டி.

தனது கணவனின் உயிர் போன அதே உச்சிப் பொழுது வேளை தினமும் பகல் பன்னிரெண்டு மணி தொடக்கம் ஒரு மணி வரையுள்ள காலத்தை “சுப நேரம்” என்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள். சோதிடத்தில் அந்த வேளையினை “பிரம்மோற்சவ” காலம் என்பார்கள். எந்தக் காரியத்தையும் அந்த வேளையில்

பயமின்றித் தொடங்கலாம். ஆனால் அவள் வாழ்வில் பிரம்மோற்சவ காலம் “யமோற்சவ” காலமாக மாறிவிட்டது.

காந்தனை பிணமாகச் சுமந்து கொண்டு வந்து அவள் காலடியில் போட்டார்கள்.

இவன் “துரோகி” ‘கோடரிக் காம்பு’ என்ற பட்டஞ் குட்டி பொங்கியெழுந்து..... ஓரேயடியில் கொண்டு போட்டார்கள் அம்மா!..... என்றனர். அவனைச் சுமந்து வந்த அவனது கூட்டாளிகள்.

‘தெல்’ அடித்து வட்டுடன் பறந்த பனை மரம் போல் வேலாயிப் பாட்டி நின்று கொண்டிருந்தாள்.

குறிப்பு:

**பறி என்பது பிரம்பால் பின்னப்பட்டு “ஓவல்” வடிவத்தில் வாய்ப் பக்கம் கயிற்றால் பின்னப்பட்ட கூடை. மீனவர்கள் இடுப்பில் கட்டியிருப்பார்கள்.

**பட்டி- மாட்டு மந்தைகளை அடைத்துப் பராமரிக்கும் இடம்.

சாயி மிளகாய் அரைவை நிலையம்

மிளகாய், சோளம், குரக்கன், பயறு,
ஒழியல், அரிசி என்பன உடனுக்கு உடன்
சுத்தமாக நியாய விலையில் அரைத்துக்
கொடுக்கப்படும்

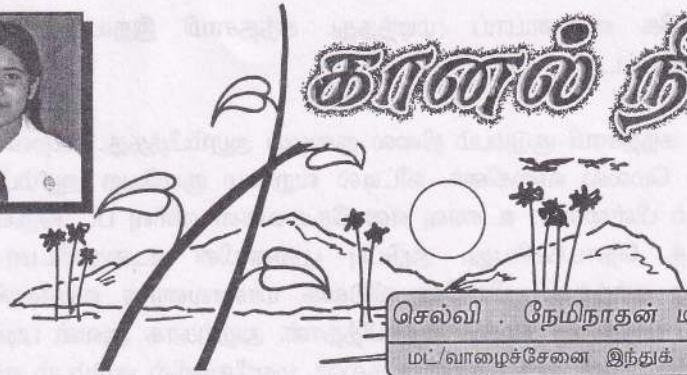
உரிமை:

கா. மயில்வாகனம்,
கல்குடா வீதி,
பேத்தாழை,
வாழைச்சேனை.

கரனல் நீர்

செல்வி . நேமிநாதன் டிஹாசி

மட்/வாழூச்சேனை இந்துக் கல்லூரி

“மரகதம், மரகதம் எங்க போயிட்டே” என உடல் அலுப்புடன் வந்த கந்தசாமி தனது மனைவியிடம் கேட்டவாறு திண்ணையில் அமர்ந்தார். உள்ளிருந்த மரகதம் தேநீர் கோப்பையுடன் வெளிப்பட்டார். தேநீர் கோப்பையை கையில் வாங்கியவாறு “பிள்ளையல் எங்க மரகதம்” என கேள்வியைத் தொடுத்தார். “பெட்டயல் உள்ள இருக்குதுகள்” எனக் கூறியவாறு வாசலில் தேடினார். “தம்பி வெளியில் போனவன் இன்னும் காணலை தேத்தண்ணி ஊத்தி வைச்சிருக்கறன்” என்றாள்.

கந்தசாமி வாசலைப் பார்த்து விட்டு “தம்பி வடிவேலு வந்திடுவான் மரகதம். அவனால் தான் நான் கொஞ்சம் நிம்மதியாய் இருக்கிறன். நாலு பெட்டயலையும் கரைசேர்க்க நான் அவனைத்தான் மலை போல நம்பி இருக்கிறன்” என தனது பேச்சை நீண்டிக் கொண்டே சென்றார் கந்தசாமி. இடையில் குறுக்கிட்ட மரகதம் “அவன் காலையில் பள்ளியில் படிக்கிறான், பின்னேரம் குடும்பத்துக்காக உழைக்கிறான். என் புள்ள இந்த சின்ன வயசில் எவ்வளவு கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறான்” என தனது சோக மழையை பொழிந்தாள்.

கந்தசாமி, மரகதம் தம்பதியினருக்கு வடிவேல் மற்றும் நான்கு புதல்லிகளும் உள்ளனர். கந்தசாமி குடும்பத்துக்காக கஷ்டப்பட்டு உழைத்தார். கூலி வேலை செய்தாலும் தன் குடும்பத்தை நன்கு கவனித்துத்தான் வந்தார். ஆனால் துன்பம் அவர்களை அடுத்து அடுத்து தாக்கியது. கந்தசாமி கஷ்டப்பட்டு மாடாய் உழைத்தது

அவருக்கே வினையாய் முடிந்தது. கந்தசாமி இதய நோயினால் பாதிக்கப்பட்டார்.

கந்தசாமி குடும்பம் நிலை குழைய ஆரம்பித்தது. உறவினர்கள் மெல்ல மெல்ல விலகினர். வீட்டில் வறுமை குடியேற ஆரம்பித்தது. படிக்கும் பிள்ளைகள், உணவு என தேவைகள் விரிவு பட வருவாயோ சுருங்கத் தொடங்கியது. அடுப்பு பூனையின் உறைவிடமாகியது. உயர்தர வர்த்தகப் பிரிவின் விடுகை மாணவனான வடிவேல் தன் குடும்பப் பாரத்தை சுமக்க ஆரம்பித்தான். அதற்காக அவன் படிப்பைக் கைவிடவில்லை. ஒரு தோளில் கல்வி, மறுதோளில் குடும்பம் எனினும் அவன் துவளவில்லை.

கந்தசாமி குடும்பத்திற்கிருந்த ஒரே ஆதாரம் வடிவேல். அவன் தன் நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை. தன்னுடன் ஒத்தவர்கள் டியூசன், சினிமா, டிவி, ஊர்சுற்றுதல் என களியாட்டங்களில் உழன்ற சமயம் வடிவேலின் மனம் அத்துறைகளில் நாட்டம் கொள்ளவில்லை.

கந்தசாமி மெல்ல மெல்ல தேற்ற தொடங்கினார். பின் கூலி வேலைக்குச் சென்றார். ஆனாலும் குடும்ப வரவு, செலவு திட்டத்தை சமன் செய்ய முடியவில்லை. அப்பொழுது அவருக்கு பெரும் ஆறுத லாக இருந்தது. வடிவேல் தான் தங்கைகளையும் கவனிக்கும். வடிவேல் படிப்பில் புலி. மரகதம் தன் மகனால் தான் குடும்பத்துக்கு ஒரு விடியல் உண்டு என எண்ணினாள்.

“மரகதம் வழியிலே நிமலன் சேர சந்திச்சனான். வடிவேல் நல்லா படிக்கானாம். இந்த வருஷம் பல்கழைக்கழகத்துக்கு போவான் எனச் சொன்னார்” என மகிழ்ச்சி ததும்ப கந்தசாமி கூறினார். மரகதத்தின் மனம் பூரிப்பால் பெருமிதம் கொண்டது. “மரகதம் வடிவேல் எங்க போறான்” என்ற கேள்வியுடன் தேநீர்க் கோப்பையை மரகதத்திடம் கொடுத்தார். “டெஸ்ட் காச கட்டணுமாம் எனப் போறான். நேற்றுக் கொடுக்கவேண்டிய காச. பாவம் இன்றைக்குத்தான் கொண்டு போறான்” சோகத்தின் உச்சஸ்தானியில் கூறினாள்.

வாசலிலே ஏதோ அரவம் கேட்க அங்கு திரும்பிய கந்தசாமி செல்லையா வருவதைக் கண்டார். “எங்க பொயிட்டு செல்லையா” “வைத்தியருட்ட கால் வலிக்கு மருந்து எடுத்துட்டுவாரன். உன் புள்ளையும் அங்கதான் நிற்கிறான்” செல்லையா பதிலளித்தார்.

“அங்க ஏன் நிற்கிறான்?” என்ற கேள்வியுடன் விளித்து நின்றான். “கந்தசாமி உன் வருத்தத்திற்கு மருந்து போடுறேனி இல்லையா. உன்ற மருந்து முடிஞ்சுதா அதுதான் வாங்க வந்தநான் என்று சொன்னான். நிமலன் சேர்ர வீட்ட போறதாகச் சொன்னான்” எனப் பதிலளித்த செல்லையா தொடர்ந்தார். “கந்தசாமி இப்படி ஒரு பிள்ளை கிடைக்க நீ கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும்” என்று கூறிவிட்டு விடடபெற்றுச் சென்றான். அவர் சொன்ன அந்த வார்த்தை மட்டும் கந்தசாமியின் காதினுள் மீண்டும் மீண்டும் ஒலித்தது.

மரகதம் சந்தோஷத்தில் மிதந்தாள். அவள் மனம் “ சான்றோன் எனக் கேட்டதாய்” எனத் துள்ளியது. ‘மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி இவன் தந்தை என்னோற்றான் கொல் எனும் சொல்’ வள்ளுவரின் திருவாக்குப் பலித்தது. கந்தசாமி குடும்பத்திற்கு வேறேன்ன வேண்டும்.

குரியன் தன் நீண்ட கதிர்களை தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு தன் மறைவை பூமிக்கு அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பறவைகள் தம் இருப்பிடம் நோக்கி சிறுகடிக்கின்றது. இருள் மெல்ல மெல்ல பூமியை கொவிக்கொண்டிருக்கிறது.

“என்னங்க இருட்டுப்பட்டுக்கொண்டிருக்கு தம்பிய இன்னும் காணல்” குழப்பத்துடன் மரகதம் கேட்டாள். “என்ன மரகதம் அவனென்ன சின்னப்பிள்ளையா வந்திடுவான்” எனத் தேற்றும் விதமாக கந்தசாமி சொன்னார். “இப்பத்தய கால நேரம் சரியில்லை. புள்ள வேற தனியப் போயிருக்கு” என்றபடி வாசலிலே சென்று பார்த்தாள். “புள்ள கோமதி அந்தக் கைவிளக்க கொஞ்சம் கொண்டா யாரோ வாரது போலத் தெரியது” கூறியவாறு மரகதம் விளக்கை எடுத்துக் கெண்டு முற்றத்துக்கு வந்தாள்.

“என்ன கமலாக்கா இந்த நேரத்தில்” மரகதம் விசாரித்தாள். “மரகதம் ஊருக்குள்ளே ஆழிக்காரன்கள் வந்திருக்கிறார்களாம் என்ற மகன் தீபனைக் காணல்ல அதுதான் வடிவேலுட்ட விசாரிக்கலாம் என வந்தன்” என நீண்டிக்கொண்டு சென்றாள்.

“கமலாக்கா அவன் வீட்டில் இல்ல. நிமலன் சேர் வீட்ட போனவனாம் செல்லையா அண்ணர் வைத்தியர் வீட்டிலூயும் கண்டிருக்கிறார். இன்னும் வரல்” என ஒருவகை பீதியுடன் கூறினாள். கந்தசாமி மரகதத்தின் முகத்தைப் பார்த்தார். பின் “கமலாக்கா அவங்க சும்மா வந்திருப்பாங்க. நீங்க பதறாம வீட்ட போங்க தீபன் வருவான்” எனக் கூறி அனுப்பி வைத்தார்.

நேரமோ பத்தரை. எல்லோர் முகத்திலும் இனம் புரியாத கலவரம். மரம் அசைந்தால் கூட அனைவர் முகத்திலும் ஒருவித இழையோட்டம். அரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்தானே. தூரத்தில் ஆங்காங்கே நாய்கள் தாங்கள் இருப்பதை நிருபித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. படலையிலே ஏதோ நிழலாட்டம் தெரிந்தது. அனைவரும் அப்படலையை நோக்கி விரைந்தனர். இடு அவர்களுக்காகவே காத்திருந்தது.

செல்லையா கந்தசாமியின் காதினுள்ளே ஏதோ முனு முனுத்தார். அவ்வளவு தான் கந்தசாமி முகத்தில் ஈயாடவில்லை. அவர் இருதயம் ஒரு நிமிடம் நின்று தூடித்தது. மரகதம் குறிப்பறிந்த வளாக ஒப்பாரி வைக்க அவளை வளைத்து அவள் பிள்ளைகள் நால்வரும் முற்றுகையிட்டனர். மரகதம் துன்ப உணர்ச்சியில் ஏதோ எல்லாம் சொன்னாள் முடியவில்லை. துன்பத்தின் விளிம்பில் கந்தசாமி நின்றார். பிள்ளைகள் நால்வரும் வேற்றுந்த மரம் போல நின்றிருந்தனர்.

ஊர் மக்கள் ஒன்றாகக் கூடினர். ஏதோ முனுமுனுப்புக்கள், சலசலப்புக்கள். ஒருவாறு தமக்குள் தீர்வுக்குள் வந்தனர். பெண்கள் மரகதத்தையும், பிள்ளைகளையும் உள்ளே அழைத்துச் சென்றனர். வடிவேலுக்காக ஊற்றி வைத்திருந்த கோப்பையில் ஈக்கள் தம் உறைவிடத்தை அமைத்துக் கொண்டன.

மரகதம் விம்மினாள், மனமுடைந்தாள், அவனுக்கு இவ்வுலகம் வேகமாகச் சுற்றியது. ஆனால் கந்தசாமி அந்த நிமிடம் வரை தன் நம்பிக்கையை இழக்க வில்லை.

மணிக்கூடு பதினொரு மணியைக் காட்டியது. அந்த ஊர் ஆற்றங்கரை பிரதேசத்தில் சனக் கூட்டம் குழுமி நிற்பதை அவ்விடத்தில் நின்றிருந்த தீப்பந்தங்கள் உணர்த்தின. கந்தசாமி நடையை வேகமாக்கினார். ஆனாலும் கால்கள் தடக்கின. அவர் இருதயம் வேகம் வேகமாக அடிக்கத் தொடங்கியது. சற்று நேரத்தில் ஆற்றங்கரையை அடைந்தார்.

சனத்தை விலக்கிக் கொண்டு சென்ற கந்தையா துவண்டு போனார். கடைசி நிமிடம் வரை அவர் வைத்திருந்த நம்பிக்கை சின்னா பின்னமாக்கியது. “இரவு வந்த ஆழிக்காரங்க இருட்டின பிறகு வடிவேல் வந்ததை கண்டு சுட்டு விட்டாங்களாம்” அங்கிருந்த சனங்கள் குசுகுசுத்தனர். இரத்தப் பாயில் வடிவேல் உறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

கந்தசாமிக்கு இதயத்தை பிளந்தது போல் இருந்தது. வடிவேல் மார்பில் சுடப்பட்டு வீரத்தமிழ் மகனாய் இறந்து கிடந்தான். அவன் கடைசி நிமிடம் துடித்தது அவன் கால் போடப்பட்டிருந்த கோலத்தால் உணர முடிந்தது. கையை தன்மார்புடன் அணைத்து வைத்தது போல் கிடந்தான். கந்தசாமி தன் மகனின் கையை மெல்ல தொட்டார். அதனுள் மருந்துகள் வெளிப்பட்டன. கந்தசாமியின் கண்களிலிருந்து பொல பொல என நீர் வடிந்தோடிக் கொண்டிருந்தது. தனக்கும், தன் குடும்பத்துக்கும் ஆதாரமான வேர் வெட்டிச் சாய்க்கப்பட்டதை கந்தசாமியால் தாங்கமுடியவில்லை. தன் எதிர்பார்புக்களும், ஆசைகளும் ஏமாற்றப்பட்டன. காலம் காலமாய் தமிழன் ஏமாற்ற வருவது உண்மைதானே. ஆனால் கந்தசாமியைப் பொறுத்தவரை வடிவேலின் இழப்பு அளவிடமுடியாதது.

தனக்கும், தன் குடும்பத்துக்கும் ஒரு விழியலாய் இருந்த வடிவேல் இப்பொழுது இருளோடு இருளாகியது. அக்குடும்பத்தின் கனவுகளுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்பட்டது. கந்தசாமி எங்கோ வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அந்தக் கொடிய மை போன்ற காரிருளிலும் அவருக்கு கானல் நீர் தெரிந்தது.

முத்திரீஷ் விழடு -2006 பேர்மூல முழுகள்

[பாடசாலை/ வவனிக்கலைஞர்]

பாடசாலையெட்டப் பேர்மூல நிகழ்வுகள்

கட்டுரை - கணிஷ்ட பிரிவு

1ம் இடம்

செல்வன். டிலக்ஸ்குமார் வர்ணங்குலசிங்கம்,
மட்பாழைச்சேனை, இந்துக் கல்லூரி.

2ம் இடம்

செல்வி. முறசொலிமாறன் தர்சிகா
மட்பாழைச்சேனை, இந்துக் கல்லூரி.

3ம் இடம்

- 1 . செல்வி. மகாவிங்கம் சஸ்மிதா
மட்பாழைச்சேனை இந்துக் கல்லூரி.
- 2 . செல்வி. சுகுமார் யுகிதா
மட்புதுக்குடியிருப்பு வாணி வித்தியாலயம்

கவிதை

1ம் இடம்.

செல்வி. க. நிரோக்கா,
மட்பாழைச்சேனை இந்துக் கல்லூரி.

2ம் இடம்

செல்வி. சி. பிரசாந்தி,
மட்பாழைச்சேனை இந்துக் கல்லூரி.

3ம் இடம்

செல்வி. யோ. யோகினி,
மட்பாழைச்சேனை இந்துக் கல்லூரி.

கவிதை விமர்சனம்

1ம் இடம்

செல்வி. இரத்தினசிங்கம் பிரியா
மட்பாழைச்சேனை இந்துக் கல்லூரி.

சிறுக்கதை

1ம் இடம்

செல்வி. நேமிநாதன் டிஹாசி
மட்வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி.

2ம் இடம்

செல்வி. தேவரெத்தினம் பிரியமயுரி
மட்வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி

3ம் இடம்

செல்வன். அரியக்குட்டி லோடனன்,
மட்வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி

சிறுக்கதை விமர்சனம்

1ம் இடம்

செல்வி. நேமிநாதன் டிஹாசி
மட்வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி.

2ம் இடம்

செல்வி. இரத்தினசிங்கம் பிரியா
மட்வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி.

பேச்சு - கணிஷ்ட பிரிவு

1ம் இடம்

செல்வி. ம. சுஷ்மிதா.
மட்வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி.

2ம் இடம்.

செல்வி. க. சிந்துஜா,
மட்வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி.

3ம் இடம்

செல்வி. ஸ்ரீ.கிருஶாந்தி,
மட்வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி.

பேச்சு சிரேஷ்ட பிரிவு

1ம் இடம்

செல்வி. த. கயல்விழி,
மட்வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி.

கிராமியப்படல்(குழு)

- 1ம் இடம் - மப்/வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி.
 2ம் இடம் - மப்/கல்மடு விவேகானந்தா வித்தியாலயம்

குழுப்படல் சிரேகஷ்ட பிரிவு

- 1ம் இடம் - மப்/வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி.

கிராமியப் படல் (தனி)

1. தனிப்பாடல் கனிகஷ்டபிரிவு

1ம் இடம்

செல்வி. உ. நிலு

மப்/வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி.

2ம் இடம்

செல்வி. த. தர்வீனி,

மப்/கல்மடு விவேகானந்தா வித்தியாலயம்

2. தனிப்பாடல் சிரேகஷ்டபிரிவு

1ம் இடம்

செல்வி. யோ. யோகினி,

மப்/வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி

கிராமிய நடனம் (குழு)

1. குழந்தைக் கனிகஷ்டபிரிவு

1ம் இடம் - மப்/வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி

2ம் இடம் - மப்/பேத்தாழை இந்துக்கல்லூரி

3ம் இடம் - மப்/கல்மடு விவேகானந்தா வித்தியாலயம்

நடகம்

1. கனிகஷ்டபிரிவு

1ம் இடம் - மப்/ வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி

2. சிரேஷ்டபிரிவு

1ம் இடம் - மப்/வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி

ஓவியம்

1ம் இடம்

செல்வி. க. ஜெயந்தி,

மப்/வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி

2ம் இடம்

செல்வி. இ. பிரியா,
மட்பு/வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி
செல்வன். சி. அஜித்பிரசாத்,
மட்பு/வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி

3ம் இடம்

செல்வன். சு. டிலக்ஷன்,
மட்பு/வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி

வெளிமட்ட பேரட்டி முடிவுகள்

கவிதை

1ம் இடம்

திரு. செ. பத்மநாதன்,
நியூ ஸஸ்டன் பஸ்கொம்பனி, வாழைச்சேனை.

2ம் இடம்

திரு. தாழைசெல்வநாயகம்,
கல்குடா வீதி, பேத்தாழை, வாழைச்சேனை

2ம் இடம்

செல்வி. நகுலேஸ்வரன் சுமதி,
இல59, புதிய குடியேற்றம், பட்டியாட்சேனை.

சிறுக்கை

1ம் இடம்

திரு.தாழை செல்வநாயகம்,
கல்குடா வீதி, பேத்தாழை, வாழைச்சேனை

2ம் இடம்

திரு. க. பரமானந்தராஜா,
விவச்சனு ஆலயவீதி, கல்குடா.

3ம் இடம்

செல்வி. கு. அனிதா,
பாடசாலை வீதி, கல்குடா

வாழ்த்துப் பெறும் கலைஞர்கள்

பெயர்:- திரு. மு. தவராஜா

பிறந்த திகதி:- 18.03.1950

விலாசம்: விபுலானந்தர் வீதி,
வாழூச்சேனை.

திறமை:- ஆக்க இலக்கியம் சிறந்த சொற்பொழிவாளர்

சாதனங்கள்:- ஆக்க இலக்கியத்துடன் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றியதுடன் சமூக நலனில் அக்கறையுடன் தொழிற்படுவர்

வெளியிடப்பட்ட சிறுகதை தொகுதிகள்

1. மறைமுகம் - 2003

2. மறுபக்கம் - 2008

பெயர்:- திரு. செ. நல்லதம்பி

பிறந்த திகதி:- 27.11.1949

விலாசம்: பேத்தாழை வீதி,
வாழூச்சேனை.

திறமை:- நாட்டுக் கலை

சாதனங்கள்:- 1985ல் நாட்டுக்கலை கலைஞர் ஆகி இன்று வரை பல பாத்திரங்களில் நாட்டுக்கலை ஆடியவர் பாடசாலை நாட்டுக்கலை துகளுக்கு இன்று அண்ணாவியாக தொழில்படுவர்

பெயர்:- திரு. முருகேசு தம்பிராசா

பிறந்த திகதி:- 23.12.1935

விலாசம்: புதுக்குடியிருப்பு,
வாழைச்சேனை.

திறமை:- சோதிடம், நாட்டு வைத்தியம்

சாதனங்கள்:- சோதிடம் மற்றும் வைத்திய துறையில் சிறப்புமிக்கவர்

வாழ்த்துகள்

கலாபூஷண விருது - 2006

2006ம் ஆண்டு கலாபூஷண விருது பெற்ற புதுக்குடியிருப்பு, வாழைச்சேனையை சேர்ந்த திரு. அ.மு.சி. வேல்முருகு (வேலகழன்) அவர்கட்கு எமது பிரதேச செயலக கலாசார பேரவையின் வாழ்த்துக்கள்

மட்டக்களப்பு மாவட்ட

சமூர்த்தி சிறுவர் இலக்கிய போட்டி - 2006

மாவட்டரீதியாக குழுநடனத்தில் மூன்றாம் இடத்தினை பெற்ற செல்வி. எஸ் புவியாதர்மிகா, செல்வி. எஸ். லக்ஷாந்தி ஆகியோர்களுக்கும் ஒவியப்போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற செல்வன் கே. டிலக்சன் அவர்கட்கும் எமது வாழ்த்துக்கள்.

மட்டக்களப்பு மாவட்ட

தேசிய கலை இலக்கிய விழா - 2006

2006^வ வெளிமட்ட சிறுக்கை போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற திருதாழை செல்வ நாயகத்திற்கும் பாடசாலை மட்ட சிறுக்கை விமர்சனத்தில் இரண்டாம் இடத்தினை பெற்ற மட்வாழைச்சேனை இந்துக்கல்லூரி மாணவி செல்வி நேமிநாதன் டிஹாசிக்கும் கவிதைவிமர்சனத்தில் இரண்டாம் இடத்தினை பெற்ற மாணவி செல்வி. இரத்தினசிங்கம் பிரியா அவர்களுக்கும் எமது வாழ்த்துக்கள்.

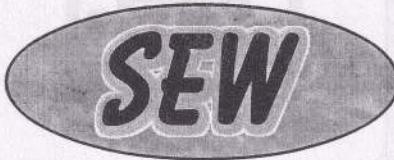
-கலாசாரப் பேரவை

கோற்றைப் பற்று கலாசாரபேரவையின் முத்தமிழ்
விழாவுக்கும், இளம் பரிதி சிறப்பு மலருக்கும்
எது வழக்கீகள்

01. திரு. தம்பிமுத்து நடராசா
சிவன்தீவு, வாழைச்சேனை
(கட்டிட பொருட்கள் விநியோக ஒப்பந்தகாரர்)
02. திரு. காத்தமுத்து செல்வரெட்னம்
சிவன் தீவு, சனாமி வீட்டுக்குழு - தலைவர்.
03. திரு. மதபாலப்பிள்ளை ரவீந்திரன்
சிவன் தீவு,
மரவேலை ஒப்பந்தகாரர்
04. திரு. தர்மலிங்கம் சகாதேவன்
பேத்தாழை வாழைச்சேனை
மரவேலை ஒப்பந்தகாரர்
05. திரு. எஸ். கைலாயப்பிள்ளை
பேத்தாழை வாழைச்சேனை
மேசன் ஒப்பந்தகாரர்
06. திரு. கே. செல்வநாயகம்
அருணகிரி லேன்
மட்டக்களப்பு.

SHAKTHI

Engineering Work

Regd: KP/DS/Ren/05/05

Proprietor: P.Sabesan

ICTAD Regd No: 8643 M-7

Tel: 065-2257763, 0602650793

Mobile: 077-6570290

Barathy Road,
Karuwakerny,
Valaichenai.

RISHI CONSTRUCTION & ENGINEERING WORKS

G.PUNITHARAJAH
KALAIVANY STREET,
KARUWAKERNY,
VALAICHENAI.

திருச்சியாக்டீப்பிஸாஞ்சிலிநிறைகும்

நா.கோவிந்தராஜா,
கொண்டயன்கேஸி,
வாழூச்சேகன.

முறையாக்டீப்பிஸாஞ்சிலிநிறைகும்

நா.போன்பழுர்த்தி,
கொண்டயன்கேஸி,
வாழூச்சேகன

அகரம் புக் சென்றர்

யாடசாலை புத்தகங்கள் அலுவலக காகிநாதிகள்
வார்கராயலகங்கு தேவையான உள்ளாட்டு வெளிநாட்டு நூல்கள்
விசேட விலைக்கழிவுடன் வழங்கப்படும்

உள்ளநாள் வெளியியிட்டாளர்களுக்கு எது ஆதாரவு வழங்கப்படும்

82, பார்வீதி, T.P : 065 - 4920321
மட்டக்களப்பு. 065-2223639

செல்வன். R.சஞ்ஜீப்பின்

அக்னீ இசைக்குழு

திரு. S.ரகுவரன்

உங்கள் பிரதேசத்தில் நடைபெறுகின்ற கோவில்
விழாக்கள், திருமணவைபவங்கள் மற்றும்
மங்களாகரமான நிகழ்வுகள் எதுவானாலும் இசை
வழங்க காத்திருக்கின்றார்கள் “அக்னி”

இசைக்குழுவினர்

72,எல்லை வீதி,
ஏறாவூர்-04,
செங்கலடி

தொடர்புகளுக்கு : 065-2241185
077-6967219

A.RAJENDRAN (J.P)

Transporter, Government contractor-Reg no.L.S21
SOLE DISTRIBUTOR, ELEPHANT BRAND SOFT DRINKS

Batticaloa & Kalmunai. code-16217
261, Main street, Kalmunai. Dial: 067-2229382

Rotary : President

Head office:
THARAN BUILDING
284, Trinco Road, Batticaloa.
Dial : 065-2222030, 2222156,
2223548
Fax: 065-2224411

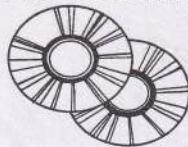
Residence :
“MERALIVASA”
5/3, Station Road,
Batticaloa.
Dial : 065-2222829

Thaya Motor Store
A.R.D.R.Agency
Thaya foreign Liquor shop
Thaya Transport Service

Jesu Traveles (PVT) LTD
Lion Air (PVT) LTD
(Sales Agent)

பழைய புதிய திரைப்படங்கள்
என்பன CDயாகவும் கஸ்றராகவும்
வாடகைக்கு நாடவேண்டிய இடம்

GAJAMUGAN VIDEO CENTRE

உ.ரி.மெ. கே. நானேஸ்வரன்,
பாடசாலை வீதி,
சுங்கான்கேணி,
வாழைச்சேனை

T.P: 077-9598684, 077-3591950

முஸ்லிம் பெத்துரி & பலசுறக்குஞ் கடை

சுத்தமாகவும் சுவையாகவும்
தயாரிக்கப்பட்ட பாண், கேக்
பணிஸ் போன்றவைகளையும்
உடனுக்குடன் பெற்றுக்
கொள்ள நாடவேண்டிய இடம்

பிரதான வீதி, வாழைச்சேனை.

T.P: 065-2257320

SINTHUJAA

TEX

உயர்ந்தமான பட்டாகட நெரிவிற்கும் பெண்களுக்கான
இந்தியன் திருமண கூறைச் செலவைகள், பட்டுச் சாறிகள்,
சல்லார்கள், துணிவைகளைகள், ஆண்களுக்கான செட்டிங்,
சூட்டிங், திருமண பட்டு வெட்டிகள், ஜீன்ஸ், நெகஷன்ஸ்
மற்றும் குழந்தைகளுக்கான கூட்டிங், கோட்சூட்,
நவநாகரிக ஆடைகள் பொன்றவற்றையும் ஏனைய
சுக்கிள்களை பொருட்களையும்
ஒரே கூறையின் கீழ் பெற்றுக்கொள்ள
நாட்சிவண்டிய ஒரே இடம்

Sinthujaa Tex
Kalkudah Road,
Valaichenai.

T.P :- 065-2257957

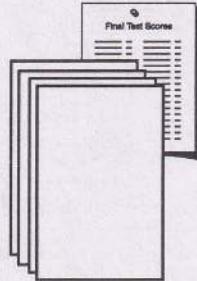

உங்கள் அலுவலகங்கள் இல்லங்களில்
குவீயும் கழிவுக் கடதாசிகளை
வீணாக்காது பணமாக்கும் வழி

நோன்றி பேப்பர் கொம்பனி **லீபி**

உங்களிடமுள்ள கழிவுக் கடதாசிகளைக்
கொடுத்து நியாய விலையில் யனத்தைப்
பெற்றுக் கொள்ள நீங்கள் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய
முகவரி

ஷூலை முகானமையானார்,
காகிநு ஷூலை,
வானழூச் சீசனா.

தொலைபேசி இல: 065-2257311 / 065- 2257705,
065-2257246 / 065 - 2257386

தொலைநகல் இல: **065-2257706.**

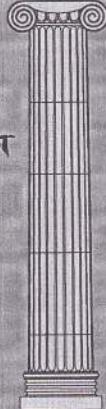
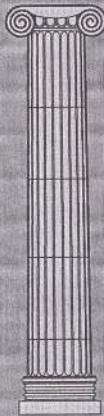

சீமந்துக் கர்கள் மாத்து சல்லை விற்பனை.

கட்டை ஓப்பந்தகர்களுக்கு

விசை விலைக்கழிவு,

குறுக்ய கால துவகணக் கட்டண
அழிப்படையில் ஸங்குடகளை
ஏகாள்வனவு எச்சியலாம்

தொடர்புகளுக்கு
ரா. சுரேஸ்,
சுங்காஸ்கேணி,
வாழ்முச்சேனை.

சங்கீதா கட்டப் பொருள் விற்பனை நிலையம்

எமது சேவைகள்

உங்களுக்கு தேவையான கட்டப் பொருட்களான
சீலைந்து, கருங்கல், சீலைந்துக்கல், கம்பி, மணல்
என்பவற்றை மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்

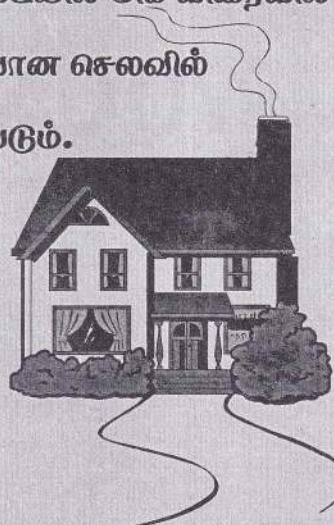
பெற நாடுகள்!

சங்கீதா கட்டப் பொருளாகம்

வீடுகளும் ஒப்பந்த அடிப்படையில் ரிக் விகிரவில்

நெர்த்தியாக குறைவான செலவில்

கட்டுத்தரப்படும்.

ஓப்பந்தக்காரர்
சாமித்தம்பி சதீஸ்,
சங்கீதா கட்டப் பொருளாகம்
பட்டியடிச்சேனை,
கல்குடா.

கோயிலைப்பற்று பிரதேச செயலை
முத்துமிழ் விழு சிறப்பு வாழ்த்துக் கலைகளை

யோகா அன் சன்ஸ்

அரசாங்க அங்கீராம் பெற்ற வீதி அயிவிருத்தி,
வீபந்தக்காரர், கட்டிட பொருள் விநியோகங்கள்,
வாகனங்கள் வாடகைக்கு வழங்கல்

YOGA & SONS

உ. ரிஷேயாஸ் :
எஸ். யோகநாதன்
(சமாதானநீதுவான்)

கல்குடா வீதி,
வாழைச்சேணை.
தூகலபேசி, இல. : 063 - 2257017

கலைநிலைவரலை

சாலைக்கான பணிமுடிக்க வேலைக்கான உணவுத்திட்டம் - W.F.P. 2005

அரியதெங்கள் தும்பு வளம், கரியதுவாய்ப் போகாமல் நந்திய பல கயிறுகளாய் பிறந்திடவோர் தொழிற்சாலை சிவன்தீவு - 01-06-2005

சர்வதேச எழுத்தறிவு நினைமாம் 08-09-2005

சமூக அபிவிருத்திதனைக் கருத்திற்கொண்டே சமுர்த்தி வழங்கும் கடன் திட்டம்

20-10-2005

தமிழ் வளர்க்கும் தலைமுறையில் தயங்காது பணிபுரிவோம் - 20-10-2005

கடல் வந்து உயிர் குடித்து காவியமாப் போனவரின் நினைவென்றும் நிலைத்திருக்க திறந்து வைத்த தூயி இது. பாசிக்குடா - 26-12-2005

பனிமத்தார் பன்மொழியார் பல்வகை நிறுவனத்தார் பொன் போல
அணிதிரண்டார் தெய்வீகப்பிரார்த்தனைக்கு - 26-12-2005

மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவையாய் என்னிடும் எம்மவர் ஒன்றாய்
சவடிடும் பொன்னான் நாள் இது. 31-12-2005

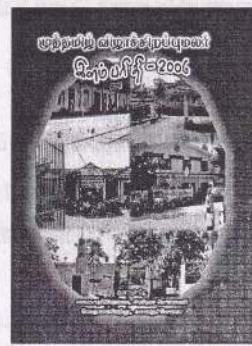
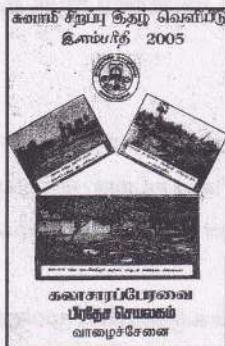
தூதி ஆழி வினாக்கல் திறனை வளர்க்கும் இளைஞருக்கு பிரதேச
வினாக்கல் போட்டி எனும் ஓர் வாய்ப்பு - 04-05-2006

கடமையே தெய்வமெனும் அலுவலர்கள் மூவருடன் கண்ணியமாய்
பணிதொடரும் பொதுமக்கள்தானிவர்கள் - W. F. P. - 2006

உலகுக்கு உணவளிக்கும் உழவர்க்கு உதவுகின்ற நியாப் திட்டம் எமக்களித்த
பொதுநோக்கு கட்டப்பமாம் - 07-07-2006-கிண்ணனையடி

பட்டதேச

செயலக

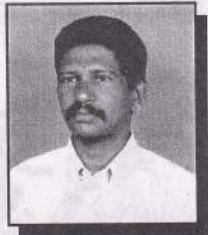
நெக்கிய
பந்தவுகள்

2000...

-97-

கோராஸ்ரீப்பிள்ட்டு ஸ்ரீதீசு செயலக் கணாசாரப்பேரவையின் தியம் கணிந்த நெடுஞ்செழியன் இவர்களுக்கு...

திரு. கே. எஸ். ஸ்ரீர. சிவகுமார்,

கலாசார உத்தியோகத்தர்,
செயலாளர் - கலாசாரப் பேரவை,
பிரதேச செயலகம்,
கோற்றைப்பற்று, வாழைச்சேனை.

நான்றியுடைய தெரிவிக்க முன்னர் ஜிரு கஞ்சகுக்கள் வருமாறு:

கருத்து - 1

நூலைமைத்துவம் என்பது நிறுவனத்திலுள்ள அங்கத்தவர்களை வழிநடத்தி அவர்களிடமிருந்து தன் ணிச்சையான ஒத்துழைப்பை பெற்று அதனுடாக நிறுவனத்தின் நோக்கத்தினை அடைய முற்படும் செயற்பாடாகும்

கருத்து - 2

ஜார்ஜ்ஹெர்பெர்ட்டின் கருத்தின்படி மூன்று மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவிசெய்து கொண்டு வாழ்ந்து வந்தால் அவர்களால் ஆறுமனிதர்கள் சுமக்கக்கூடிய சமையை இலகுவாக சுமக்க முடியும்

இதன் படி

கோற்றைப்பற்று பிரதேச செயலக ஒவ்வொரு பிரிவுகளும் தனது இலக்கினை அடைய பிரதேச செயலாளரின் தலைமைத் துவமும் ஒவ்வொரு பிரிவும் தனது இலக்கினை அடைய அலுவலகத்தின் சகல உத்தியோகத்தர்களும் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்வதன் மூலம் இலக்குகள் இலகுவாக வெற்றி கொள்ளப் படுகின்றன இவ்வகையில் பிரதேச செயலக பிரிவின் கலாசாரப் பிரிவின் வெற்றிக்கு தலைமை தாங்கும் பிரதேச செயலாளருக்கும் இலக்கினை அடைய உதவிய பிரதேச செயலகத்தினதும் மற்றும் சமூர்த்தி அலுவலகத்தினதும்

வெளிக்களா உள்ளாக உத்தியோக நண்பர்களுக்கும் எனது முதற்கண் சிரம் தாழ்த்திய நன்றிகள்

நிதியுதவி எனும் வகையில் நன்கொடைகள் விளம்பர நிதியுதவிகள் வழங்கிய வர்த்தக பெருமக்களுக்கும், பொது மக்களுக்கும், எஸ்கோ, ஒபரர் போன்ற தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் கிராம அபிவிருத்தி சங்கங்களுக்கும் எனது நன்றிகள்

பாடசாலைமட்ட / வெளிமட்ட போட்டிகளில் நடவேர்களாக கலந்து கொண்ட திரு.செ.யோகராசா (துலைவர் மொழித்துறை கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்) திரு. அன்பழகன் குருஸ், திருமதி ர. நகுலோஸ்வரி சௌஷ்஠ி.சி. மினானி, திருமதி.கலைவாணி கஜேந்.திரன் திருமதி. மேனகா பாஸ்கரன், திரு.எஸ். ரோகண்தாஸ், திரு.ச. உமேஷ்காந், திரு.ச.நிமிலநாதன், திரு.ச.புவனேஸ்வரன் ஆகியோருக்கும் எனது தனிப்பட்ட நன்றிகள்

மேலும் பல வழிகளில் பேரவையின் செயற்பாட்டிற்கு உறுதுணையான கணக்காளர் மற்றும் திருமதி. ஜி. ரவிராஜ், திரு. என். மோகனமூர்த்தி, திரு. வி. எம்.வி. முதலியார், திரு. அ. வினாராஜ், திரு. ரி. பாஸ்கர், சௌஷ்஠ி. ஆர். மாலினி, திரு. சி. ஜீவானந்தா, திரு. கே. உதயகுமார், திரு. இந்திரகுமார், திரு. கே. மாதுளகுமார், ஜனாப். ஏ. எம். எம் சப்ரஹாஸ், திரு. எஸ். ரவிச்சந்திரன், திரு. எஸ். சிவசாந்தன், திரு. எஸ். பி. பாலராகவன், திரு. மு. குதாஸன், திரு. கு. சுந்தரவிங்கம், திரு. ஏ. சந்தரமோகன், திரு. சி. சுந்தரகாந், சௌஷ்஠ி. எஸ் சர்மிளா, திருமதி. த. யோகாவதி, திரு. ரி. அருள்ராஜா, சௌஷ்஠ி. ஆர். குந்தவி, சௌஷ்஠ி. வி. சத்தியவாணி, திரு. கே. சுவேதனனன், திரு. ரி. தஜிதரன், திரு. வி. ஜீவரட்னம், திரு. கே. இதயராஜா, திரு. ஆர். பிரேமகாந்தன், திரு. இ. தினகரம்பிள்ளை, திரு. ஆர். ராஜேந்திரகுமார், ஏ. யோகராணி.வை. லோகநாயகி, எஸ் சாந்தி, என் கீதா, திரு. கே. விமலநாதன், திரு. ஆர். ரவி, திரு. என். ஜயகாந், எஸ். ஜமுனா, எஸ். கவிதா, எம். ஜீவராணி, எஸ். சீலாவதி, கே. பத்மசாந்தி, ஏ. கோகிலவுதன் ஆகியோருக்கும் எனது நன்றிகள்

கலெக்டரியீட்டுல்துவுக்குக் கிரியங்கள்

- அட்டைப்படத் திற்குரிய வர்ஜனப்படங் களை ஓளிப்பதிலு செய்த திரு. சி. ஜெயசேகர் கழக கேவல உத்தியோகத்தர், பிரதேச செயலகம், வாணிக்கேளன்
- அட்டையினை வடிவமைத்த வணக்கிஸ்கா பிரின்டர்ஸ் கணினி விற்பனர் திரு. T. கங்கர்
- ஆக்கங்களை தந்துதவிய படைப்பாளிகளுக்கும்
- வாழ்த்து செய்தி நல்கிய உயர்மீவுவலகர்களுக்கும்
- மலரை கண்ணிழறையில் அச்சிட்ட அலுவலக உத்தியோகத்தர்களாகிய திருமதி. ர. நகுவேஸ்வரி செல்வி. சிவபாலன் திவானி ஆகியோருக்கும்
- அச்சிடப்பட்ட கண்ணி மலரை உரிய வகையில் பார்வையிட்டு ஒழுங்கமைப்பு செய்து உரிய நேரத்தில் வெளியிட உதவிய வணக்கிஸ்கா பிரின்டர்ஸ் உத்தியோகத்தர்களுக்கும்
- முத்தமிழ் விழாவின் சிறப்பு பேச்சாளர் திரு. மு. தவராசா அவர்களுக்கும்
- மலர் வெளியீட்டுகளையும் உரையினையும் நிகழ்த்திய திரு. த. வினாயகரமர்த்தி அவர்களுக்கும்
- முத்தமிழ்விழாவினை சிறப்பிக்க வருகை தந்துள்ள கலவனர்களுக்கும் கலவழிர்வர்கள், மாணவ மாணவிகளுக்கும்
- விழா சிறப்பு அடைய மண்டபம் நல்கிய வலயக்கல்வி பணிப்பாளருக்கும் கோட்டக்கல்வி பணிப்பாளர்களுக்கும் மட்/வாணிக்கேளன் இந்துக் கல்லூரி அதிபருக்கும் மாணவ மாணவிகளுக்கும் எது நன்றிகள்

அடுகிய தலை நடக்கங்களீல்
வாழும் சேதனயில்
நடுபிள்ளையான இப்பி

தீஸ்வர் மஹால்லி ஜீவலந்தி

* நட்பிள்ளை

* நாணையும்

* நூற்றை

ஒட்ட நடக்கள் குறித்த நேரத்தில்
உத்தரவாதத்துடன் செய்து தரப்படும்.

தங்க மஹால் ஜீவலரி

பிரதானவுடி,

வாழும் சேதன.

உரிமையாளர் : அற். மணி.

